

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

วุฒิสภา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๖

อ.พ. ๒/๒๕๕๖

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงพาณิชย์ เสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ต่อมาคณะรัฐมนตรีชุดดังกล่าวได้มีมติรับทราบสรุปผลการประชุมคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เป็นเรื่องด่วน และคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ และครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ และวันพุธที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๒๗๖ เสียง ไม่รับหลักการ ๑ เสียง และงดออกเสียง ๑๒๒ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่ง จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ และกำหนดการแปรญัตติภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันถัดจากวันที่สภาฯรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓

ต่อมา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๖ เสียง และงดออกเสียง ๑ เสียง ทั้งนี้ เพื่อนำเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้มีข้อสังเกตและที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ ด้วยคะแนนเสียง ๓๑๐ เสียง ไม่เห็นด้วย ๘ เสียง และงดออกเสียง ๔ เสียง

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล

ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึง กลิ่นและเสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้น ค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะ บ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

(๕) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณา รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของ เครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวก ของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

(๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่ง ของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียน หลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

(๙) ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ วรรคสอง)

(๑๐) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุ ตามคำสั่งของนายทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๒) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมาย การค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขต การให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมาย การค้า และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนให้เกิดความชัดเจนและรวดเร็ว รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๓๙ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”
(ร่างมาตรา ๑)

๒. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

๓. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๔. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๕. บทรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๙)

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” โดยเพิ่มเติม “กลิ่น” และ “เสียง” ไว้ในบทนิยาม เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทกลิ่นและเสียงสามารถนำมาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ (ร่างมาตรา ๓)

๖.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยเพิ่มเติมอำนาจในการลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานสามารถมาจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพิ่มขึ้น (ร่างมาตรา ๔)

๖.๓ แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า

(๑) เพิ่มเติมลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง เพื่อให้มีความชัดเจนว่าลักษณะอย่างไรจึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ และเพื่อให้สอดคล้องกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล (ร่างมาตรา ๕)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้ว (ร่างมาตรา ๖)

๖.๔ ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน (ร่างมาตรา ๗)

๖.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๑๓ ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๒๖)

๖.๖ ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๙ ร่างมาตรา ๑๐ ร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ ร่างมาตรา ๑๕ ร่างมาตรา ๑๗ ร่างมาตรา ๑๘ ร่างมาตรา ๑๙ ร่างมาตรา ๒๐ ร่างมาตรา ๒๑ ร่างมาตรา ๒๕ ร่างมาตรา ๒๗ ร่างมาตรา ๒๘ และร่างมาตรา ๓๐)

๖.๗ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนสามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

๖.๘ ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน (ร่างมาตรา ๒๒)

๖.๙ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียน มีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนด และกำหนดผลในกรณีที่ไม่มีกรแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวละเลยการแก้ไข และเพื่อเป็นการเร่งรัด ให้มีการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๒๓)

๖.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้เจ้าของ เครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้โดยต้องชำระ ค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุการจดทะเบียน ตามคำสั่งของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของ เครื่องหมายการค้า และเพื่อให้สอดคล้องกับ Article 5 bis ของ Paris Convention (ร่างมาตรา ๒๔)

๖.๑๑ กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมาย การค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (ร่างมาตรา ๒๕)

๖.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ โดยยกเลิกอัตรา ค่าธรรมเนียมเดิมทั้งหมด และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (ร่างมาตรา ๓๑)

๖.๑๓ กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อรองรับคำขอและการดำเนินการต่าง ๆ ที่ดำเนินการ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งรองรับกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรอง ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๘)

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยภาพรวม

๑. เกิดการขยายความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าให้เป็นไปในระดับสากล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำข้อตกลงทางการค้ากับต่างประเทศในอนาคต เพราะหากประเทศไทย ไม่มีการปรับปรุงแก้ไขให้กฎหมายมีการรองรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากีดกันและเสี่ยง ก็อาจจะกลายเป็นอุปสรรคทางการค้าในอนาคตได้ หรืออาจทำให้เสียโอกาสทางการค้า

๒. เป็นการสนับสนุนทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเครื่องหมายการค้ากีดกันและเสี่ยง จะนับเป็นทรัพย์สินทางปัญญาอีกชนิดหนึ่งที่มีค่ามากมายมหาศาล เนื่องจากผู้ผลิตจะต้องคิดค้นทดลอง วิจัยและพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งเครื่องหมายการค้านี้

๓. เกิดประโยชน์แก่ระบบเศรษฐกิจในอนาคต เมื่อผู้บริโภครู้จักและจดจำเครื่องหมาย การค้าของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ย่อมส่งผลต่อความเชื่อมั่นต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการ ทำให้เกิด การขยายตัวทางระบบเศรษฐกิจต่อไป

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยภาพรวม

ถึงแม้ว่าการคุ้มครองเครื่องหมายการค้ากลืนและเสียงจะเป็นการขยายความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าให้เป็นที่ไปในระดับสากล และเป็นการสนับสนุนทรัพย์สินทางปัญญา แต่หากมองในส่วนของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานที่จะต้องเพิ่มมากขึ้นนั้น ขณะนี้ประเทศไทยในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความพร้อมมากน้อยเพียงใดในการที่จะพิสูจน์ความแตกต่างโดยเฉพาะเครื่องหมายการค้ากลืน ซึ่งอาจจะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริง โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ เพราะในการพิสูจน์ความแตกต่างนั้นนี้อาจทำได้เพียงแค่การดมกลิ่นเท่านั้น แต่อาจจะเป็นการพิสูจน์โดยการแสดงโครงสร้างทางเคมี ซึ่งแน่นอนว่าในส่วนนี้ก็ต้องเพิ่มภาระงบประมาณให้แก่รัฐที่จะต้องจ้างบุคลากรดังกล่าวเพื่อวิเคราะห์เครื่องหมายการค้านี้ และในขณะเดียวกันในส่วนของผู้จดทะเบียนก็ต้องมีความยุ่งยากและมีภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้นในการวิจัยและพัฒนาเครื่องหมายการค้าประเภทนี้ และจะมีผู้ผลิตที่มีความต้องการจดทะเบียนน้อยเพียงใดมีความคุ้มค่ากับการจดทะเบียนหรือไม่ แต่ในระยะแรกนั้นอาจมีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเภทนี้น้อยมาก การจ้างบุคลากรเป็นบุคลากรประจำทำให้ในแต่ละเดือนอาจจะทำให้เสียงบประมาณของรัฐโดยเปล่าประโยชน์ จึงควรมีการจัดทำบัญชีรายชื่อนักเคมีไว้ เมื่อมีการยื่นขอจดทะเบียนก็เพียงแต่ติดต่อมาร่วมพิจารณาเป็นครั้ง ๆ ไป หรือมีการกำหนดความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการพิสูจน์ให้ชัดเจนว่าจะเป็นที่ของรัฐหรือของผู้ยื่นขอจดทะเบียน

ในขณะที่เครื่องหมายการค้าเสียงอาจเป็นที่จดจำได้ดีกว่าและสามารถแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ได้ชัดเจนมากกว่าเครื่องหมายการค้ากลืน เพราะในปัจจุบันถึงจะยังไม่ได้มีการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียง แต่ผู้บริโภคก็รับรู้ได้ว่าเสียงนี้เป็นเครื่องหมายการค้าของสินค้าใด ยี่ห้อใด และกลายเป็นเครื่องหมายการค้าไปในตัวเสียแล้ว ซึ่งหากมีการอนุญาตให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประเภทนี้อาจได้รับความสนใจในการยื่นขอจดทะเบียนมากกว่าเครื่องหมายการค้ากลืน

ข้อมูลทางวิชาการที่สำคัญประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

สนธิสัญญา ข้อตกลง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เสียง กลิ่น และรสชาติ^๑

ในอดีตจนถึงปัจจุบันเครื่องหมายการค้าส่วนใหญ่ถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะเครื่องหมายการค้าประเภทที่มองเห็นได้ด้วยตา (Visible mark) ต่อมาได้มีแนวความคิดว่าเครื่องหมายการค้าไม่ควรถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะเครื่องหมายการค้าประเภทที่มองเห็นได้ด้วยตาเท่านั้น ปัจจุบันมีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประเภทที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเพียง ๓ ประเภท คือ เครื่องหมาย

^๑ ที่มา : อติชวัน ธรรมพนิชวัฒน์ . การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ . วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , ๒๕๔๘.

การคำเสียง (Sound Marks) เครื่องหมายการค้ากลิ่น (Smell Marks) และเครื่องหมายการค้ารสชาติ (Taste Marks)

การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าดังกล่าว มีสนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศหลายฉบับ เช่น สนธิสัญญากรุงปารีส ข้อตกลงกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU) และกฎหมายภายในของประเทศบางฉบับ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งประเทศต่าง ๆ หลายประเทศที่อยู่ใกล้เคียงประเทศสหรัฐอเมริกา สนธิสัญญา อนุสัญญา ข้อตกลง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น และรสชาติ มีดังนี้

๑. สนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่สำคัญ มี ๕ ฉบับ ดังนี้

๑.๑ สนธิสัญญากรุงปารีส The Paris Convention (Revised, Stockholm ๑๔ July, ๑๙๖๗) สามารถนำเอาเสียง กลิ่น รสชาติ มาเป็นเครื่องหมายการค้าได้

๑.๒ ข้อตกลงกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU) กลุ่มประเทศสหภาพยุโรปร่วมกันจัดทำข้อตกลง EU Harmonisation Directive First Council Directive of December ๒๑, ๑๙๘๘ (๘๘/๑๐๔/EEC) เพื่อใช้บังคับเฉพาะในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป ในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า นั้น บัญญัติว่า เครื่องหมายการค้า คือ เครื่องหมายใด ๆ ที่สามารถแสดงออกมาในรูปภาพพิกฉายได้เงื่อนไขว่า เครื่องหมายนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะที่สามารถแยกแยะสินค้าหรือบริการจากบุคคลหรือบริการอื่นได้ ดังนั้น หากเสียง กลิ่น หรือรสชาติ สามารถแยกแยะสินค้าหรือบริการได้และผู้ขอจดทะเบียนสามารถแสดงออกมาในรูปของกราฟฟิค ก็สามารถทำการจดทะเบียนเสียง กลิ่น หรือรสชาติ เป็นเครื่องหมายการค้าได้ตามความหมายของข้อตกลงนี้

๑.๓ ข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ : North America Free Trade Agreement (NAFTA) (December ๑๗, ๑๙๙๒, ๓๒ I.L.M.๒๘๙) มาตรา ๑๗๐๘ (๑) บัญญัติว่า เครื่องหมายการค้าหรือการรวมกันของเครื่องหมาย ซึ่งสามารถจำแนกแยกแยะสินค้าหรือบริการของบุคคลหนึ่งจากอีกบุคคลหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย ชื่อบุคคล การออกแบบ ข้อความ ตัวเลข สี สิ่งที่มีรูปร่าง หรือรูปร่าง รูปทรงสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ เครื่องหมายการค้าประกอบด้วย เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายรวมทั้งเครื่องหมายรับรองด้วย เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการขอจดทะเบียน เครื่องหมายจะต้องเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ด้วยตา อย่างไรก็ตาม การตกลงครั้งหลังนี้ได้มีวัตถุประสงค์ให้เสียงเป็นเครื่องหมายได้ด้วย

๑.๔ ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า Agreement on Trade Related Intellectual Property Rights : (TRIPs) ZApril ๑๕ ,๑๙๙๔)

๑.๕ สนธิสัญญาเครื่องหมายการค้าในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก หรือ WIPO (World Intellectual Property Organization)

กฎหมายภายในประเทศที่ให้การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ

๑. ประเทศสหรัฐอเมริกา กฎหมายสหรัฐอเมริกา ระบุว่า การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการไม่จำเป็นต้องกระทำกับรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา แต่การจดทะเบียนไว้กับรัฐบาลกลางจะเป็นหลักประกัน ถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับนอกเหนือไปจากสิทธิที่ได้มาจากการใช้เครื่องหมายนั้น ๆ สำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าประเทศสหรัฐอเมริกา (United States Patent and Trademark Office) ได้ทำการจดทะเบียนเครื่องหมายเสียง ในฐานะเป็นเครื่องหมายบริการในปี ๑๙๙๖ ในการพิจารณาเครื่องหมายเสียงนี้ไม่ต้องแสดงให้เห็นภาพหรือต้องทำเป็นแบบ เพียงแต่บันทึกเสียงที่ต้องการขอจดทะเบียนใส่เทปคาสเส็ตจำนวน ๓ ดับเบิล มาใช้ในการประกอบการพิจารณา เช่น เสียงโห่ของทาร์ซาน หมายเลข ๗๕๓๒๖๘๘๘ จดทะเบียนเลขที่ ๒๒๑๐๕๐๖ เจ้าของคือ Edgar Rice Burroughs, Inc ใช้กับสินค้าหรือบริการ ของเด็กเล่น

๒. ประเทศแคนาดา กฎหมายเครื่องหมายการค้าแห่งประเทศแคนาดา (Canadian Trade Marks Act R.S.A.C.๑๙๘๕) ได้ทำการปรับปรุงความไม่มีลักษณะพิเศษให้รวมไปถึงเครื่องหมายการค้าเสียงด้วย สำนักงานเครื่องหมายการค้าแห่งประเทศแคนาดา (Canadian Trademark office) ได้กำหนดหลักการพิจารณาการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยทางสำนักงานได้พิจารณาตามกฎหมายโดยได้กำหนดนิยามคำว่า เครื่องหมายการค้า โดย The Federal court of Canada and accordingly มีความต้องการที่ให้คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะต้องเป็นเครื่องหมายที่สามารถมองเห็นได้ ซึ่งในวันที่มาขอจดทะเบียนจะต้องนำตัวโน้ตดนตรีเข้ามาด้วยในการขอจดทะเบียนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียงนั้น จะต้องทำให้เป็นสิ่งที่ยังมองเห็น โดยเจ้าพนักงานผู้เกี่ยวข้องกับตัวโน้ตดนตรีจะต้องเป็นผู้ทำการเสนอ

๓. สหราชอาณาจักร (United Kingdom) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ๑๙๙๔ ไม่ได้บัญญัติเครื่องหมายการค้าเสียงไว้โดยเฉพาะเจาะจง มาตรา ๑ (๑) ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า เครื่องหมายการค้า ว่า หมายถึง สัญลักษณ์ที่แสดงในลักษณะของกราฟิก โดยสามารถจำแนกสินค้าหรือบริการของอันหนึ่งออกจากอีกอันหนึ่งได้ และมาตรา ๑๐๓ (๒) ได้บัญญัติรองรับเรื่องการใช้เครื่องหมายการค้าอาจมีความหมายอีกประการหนึ่งซึ่งหมายถึงความชัดเจนของเครื่องหมายที่ได้แสดงออก ความชัดเจนในที่นี้ไม่ได้หมายถึง ความชัดเจนของเครื่องหมายในการแยกแยะสินค้าหรือบริการของบุคคลหนึ่งออกจากสินค้าหรือบริการอีกคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งนั่นหมายความว่าสิ่งใดๆ แม้จะมีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่างแต่สิ่งๆ นั้นสามารถทำการแยกแยะสินค้าหรือบริการออกจากกันได้ สิ่งๆ นั้นก็สามารถเป็นเครื่องหมายการค้าได้ ซึ่งมาตรา ๑๐๓ (๒) นี้ เพิ่งได้ทำการบัญญัติเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ๑๙๙๔ นี้เอง

๔. ประเทศเยอรมนี กฎหมายเครื่องหมายการค้าในประเทศเยอรมนีเป็นกฎหมายที่บัญญัติเพื่อตอบสนองการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในกลุ่มประเทศ EU (EU Council Regulation) ซึ่งประเทศเยอรมนีก็เป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในกลุ่ม EU และกฎหมายเครื่องหมายการค้าของประเทศเยอรมนี ซึ่งมีผลใช้บังคับวันที่ ๑ มกราคม ๑๙๙๕ โดยในกฎหมายเครื่องหมายการค้า

ประเทศเยอรมนี มาตรา ๓ ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเครื่องหมายการค้าเสียง ซึ่งได้เริ่มให้การคุ้มครองในกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับนี้เป็นครั้งแรก

๕. ประเทศออสเตรเลีย ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าของประเทศออสเตรเลีย ๑๙๕๕ ได้เริ่มเสนอต่อสภานิติบัญญัติและก่อนที่จะถูกบัญญัติเป็นกฎหมาย ร่างกฎหมายดังกล่าวก็ไม่ได้ผ่านสภา จนกระทั่งได้มาบัญญัติกฎหมายเครื่องหมายการค้า ปี ๑๙๙๔ ขึ้นมาใหม่ โดยร่างฉบับนี้ได้เสนอต่อคณะผู้ทำการพิจารณาให้บัญญัติเครื่องหมายการค้าเสียงอยู่ในคำนิยามของคำว่า เครื่องหมายด้วย

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข) กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

: ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

: ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) พร้อมเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. อ.พ. ๑๖/๒๕๕๕ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

: รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร

: ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎร ลงมติเห็นชอบแล้ว)

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงาน
ด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบ
การพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มกราคม ๒๕๕๖

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นางสาวสุภาวดีจิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นายโสภณ ชาตบุษย์จารุ	นิติกรชำนาญการ
นางสาวกรรณิกา พัสระ	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวรัตติกาลฤดี น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑
หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปรายของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณา
ของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๖
- ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๓
 - ๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่หนึ่ง ๒๓
 - ๑.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่สำคัญ ๆ ๒๓
 - ๑.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๒๘
 - ๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่สอง ๒๙
 - ๒.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่สำคัญ ๆ ๒๙
 - ๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๓๑
 - ๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๓๖

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

(เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๓๙

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ	
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
- บันทึกวิเคราะห์สรุปลักษณะสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ	
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	-๑-
- การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย	
• ความหมายและหน้าที่ของเครื่องหมายการค้า	-๘-
• สนธิสัญญา ข้อตกลง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการ	
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เสียง กลิ่น และรสชาติ	-๑๐-
• กฎหมายภายในประเทศที่ให้การคุ้มครอง	
เครื่องหมายการค้า เสียง กลิ่น รสชาติ	-๑๒-
• การคุ้มครองเครื่องหมาย เสียง กลิ่น รสชาติ	
วิธีปฏิบัติและปัญหาในการจดทะเบียน	-๑๔-
- ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า	-๑๘-
- การคุ้มครองเครื่องหมาย เสียง และกลิ่น	-๔๒-
- กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา..การคุ้มครองเครื่องหมายการค้า	
เกี่ยวกับรสชาติ กลิ่น และเสียง	-๔๕-
- กฎหมายเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ	
• ประเทศสหรัฐอเมริกา	-๔๙-
• สหราชอาณาจักร	-๖๒-
- บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติ	
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	-๗๗-

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	(๑)
: ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๓๗)
: บันทึกวิเคราะห์สรุปลักษณะสำคัญของ	
ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๕๓)
: บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	(๖๑)

- : ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔ กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
พร้อมเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และเอกสารประกอบ
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. อ.พ. ๑๖/๒๕๕๕ สำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (๗๑)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร (๑๐๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) (๑๒๗)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงพาณิชย์ เสนอ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ต่อมาคณะรัฐมนตรีชุดดังกล่าวได้มีมติรับทราบสรุปผลการประชุมคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เป็นเรื่องด่วน และคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึง กลิ่นและเสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้น ค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะ บ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

(๕) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอ จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจน

ในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

(๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้จดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้จดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

(๙) ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

(๑๐) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุตามคำสั่งของนายทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๒) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนให้เกิดความชัดเจนและรวดเร็ว รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ และครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ และวันพุธที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ด้วยคะแนนเสียง ๒๗๖ เสียง ไม่รับหลักการ ๑ เสียง และงดออกเสียง ๑๒๒ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน^๑ เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ และกำหนดการแปรญัตติภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันถัดจากวันที่สภาฯรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓^๒

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน ประกอบด้วย

๑. นายเรืองเดช สุพรรณฉาย	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายเกียรติ สิทธิอมร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายบุญดำรง ประเสริฐโสภาก	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายอลงกรณ์ พลบุตร	กรรมการที่ปรึกษา
๗. นายเรวัต สิริบุญกุล	กรรมการที่ปรึกษา
* ๘. นางปัจฉิมา ธนสันติ	เลขานุการคณะกรรมการ
* ๙. นายสมศักดิ์ พนิชยกุล	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๑๐. ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	โฆษกคณะกรรมการ
๑๑. นายกมล บันไดเพชร	๑๒. นางสาวกรชนก ศรีสังข์
๑๓. นายกุลเดช พัวพัฒน์กุล	๑๔. นายโกศล ปัทมะ
๑๕. นายณรงค์ ดุติง	๑๖. นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์
* ๑๗. นายบุญมา เตชะวณิช	๑๘. นายปิยวัฒน์ พันธุ์สายเชื้อ

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๓ วรรคสอง กำหนดว่า

“ข้อ ๘๓ วรรคสอง การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่สมาชิกเสนอโดยให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภา”

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๒๓ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติชั้นคณะกรรมการที่สภาตั้ง สมาชิกผู้ใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้เสนอคำแปรญัตติล่วงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานคณะกรรมการภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่สภาฯรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น เว้นแต่สภาจะได้อำนาจเวลาแปรญัตติสำหรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้เป็นอย่างอื่น

“ลา”

“ลา”

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

- * ๑๙. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี พิศาล มุขแจ่ง ๒๐. นายมานะ โลหะวณิชย์
 ๒๑. นายมารุต มัสยวาณิช ๒๒. นายยุทธนา เลี้ยวสมบุรณ์
 ๒๓. นายรุจิระ บุนนาค *๒๔. นางสาววันดี สุชาติกุลวิทย์
 ๒๕. นายสากล ศรีวันทา ๒๖. พันโท สิ้นธพ แก้วพิจิตร
 ๒๗. นายสุชาติ ชมกลิ่น ๒๘. นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ
 ๒๙. นายองอาจ วชิรพงศ์ ๓๐. นายอธิป อัครวานันท์
 ๓๑. นายอภิวุฒิ ทองคำ

เมื่อคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๓ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันพุธที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๖ เสียง และงดออกเสียง ๑ เสียง แล้วส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป^๔ เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๖

ข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการวิสามัญ

คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างคำปรารภ และพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างพระราชบัญญัติ และเห็นควรเสนอเป็นข้อสังเกตไว้ท้ายรายงานฉบับนี้ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ด้วยคะแนนเสียง ๓๑๐ เสียง ไม่เห็นด้วย ๘ เสียง และงดออกเสียง ๔ เสียง

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

^๓ โปรดดูรายงานของคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวก หน้า (๑๐๑)

^๔ โปรดดูร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในภาคผนวก หน้า (๑๒๗)

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่า เห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะเสนอให้วุฒิสภาดังคณะกรรมการวิสามัญขึ้น เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖^๕ ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา (ชุดที่ ๒) ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการเศรษฐกิจและการพาณิชย์และอุตสาหกรรม เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

^๕ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๓๖ ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้นดังกล่าวเป็นพิเศษไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป”

สาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึง กลิ่นและเสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้น ค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะ บ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

(๕) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอ จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

(๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของ นายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิ

ได้รับการจดทะเบียนก่อน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

(๙) ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

(๑๐) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียน ได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุ ตามคำสั่งของนายทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๒) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขต การให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครอง เครื่องหมายการค้า และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียน ให้เกิดความชัดเจนและรวดเร็ว รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

๔. บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

“เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามัลักษณะบ่งเฉพาะ

- (๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน โดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง
- (๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น
- (๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น
- (๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ
- (๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว
- (๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว
- (๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น
- (๙) ภาพอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- (๑๑) กลิ่นอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือกลิ่นที่ไม่เป็นกลิ่นโดยธรรมชาติของสินค้านั้น
- (๑๒) เสียงอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น”

๗.๔ แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะ โดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้ว (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๒) หากได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามัลักษณะบ่งเฉพาะ”

๗.๕ ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอตทะเลียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอตทะเลียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอตทะเลียน (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

๗.๖ แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามที่มีให้นายทะเบียนรับขอตทะเลียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น และหลักเกณฑ์การมีคำสั่งให้ขอตทะเลียนเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายชุด (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับขอตทะเลียนในกรณีที่เห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอตทะเลียนนั้น

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้ขอตทะเลียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามิลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้ขอตทะเลียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามิลักษณะอย่างเดียวกัน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอตทะเลียนนั้น ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน มีลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่งที่ได้ขอตทะเลียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอตทะเลียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอตทะเลียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ขอตทะเลียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอตทะเลียนทราบโดยไม่ชักช้า”

๗.๗ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการแก้ไขเปลี่ยนแปลงการขอตทะเลียนเครื่องหมายการค้าตามคำสั่งของนายทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอตทะเลียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอตทะเลียนทราบโดยไม่ชักช้า”

๗.๘ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการแสดงการปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว หรือแสดงปฏิเสธอย่างอื่นตามคำสั่งของนายทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น”

๗.๙ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

๗.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้ขอจดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ”

๗.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน และยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าว จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียนให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนขอจดทะเบียนมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

๗.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันให้แก่เจ้าของหลายคน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าว จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้า นั้น เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”

๗.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์กรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ถูกปฏิเสธ หรือคำขอจดทะเบียนที่ผู้ยื่นคำขอลงอนคินหรือละทิ้งนอกราชอาณาจักร แต่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนประสงค์จะขอให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนนอกราชอาณาจักรนั้นเป็นวันที่ได้ยื่นคำขอในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระงับวันยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ

(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองไม่อาจดำเนินการใดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ”

๗.๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน”

๗.๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด ตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”

๗.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า”

๗.๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาที่ให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและผู้คัดค้านการจดทะเบียนมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติม ตามคำสั่งของนายทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”

๗.๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนเกี่ยวกับการคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า”

๗.๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในกรณีที่ไม่มีการคัดค้าน หรือมีการคัดค้านแต่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุด ให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียน จากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน”

๗.๒๐ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่มีการขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และกำหนดผล ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้ง ของนายทะเบียนภายในระยะเวลาดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลง การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่มีการขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า ไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้อง ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น

หากผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของ นายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี”

๗.๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ การจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไข เกี่ยวกับการขอต่ออายุตามคำสั่งของนายทะเบียน จากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสามเดือน ก่อนวันสิ้นอายุ

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียน พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม การต่ออายุและค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในระยะเวลาผ่อนผันหกเดือน นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน

ในระหว่างระยะเวลาผ่อนผันการต่ออายุการจดทะเบียนตามวรรคสอง หรือเมื่อเจ้าของ เครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้ว แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้าอันยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียน จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าขึ้นอีกสิบปีนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าขึ้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าขึ้นทราบโดยมิชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าขึ้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าขึ้นนั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้าขึ้นนั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว”

๗.๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของนายทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

๗.๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ที่ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน”

๗.๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งการรับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้
เครื่องหมายการค้า จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง
ของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของ
นายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

๗.๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๗๒
จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน
ตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์
ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

๗.๒๖ กำหนดให้ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้
เป็นอย่างอื่น สัญญาดังกล่าวย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ
ในเครื่องหมายการค้า (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๙/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้
เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๗๙/๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิใน
เครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า”

๗.๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗
หรือมาตรา ๘๘ จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งข้อมติของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๙ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนันท์หรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความ
เสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ
คณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้ง
คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี”

๗.๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๗.๒๙ กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ คำขอจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียนหรือผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอแล้วแต่กรณี

๗.๓๐ กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้นำบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นดังกล่าว อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

๗.๓๑ กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้คำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ คำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน สำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจะได้รับการต่ออายุ หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

๗.๓๒ กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้คำขอลดทะเบียนสัญญาอนุญาต คำขอจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต และคำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต สำหรับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ คำขอลดทะเบียนสัญญาอนุญาต คำขอจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต และคำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต สำหรับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

๗.๓๓ กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่นายทะเบียนได้สั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่นายทะเบียนสั่งตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้สั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการที่เกี่ยวกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

๗.๓๔ กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้ เครื่องหมายรับรองที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่าง การดำเนินการ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตาม มาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น อยู่ในบังคับ ของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

๗.๓๕ กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้บรรดาฎุภะทรวงหรือประกาศที่ออกตาม พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง กับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีฎุภะทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ บรรดาฎุภะทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือ แแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีฎุภะทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘. แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
หรือเครื่องหมายร่วม

สินค้าหรือบริการอย่างละ ๑,๐๐๐ บาท

(๒) รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนติเมตร	เซนติเมตรละ	๒๐๐ บาท
(๓) คำคัดค้านการจดทะเบียนตาม (๑)	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) คำขอโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๖๐๐ บาท
(๖) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๗) คำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๘) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๕)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕)	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๐) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนตาม (๕)	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๑) คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	คำขอละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	สัญญาละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๓) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๔) คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๕) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน ตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑)	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วย การใช้เครื่องหมายรับรอง		
(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๔๐๐ บาท

(๑๗) คำอุทธรณ์

(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตาม มาตรา ๓๗	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๘) การตรวจค้นข้อมูลทะเบียนเครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมาย รับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบ เครื่องหมายดังกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ	๒๐๐ บาท
(๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม พร้อมคำรับรอง	ฉบับละ	๔๐๐ บาท
(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๒๐ บาท
(๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน		
(ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า	หน้าละ	๒๐ บาท
(ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า	ฉบับละ	๘๐๐ บาท
(๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการ การจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒๓) คำขออื่น ๆ	คำขอละ	๒๐๐ บาท

**ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ และครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ และวันพุธที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๑.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ แถลงหลักการและเหตุผลต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึงกลิ่นและเสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

(๕) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

(๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้จดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้จดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

(๙) ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

(๑๐) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่มีการขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุตามคำสั่งของนายทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๒) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนให้เกิดความชัดเจนและรวดเร็ว รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต่อจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น และตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) สภาผู้แทนราษฎรสมควรรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว จึงควรที่จะมีการปรับปรุงเพื่อให้มีความทันสมัยและสามารถรองรับการจดทะเบียนและการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในยุคปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วให้ทัดเทียมนานาประเทศ

(๒) การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ตามหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในลักษณะของกลิ่นและเสียง จะก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชน ดังนี้

(๒.๑) เป็นการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทย ได้รับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในลักษณะดังกล่าวได้เช่นเดียวกับผู้ประกอบการ ในประเทศอื่นอย่างเท่าเทียมกัน

(๒.๒) เป็นการปกป้องและคุ้มครองสิทธิของผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของ เครื่องหมายการค้าที่แท้จริง เพราะเมื่อผู้ประกอบการดังกล่าวได้รับการส่งเสริมให้มีการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าแล้ว บุคคลอื่นจะไม่สามารถนำเครื่องหมายการค้าดังกล่าวไปดำเนินการ จดทะเบียนไว้ก่อน และนำสิทธิในการใช้เครื่องหมายการค้านั้นมาบังคับขายให้กับผู้ประกอบการ ที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่แท้จริง

(๒.๓) เป็นการปกป้องและคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าปลอมที่ใช้ เครื่องหมายการค้าของสินค้าที่แท้จริง

(๓) ปัจจุบันผู้ประกอบการไทยและผู้ประกอบการต่างประเทศได้ให้ความสำคัญ กับการออกแบบและการนำเครื่องหมายการค้ามาจดทะเบียนเพิ่มมากขึ้น เพราะจะเป็นการทำให้ สินค้าของตนเองได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายและเป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้านั้น โดยอัตโนมัติด้วย ดังนั้น กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ จึงต้องมีความพร้อม ในการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทุกลักษณะ เพื่อให้ผู้ประกอบการดังกล่าวมีความเชื่อมั่น มากขึ้น

นอกจากนี้ วัตถุประสงค์ในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นไป เพื่อการให้ความคุ้มครองความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบเครื่องหมายการค้าของผู้ประกอบการ เป็นสำคัญ ดังนั้น กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ในฐานะนายทะเบียนจึงควร มีหลักการในการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้กับผู้ประกอบการไทย และผู้ประกอบการต่างประเทศอย่างเท่าเทียมกัน และไม่ควรมีแนวความคิดในลักษณะมุ่งคุ้มครอง สิทธิของผู้ประกอบการไทย แต่เป็นการกีดกันผู้ประกอบการต่างประเทศ เพราะจะก่อให้เกิด ความไม่เชื่อมั่นของผู้ประกอบการต่างประเทศในการประกอบการในประเทศไทย

(๔) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในลักษณะกลืนและเสียงเป็นเทคนิคเฉพาะ และมีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านอย่างแท้จริง รวมทั้งต้องมี เทคโนโลยี เครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ที่ทันสมัย เพื่อให้สามารถรองรับการดำเนินการ ในเรื่องดังกล่าวได้อย่างแท้จริง จึงมีข้อสังเกตว่า ปัจจุบันกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าว ตลอดจนมีการเตรียมความพร้อม ในการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิสูจน์ ตรวจสอบ และการเก็บตัวอย่างกลืนและเสียง ทั้งนี้ เพื่อให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในลักษณะ ดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลแล้วหรือไม่ เพียงใด

(๕) ที่ผ่านมา กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ยังไม่มีความพร้อม ในการดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ทำให้การจดทะเบียนเป็นไปด้วยความล่าช้า และผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนต้องเสียค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นอีกเป็นจำนวนมาก เพราะปรากฏ ข้อเท็จจริงว่า หลังจากที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนได้ยื่นคำขอไว้แล้ว นายทะเบียนมักจะไม่รับ จดทะเบียนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ต้องมีการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าและฟ้องคดี ต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้รับจดทะเบียนตามลำดับ ดังนั้น หากในอนาคตมีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในลักษณะกลืนและเสียง ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากกว่าในอดีตแล้ว กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ต้องเร่งรีบปรับปรุงแนวคิดและวิธีการในการดำเนินการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าโดยเร่งด่วน ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เป็นการต่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนอีกต่อไป

(๖) การรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในลักษณะกลืนและเสียง อาจไม่เป็นประโยชน์กับผู้ประกอบการไทย ในทางตรงกันข้ามอาจเป็นการอำนวยความสะดวก และเป็นภาระเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการต่างประเทศดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นมาในอดีตโดยตลอด ทั้งนี้ เพราะปัจจุบันผู้ประกอบการไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ในเรื่อง การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า อีกทั้งยังมีความสนใจต่อการออกแบบและ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า้น้อยมาก จึงรู้ไม่เท่าทันผู้ประกอบการต่างประเทศหลายราย ที่มักจะใช้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องมือในการแสวงหารายได้จาก ผู้ประกอบการไทย กล่าวคือ ผู้ประกอบการต่างประเทศดังกล่าวจะดำเนินการ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะที่ดีหรือมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย ซึ่งเล็งเห็นได้ว่าจะต้องมีผู้ประกอบการไทยต้องการใช้เครื่องหมายการค้า้นั้น เช่น ตรามงกุฎหรือชฎา ไว่ก่อน หรือที่ร้ายไปกว่านั้น ผู้ประกอบการต่างประเทศจะมีการนำเอาเครื่องหมายการค้า ที่ผู้ประกอบการไทยได้ใช้อยู่ก่อนแล้วไปจดทะเบียน จากนั้นจึงนำเครื่องหมายการค้าต่าง ๆ ดังกล่าว มาขายสิทธิการใช้ให้กับผู้ประกอบการไทย สร้างความเสียหายให้กับผู้ประกอบการไทยเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ จึงควรเร่งรีบดำเนินการประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้กับผู้ประกอบการไทย รวมทั้งเร่งรีบหามาตรการในการปกป้องและคุ้มครอง เครื่องหมายการค้าของผู้ประกอบการไทยจากการช่วงชิงการจดทะเบียนของผู้ประกอบการ

ต่างประเทศ ตลอดจนควรดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อให้มีการเพิกถอนเครื่องหมายการค้าที่มีการจดทะเบียนไว้แล้ว แต่ไม่มีการใช้เครื่องหมายการค้า นั้นภายในเวลาที่กำหนด รวมทั้งเครื่องหมายการค้าที่มีการจดทะเบียนไว้เพื่อกีดกันบุคคลอื่น หรือเพื่อการทุจริตดังกล่าว ตลอดจนมีบทกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิดเช่นนั้นด้วย

(๗) การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะมีผลทำให้ผู้ประกอบการต่างประเทศมีสิทธิขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าในลักษณะกลืนและเสียง เพื่อให้สินค้าของตนได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายไทย ดังนั้น กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ จะต้องเร่งรีบดำเนินการ ให้มีการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการไทยในการขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าในต่างประเทศควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สินค้าของผู้ประกอบการไทยได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของต่างประเทศอย่างเท่าเทียมกัน

สำหรับแนวทางในการส่งเสริมให้เครื่องหมายการค้าของผู้ประกอบการไทย ที่ได้จดทะเบียนไว้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ของต่างประเทศ วิธีการหนึ่ง คือ การพิจารณาเข้าเป็นภาคีในพิธีสารกรุงมาดริด (Madrid Protocol) ซึ่งจะมีผลทำให้เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนในประเทศไทยได้รับความคุ้มครอง ในประเทศต่าง ๆ ที่เป็นภาคีในพิธีสารดังกล่าวด้วยทันที อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจเข้าเป็นภาคี ในพิธีสารดังกล่าว กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ จะต้องพิจารณาด้วยความละเอียด รอบคอบ เพราะในขณะเดียวกันนั้น ประเทศไทยจะต้องให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า ที่จดทะเบียนในประเทศอื่นด้วยพร้อมกัน นอกจากนี้ประเทศไทยยังจะต้องสูญเสียเงินค่าธรรมเนียม การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้ประกอบการต่างประเทศในประเทศไทย

(๘) ตามร่างมาตรา ๔ ที่แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เหตุใดจึงต้องมีการกำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวง พาณิชยในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า ทั้งนี้ เพราะในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น ไม่ควรที่จะมี เครื่องหมายการค้าประเภทใดที่ได้รับข้อยกเว้นในการลดหรือไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม อันจะเป็น การเลือกปฏิบัติที่แตกต่างกันกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประเภทอื่น

(๙) ตามร่างมาตรา ๑๓ ที่แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณี มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายนั้นต้องตกลงกัน มาเป็นการกำหนดให้ ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อนนั้น อาจเป็นช่องทาง ให้นายทะเบียนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแสวงหาประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการ ที่ผู้ขอจดทะเบียนรายใดจะเป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ก่อนได้

๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง

๒.๑ สรุปประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

๑) ร่างมาตรา ๒

คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ แก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลืนให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งข้อสังเกตว่า เหตุใดคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ จึงมีการแก้ไขให้บทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลืน มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป นอกจากนี้ ยังมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นว่า สมควรให้ใช้บังคับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พร้อมกันทั้งฉบับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ตามร่างเดิมของคณะรัฐมนตรีที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการไว้ในวาระที่หนึ่ง ทั้งนี้ เพราะประเทศไทยสมควรมีกฎหมายรับรองและคุ้มครองให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลืนโดยเร็ว เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าของประเทศไทยให้ทันต่อการแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ที่มีกฎหมายรับรองและคุ้มครองให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประเภทดังกล่าวไปก่อนหน้านี้แล้ว อีกทั้งเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ตอบชี้แจง ดังนี้

๑) สาเหตุที่ร่างมาตรา ๒ เดิมของคณะรัฐมนตรี กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น เพราะกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ได้มีการดำเนินการศึกษาและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลืนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนั้น ในปัจจุบันกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ จึงมีความพร้อมในการให้บริการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประเภทดังกล่าว

๒) อย่างไรก็ตาม ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ได้มีการเชิญผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ประกอบด้วย สมาคมธนาคารไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มาเข้าร่วมประชุมและให้ข้อมูลในเรื่องดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ซึ่งผู้แทน กกร. ได้ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันผู้ประกอบการภาคเอกชนที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าของประเทศไทย ยังไม่มีความพร้อมเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลืน และต้องใช้เวลาในการเตรียมความพร้อมในเรื่องดังกล่าวเป็นระยะเวลาประมาณสองปี

๓) คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า ปัจจุบัน ประเทศต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ได้มีการดำเนินการให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็นเสียงและกลิ่นเพียงบางประเทศเท่านั้น และจากการศึกษาและติดตามผลการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวของประเทศเหล่านั้น พบว่า ในเรื่องของเสียงนั้น การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะมีเครื่องมือในการตรวจวัดเสียงที่ค่อนข้างมีความสมบูรณ์และชัดเจน ดังนั้น ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงสามารถให้มีผลใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันฯ ดังกล่าว แต่ในส่วนของกลิ่นนั้น ในประเทศต่าง ๆ ที่มีการดำเนินการไปก่อนหน้านี้แล้ว รวมทั้งจากการเตรียมความพร้อมของกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ หากมีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลิ่นดังกล่าวจะต้องดำเนินการด้วยวิธีการเขียนคำพรรณนาลักษณะบ่งเฉพาะของกลิ่นกรณีจึงยังมีความไม่ชัดเจน ส่งผลให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าของประเทศไทย ยังมีความกังวลและต้องการใช้เวลาในการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลิ่น ดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญฯ จึงมีความเห็นว่า หากให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลิ่นเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปแล้ว ผู้ประกอบการภาคเอกชนดังกล่าวก็ยังไม่มีความพร้อมเช่นนี้แล้ว จะส่งผลให้ไม่มีการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลิ่นของเจ้าของเครื่องหมายการค้าของประเทศไทยในทางปฏิบัติ หรือหากมีการขอจดทะเบียนก็จะเป็นการจดทะเบียนโดยมีการเขียนคำพรรณนาลักษณะบ่งเฉพาะของกลิ่นนั้น ๆ อย่างไม่มีความชัดเจนและรอบคอบ อันอาจจะก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในทางปฏิบัติต่อไปในอนาคตได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจส่งผลให้เป็นการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการต่างประเทศที่มีความชำนาญในเรื่องดังกล่าวมากกว่าผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าของประเทศไทย ในการถือโอกาสจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลิ่นในลักษณะที่เป็นการเอารัดเอาเปรียบผู้ประกอบการของประเทศไทยได้ด้วย

อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมิมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญฯ และให้คงไว้ตามร่างเดิม

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับ
มาตรา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒ คณะกรรมการการค้าแก้ไข ดังนี้	มีการแก้ไข
<p>“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลืนให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ”</p>	
<p>มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและให้คงไว้ตามร่างเดิม</p>	
มาตรา ๓ แก้ไขบทนิยาม “เครื่องหมาย” มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๗ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๗ วรรคสาม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗ ยกเลิกมาตรา ๘ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔
คณะกรรมการสิทธิการแก้ไข ดังนี้

มีการแก้ไข

“มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณี
เห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้
จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า
มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้
จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือ
แหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า
มีลักษณะอย่างเดียวกัน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น
ไม่อาจจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน มีลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้
เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียน
ของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกัน
จนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็น
การทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า
ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือ
แจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๙ แก้ไขมาตรา ๑๕ วรรคสอง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐ แก้ไขมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑ แก้ไขมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ แก้ไขมาตรา ๑๘ วรรคสาม

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ แก้ไขมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓
มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕ แก้ไขมาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖ แก้ไขมาตรา ๒๘ วรรคสาม (๑) และ (๒)	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗ แก้ไขมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘ แก้ไขมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙ แก้ไขมาตรา ๓๖ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐ แก้ไขมาตรา ๓๖ วรรคสี่	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑ แก้ไขมาตรา ๓๗ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ แก้ไขมาตรา ๔๐ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓ เพิ่มมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔ แก้ไขมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในเทั่วนสิบวันสามเดือนก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุของขุภพภายในกำหนดเวลาที่ ตั้งส่วแล้ว ให้ถือว่เวลาที่ร้องขอต่ออายุนั้นยังดำรงสัตหะเขียนอยู่จนกว่าหมดทะเบียนจะมีคำสั่งเขียนขอขวงอื่น

ในทศวรรษที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง หากเจ้าของเครื่องหมายการค้าประสงค์จะขอต่ออายุนั้น ทศวรรษที่ตามมาของเครื่องหมายการค้า มิได้ยื่นคำขอต่ออายุการจดทะเบียน ทั้งนี้ ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุและค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสองร้อยสี่สิบวันระยะเวลาผ่อนผันหกเดือนนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน และต่ออายุการจดทะเบียนเพิ่มร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุ

ในระหว่างระยะเวลาผ่อนผันการต่ออายุการจดทะเบียนตามวรรคสอง หรือเมื่อเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้าที่ดังกล่าวยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสองสี่ ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้อีกสิบปี นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสองสี่ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้นั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้นั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้นั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้นั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุต่อ มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง หรือได้ยื่นคำขอต่ออายุแล้วได้ขอต่ออายุนั้นต่ออายุการจดทะเบียนเพิ่มต่ออายุแต่ไม่ได้และชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้าที่ได้นั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการสิทธิการ

มาตรา ๒๕ แก้ไขมาตรา ๖๐ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖ แก้ไขมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔)	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗ แก้ไขมาตรา ๖๙ วรรคสาม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘ แก้ไขมาตรา ๗๔ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙ เพิ่มมาตรา ๗๙/๑ ของส่วนที่ ๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๐ แก้ไขมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๙	ไม่มีการแก้ไข
อัตราค่าธรรมเนียม	ไม่มีการแก้ไข

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สอง พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐^๖ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อจากนั้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบกับ ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๖ เสียง และงดออกเสียง ๑ เสียง

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณา ดังนี้

ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ

คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ และพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างพระราชบัญญัติ และเห็นควรเสนอเป็นข้อสังเกตไว้ท้ายรายงานฉบับนี้ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาดังนี้

คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร มีข้อสังเกตว่า การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลิ่น และเครื่องหมายการค้าที่เป็นเสียง เป็นเรื่องใหม่สำหรับผู้ประกอบการไทย จึงสมควรที่หน่วยงานของรัฐจะต้องเร่งทำการประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้ประกอบการ และประชาชนในเรื่องดังกล่าวอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ เพื่อให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลิ่น และเสียงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและประชาชนมากที่สุด รวมทั้งสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวางกลยุทธ์ทางการตลาดให้สามารถแข่งขันทางการค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ลงทุนทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับระบบการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าของไทย

^๖ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๐ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๓๐ เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๒๙ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่”

นอกจากนี้ ในปัจจุบัน ผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะผู้ส่งออกได้มีการขยายตลาดสินค้าไปยังต่างประเทศ แต่ต้องประสบปัญหาความยุ่งยากในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศต่าง ๆ เนื่องจากจะต้องยื่นขอจดทะเบียนในแต่ละประเทศที่จะขอรับความคุ้มครอง ซึ่งแต่ละประเทศก็จะมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่แตกต่างกันไป ตลอดจนต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ประกอบกับไม่สามารถที่จะยื่นขอจดทะเบียนในที่แห่งเดียวเพื่อขอรับความคุ้มครองในหลาย ๆ ประเทศได้ เนื่องจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในแต่ละประเทศถือหลักดินแดน กล่าวคือ จดทะเบียนขอรับความคุ้มครองที่ประเทศใด ก็ได้รับความคุ้มครองเฉพาะในประเทศนั้น ๆ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เห็นว่า นอกจากจะแก้ไขพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าโดยการลดระยะเวลาและขั้นตอนการจดทะเบียนให้รวดเร็วขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขนี้แล้ว หน่วยงานของรัฐจะต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร่งด่วน โดยการเข้าเป็นภาคีพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับความตกลงมาดริดเรื่องการจดทะเบียนเครื่องหมายระหว่างประเทศ (Protocol Relating to the Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks) ทั้งนี้ การเข้าเป็นภาคีพิธีสารดังกล่าวจะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการไทยในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ โดยสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนเพียงคำขอเดียว ใช้ภาษาเดียว ผ่านกรมทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งเป็นสำนักงานต้นกำเนิด (Office of Origin) (ในกรณีในประเทศไทยเข้าเป็นภาคี) แล้วระบุขอรับความคุ้มครองในประเทศภาคีสมาชิก ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ ๘๗ ประเทศได้โดยไม่ต้องยื่นคำขอตรงไปยังแต่ละประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทยที่จะได้รับความสะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ โดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามข้อสังเกตข้างต้นต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๕ ประกอบกับข้อ ๙๗^๗ ด้วยคะแนนเสียง ๓๑๐ เสียง ไม่เห็นด้วย ๘ เสียง และงดออกเสียง ๔ เสียง

^๗ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๕ และข้อ ๙๗ กำหนดว่า

“ข้อ ๑๒๕ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว ให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น โดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้งรายงานต่อประธานสภา รายงานนั้นอย่างน้อยต้องระบุว่าได้มีหรือไม่มีกรแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราใดบ้าง และถ้ามีการแปรญัตติ มติของคณะกรรมการเกี่ยวกับคำแปรญัตตินั้นเป็นประการใด หรือมีการสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ หรือมีการสงวนความเห็นของกรรมการก็ให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติ ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมสภาพิจารณา และให้นำความในข้อ ๙๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙๗ ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติ ก็ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการ เพื่อให้สภาพิจารณา

ในการพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้สภาลงมติว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยโดยไม่มีกรอภิปราย

ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานสภาส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการให้คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องทราบ คณะรัฐมนตรี ศาล หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตนั้นประการใดหรือไม่ ให้ประธานสภาแจ้งให้ที่ประชุมทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุม”

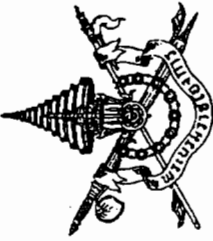
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
(เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข) กับ
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)
กับ
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;"> พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ </p> <p style="text-align: center;"> ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน </p> <p style="text-align: center;"> พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า </p>	<p style="text-align: center;"> ร่าง พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. </p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม วรรณกรรม เครื่องหมายการค้า หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่แสดง ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งหนึ่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม วรรณกรรม เครื่องหมายการค้า หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่แสดง ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ กลิ่น เสียง หรือสิ่งหนึ่งอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตรา บัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะ ที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่าง ไปจากสินค้าอื่น</p> <p>เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามิได้ลักษณะบ่งเฉพาะ</p> <p>(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและ ไม่ถึงความถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตรา ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”</p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามิได้ลักษณะบ่งเฉพาะ</p> <p>(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน โดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่ถึงความถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ</p> <p>(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว</p>	<p>(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ</p> <p>(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นที่ได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว</p>
<p>(๕) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว</p> <p>ในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว</p> <p>(๖) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น</p>	<p>(๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว</p> <p>หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว</p> <p>(๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๙) ภาพอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นที่ภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้าตนเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>(๑๑) กลิ่นอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือกลิ่นที่ไม่เป็นกลิ่นโดยธรรมชาติของสินค้านั้น</p> <p>(๑๒) เสียงอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>ข้อ ๓ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (๑) หรือ (๒) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าในजनแผนพรหลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่ามิได้ลักษณะ บ่งเฉพาะ</p> <p>มาตรา ๕ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะจดทะเบียนสำหรับสินค้าเฉพาะอย่างในจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันก็ได้ แต่ต้องระบุนายการค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่าง โดยชัดเจน</p> <p>ถ้าจดทะเบียนฉบับหนึ่ง จะจดทะเบียนเป็นสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันมิได้</p> <p>การกำหนดจำพวกสินค้า ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๒) หากได้มีการจำหน่าย เผยแพร่หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าในजनแผนพรหลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามิได้ลักษณะบ่งเฉพาะ”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้า ที่จดทะเบียนนั้น นายทะเบียนเห็นว่า</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้ การก้าวของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือ</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของ สินค้า หรือแหล่งกำเนิดของ สินค้า</p> <p>ถ้าเป็นการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวก เดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกัน ห้ามมิให้นายทะเบียนจดทะเบียน</p> <p>มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนั้น จะ ใช้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมาย หนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างกระบวนการจดทะเบียน เจ้าของเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมาย ชัดและมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่มีค่าใช้จ่าย</p>
<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณีที่เห็นว่า เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้ แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกัน หรือ</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้ กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกัน</p> <p>มาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น ไม่ว่าจะใช้กับ สินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน มีลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมาย หนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างกระบวนการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมาย เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้า ที่ขอจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือ แหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชัด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่มีค่าใช้จ่าย”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>หรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้า ที่ของจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือ หลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ให้ นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมาย ขาด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๑๕ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า</p> <p>(๑) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมาย การค้าที่จดทะเบียนรายใดไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตาม มาตรา ๖ หรือ</p> <p>(๒) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบ ด้วยมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐ หรือไม่เป็นที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑</p> <p>ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น แก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลง ให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ โดยไม่ชักช้า”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓๗ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน รายใด หากพิจารณาทั้งเครื่องหมายแล้ว มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน ได้ตามมาตรา ๖ แต่เครื่องหมายการค้ารายนั้นมีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือ หลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือ บางจำพวก อันไม่ควรถือของผู้จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดถือเป็นสิทธิของตน แต่ผู้เดียวก็ดี หรือมีลักษณะไม่่งเฉพาะก็ดี ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสหว่า ไม่ขอถือ เป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมาย การค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสหอย่างอื่น ตาม ที่นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของ เจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ คำสั่งนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้อยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสหว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในอันที่ จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสหอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อ การกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วัน ที่ได้รับคำสั่งนั้น”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรกหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศกำหนดสิ่งที่เป็นเครื่องหมาย เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก</p> <p>ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรกหนึ่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่มีชักช้า</p> <p>มาตรา ๑๕ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด</p> <p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๑๔ ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๘ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๑ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ</p> <p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ</p> <p>มาตรา ๒๐ ภายใต้งับมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างขึ้นค่าของจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกัน หรือที่นายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้า</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาค่าเป็นการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่าง จำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกัน ผู้จดทะเบียน ซึ่งยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกย่อมเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนเป็น เจ้าของเครื่องหมายการค้า</p> <p>มาตรา ๒๑ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันตาม มาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็ เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีความคล้ายคลึงกันซึ่งกันและกันตามมาตรา ๖ และถ้าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็ถูกต้องตามบท บัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียน เหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียน เหล่านั้นทราบโดยมิชักช้า</p> <p>ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าของตนจดทะเบียนนั้น มิได้เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกับเครื่องหมายการค้าอื่นตามมาตรา ๒๐ มิติ อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ใ นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกัน</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็น เจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกัน</p> <p>ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียน ให้นายทะเบียน พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้ง ให้ผู้ขอจดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยมิชักช้า</p> <p>มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าของตนจดทะเบียนมิได้เหมือน หรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าอื่นที่ได้อื่นของจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของ นายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>มาตรา ๒๒ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันตาม มาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าบางรายเข้าข่าย มาตรา ๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ แต่เครื่องหมายการค้าบางราย มีลักษณะอันพึงประสงค์ระเบียบได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจดทะเบียนก็ ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่เข้าข่ายมาตรา ๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ปฏิบัติตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และ ให้รอการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่มีลักษณะอันพึงประสงค์ระเบียบ ได้และคำขอจดทะเบียนที่ถูกดองนั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมี หนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า และให้ นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียน เห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ปฏิบัติตามคำสั่ง ของนายทะเบียนตามมาตรา ๕ แล้ว หรือได้ขอทบทวนตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้น และผู้จดทะเบียน</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>เครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนให้รอกการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่ง ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้น ทราบโดยไม่มีชักช้า</p> <p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียน เห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ละทิ้งคำขอ จดทะเบียนตามมาตรา ๑๕ ทุกราย</p> <p>(๑) ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนรายที่นายทะเบียน ให้รอกการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งหลายราย ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้ง คำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า</p> <p>(๒) ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนรายที่นายทะเบียน ให้รอกการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งเพียงรายเดียว ให้นายทะเบียนมี คำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไป ตามมาตรา ๒๕</p> <p>มาตรา ๒๓ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตาม มาตรา ๒๑ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นทุกราย เข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือ มาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และรอกการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้น</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p> <p>ไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นำทะเบียนหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นหลายรายได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้ว หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นำทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า แต่ถ้าปรากฏว่ามีผู้จดทะเบียน เช่นว่านั้นเพียงรายเดียวที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นำทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๕</p> <p>มาตรา ๒๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ วรรคสองหรือวรรคสาม (๑) หรือมาตรา ๒๑ วรรคสอง ให้ผู้จดทะเบียนซึ่งได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวตกลงกันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแต่ผู้เดียว และให้ผู้จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดมีหนังสือแจ้งให้นำทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าวว่าตกลงกันได้หรือไม่</p>
---	--

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๕ ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๔ ว่า ผู้จดทะเบียนติดต่อกันได้แล้วว่าจะให้รายใดเป็นผู้จดทะเบียน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาแก่เจ้าของจดทะเบียนของผู้จดทะเบียนรายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๕</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๔ ว่า ผู้จดทะเบียนติดต่อกันไม่ได้ หรือมิได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาแก่เจ้าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนไว้เป็นรายแรกหรือเป็นรายแรกในบรรดาผู้จดทะเบียนซึ่งยังมีได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียนแล้วแต่กรณี ต่อไปตามมาตรา ๒๕</p> <p>มาตรา ๒๖ ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ แล้ว ถ้ามีผู้จดทะเบียนรายอื่นยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกับเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนเหล่านั้น หรือนายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกับเครื่องหมายการค้าเหล่านั้น จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่าลักษณะอย่างเดียวกัน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนนั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๑๓ หรือในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายกันดังกล่าวนี้ นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างได้ช่วยกันเห็นว่าเป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียนดังกล่าวนี้ให้แก่เจ้าของหลายคนที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวนี้ นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยมิชักช้า</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้านั้น เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ช่วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวนี้ให้แก่เจ้าของหลายคนที่ได้โดยจะมีเงื่อนไขและข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวนี้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยมิชักช้า</p> <p>ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน</p> <p>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๒๘ บุคคลได้ใช้สินค้าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้นอกราชอาณาจักร ก็ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก เป็นวันที่ได้ยื่นคำขอในราชอาณาจักรก็ได้ หากบุคคลนั้นมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย (๒) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ (๓) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้สิทธิในทำนองเดียวกันแก่บุคคลสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย (๔) มีภูมิกำเนิดหรือประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างจริงจังในประเทศไทย หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย <p>ในกรณีที่ใช้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นเป็นครั้งแรกนอกราชอาณาจักรถูกปฏิเสธ หรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนนอกดินหรือละทิ้งคำขอ บุคคลดังกล่าวจะขอใช้สิทธิบัตรนวัตกรรมหนึ่งไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ถูกต้องแล้ว หรือคำขอที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนนอกดินหรือละทิ้งตามวรรคสองนอกราชอาณาจักรอีกภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้นอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลซึ่งยื่นคำขอดังกล่าวจะขอใช้สิทธิบัตรนวัตกรรมหนึ่งได้ เมื่อ</p>	<p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๑) ค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสามยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุวันขึ้น ค่าของจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ</p> <p>(๒) ค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสามไม่อาจดำเนินการใดตามกฎหมายว่าด้วย เครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นค่าของจดทะเบียนไว้ต่อไป และ</p> <p>(๓) การอุทกปฏิเสธร ลอนคิน หรือถูกละทิ้งในครั้งแรกมิได้มีการเปิดเผยต่อสาธารณชน</p> <p>มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทกณ์ค่าสิ่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งค่าสิ่งของนายทะเบียน ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนมิได้อุทกณ์ค่าสิ่งตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่ผู้จดทะเบียนได้อุทกณ์ ค่าสิ่งตามวรรคหนึ่งแล้ว และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทกณ์ว่าค่าสิ่งของนายทะเบียนถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียน ดำเนินการเกี่ยวกับค่าของจดทะเบียนดังกล่าวต่อไปได้</p> <p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทกณ์ว่าค่าสิ่งเพิกถอนของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียน (๑) ดำเนินการประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไป ในกรณีที่ นายทะเบียนได้มีค่าสิ่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ก่อนที่จะมีประกาศโฆษณาของจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๒๕</p> <p>(๒) ดำเนินการประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นใหม่ ในกรณีที่ การประกาศโฆษณาค่าสิ่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคสองแล้ว</p> <p>คำวินิจฉัยอุทกณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองหรือวรรคสามให้เป็นที่สุด</p>	<p>“(๑) ค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุ วันขึ้นค่าของจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ</p> <p>(๒) ค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองไม่อาจดำเนินการใดตามกฎหมาย ว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นค่าของจดทะเบียนไว้ต่อไป และ”</p> <p>มาตรา ๓๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทกณ์ค่าสิ่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งค่าสิ่งของนายทะเบียน”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายปีตามมาตรา ๒๕ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายปีนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายปีนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายปีนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อผู้อนุญาตจดทะเบียนคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสัปดาห์นับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๕ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน</p> <p>การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายปีตามมาตรา ๒๕ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายปีนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายปีนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายปีนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสัปดาห์นับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๕ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”</p>
<p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำคัดค้านคำตัดสินตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในหกสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่มีค่าใช้จ่าย</p>	<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ ให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้จดทะเบียนโดยไม่มีค่าใช้จ่าย</p> <p>ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในหกสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่มีค่าใช้จ่าย</p>

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนมีได้ดำเนินการตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้จดทะเบียนและทั้งค่าของจดทะเบียน มาให้อ้อยค่า ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๓๗ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มีหนังสือแจ้ง คำวินิจฉัย พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านทราบโดย ไม่ชักช้า</p> <p style="text-align: center;">ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนาย ทะเบียนต่อคณะกรรมการ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ เสร็จสิ้นโดยไม่มีชักช้า</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้อยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p style="text-align: center;">“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียน ผู้คัดค้านมาให้อ้อยค่า ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๒๑ ให้อยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p style="text-align: center;">“ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เสร็จสิ้นโดยไม่มีชักช้า”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ กก็ดี หรือมีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ แต่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียนก็ดี ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นได้</p> <p>เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งค่าของจดทะเบียน</p> <p>การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งค่าของจดทะเบียน”</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่มีการจดทะเบียนโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า ไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กําหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>หากผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าหรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสามเดือนก่อนวันสิ้นอายุ</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียน พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุและค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสิบของการต่ออายุภายในระยะเวลาอันสมควรนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน</p> <p>ในระหว่างระยะเวลาอันผ่านการต่ออายุการจดทะเบียนตามวรรคสอง หรือเมื่อเจ้าชອງเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้ว แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กําหนดในกฎกระทรวง</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุ การขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นำขทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในอีกสิบปีนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือวันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แต่นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นำขทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้ายื่นคำขอต่ออายุใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้ายื่นคำขอต่ออายุใหม่โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำนายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า</p> <p>นั่น</p>	<p>มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นำขทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในอีกสิบปีนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือวันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นำนายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้ายื่นคำขอต่ออายุใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำนายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า</p> <p>นั่น</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดำเนินการตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้าดังกล่าวได้ถูกเพิกถอนการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว</p> <p>มาตรา ๖๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า</p> <p>เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p> <p>คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาดำเนินการตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้าดังกล่าวได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว”</p> <p>มาตรา ๖๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>มาตรา ๖๑ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้านั้นในขณะจดทะเบียน</p> <p>(๑) มิได้เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๓</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘</p> <p>(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ</p> <p>(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ</p> <p>(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน”</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>มาตรา ๖๕ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าสัญลักษณ์ที่ใช้เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๔ จะไม่เป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนสัญลักษณ์ดังกล่าวโดยจะมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดก็ได้เพื่อประโยชน์ดังกล่าวก็ได้ แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่าสัญลักษณ์ดังกล่าวจะเป็น</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>การทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนโยบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญาอนุญัตดังกล่าว</p> <p>เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญัตทราบโดยไม่มีชักช้า ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งรับจดทะเบียนโดยมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดหรือมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนให้แจ้งเหตุผลให้บุคคลดังกล่าวทราบด้วย</p> <p>เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญัต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p> <p>กาวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสามให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๓๔ เมื่อนายทะเบียนไม่ได้มีคำสั่งตามมาตรา ๓๒ วรรคสองแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญัตทราบโดยไม่มีชักช้า คำสั่งดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน</p>	<p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญัต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนด เวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p> <p>คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๘๕ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้ รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๘๔ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในเก้า สิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๓ หรือนับแต่วันที่ได้รับ หนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๔ แล้วแต่กรณี</p> <p>คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สิ้นสุด</p>	<p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๘/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>“มาตรา ๗๘/๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามีกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิใน เครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น”</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๘๘ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความ เสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๘๔ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ คณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๓ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๔ แล้วแต่กรณี”</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑๑๕ บรรดาค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ก่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงค่าของจดทะเบียน ก่าจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงข้อความที่ได้จดทะเบียนแล้ว ก่าจดทะเบียนโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า และคำขอต่ออายุเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๓๔ ถ้าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>(๑) นายทะเบียนยังมีได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้ถือว่าเป็นคำขอที่ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) นายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้วการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๓๔ ต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา ๓๒ ค่าจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียนหรือผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอแล้วแต่กรณี</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
(เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เคยมียกเลิกแล้ว อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามียกเลิกขณะเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามียกเลิกขณะเดียวกัน

มาตรา ๓๔ คำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน สำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจะได้รับการต่ออายุ หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่ได้จดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ คำขอจดทะเบียนสัญลักษณ์การค้า คำขอจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนสัญลักษณ์การค้า และคำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญลักษณ์การค้า สำหรับเครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายบริการ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่ได้จดทะเบียน แล้วแต่กรณี

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑๒๓ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๑๔ ให้ยังคง ใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่า จะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ แต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราช บัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๓๖ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่นายทะเบียนส่งตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้สั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๓๗ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตาม มาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น อยู่ในบังคับ ของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ นี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๓๘ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือ แย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ อานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี</p>	<p>.....</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>อัตราค่าธรรมเนียม</p> <p>(๑) ค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม สิ้นค่าหรือบริการอย่างละ ๕๐๐ บาท</p> <p>(๒) (ยกเลิก)</p> <p>อัตราค่าธรรมเนียม (๒) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓</p> <p>(๓) แม่พิมพ์รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วม ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตรให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน เฉพาะของเซนต์ิเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนต์ิเมตร</p> <p>๑๐๐ บาท</p>	<p>อัตราค่าธรรมเนียม</p> <p>(๑) ค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>(๒) รูปเครื่องหมายการค้า : เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน เฉพาะของเซนต์ิเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนต์ิเมตร ๒๐๐ บาท</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๔) กำจัดกั้นการจดทะเบียน ตาม (๑) ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท	(๓) กำจัดกั้นการจดทะเบียนตาม (๑) ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท
(๕) กำจัดโอนสิทธิในคำขอจด ทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมาย รับรองหรือเครื่องหมายร่วม	(๔) กำจัดโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม คำขอละ ๒,๐๐๐ บาท
(๖) การจดทะเบียนเครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือเครื่อง หมายร่วม	(๕) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ๖๐๐ บาท
(๗) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดง การจดทะเบียน	(๖) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๘) กำจัดทะเบียนการโอนหรือ รับมรดกสิทธิในเครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่อง หมายร่วม	(๗) กำจัดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม คำขอละ ๒,๐๐๐ บาท
(๘) กำจัดแก้ไขเปลี่ยนแปลง รายการจดทะเบียนตาม (๖)	(๘) กำจัดแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๕) คำขอละ ๔๐๐ บาท

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๑๐) กำขอต่อยาการจดทะเบียน ตาม (๖) สิ้นค้าหรือบริการอย่างละ ๑,๐๐๐ บาท</p>	<p>(๙) การต่อยาการจดทะเบียนตาม (๕) สิ้นค้าหรือบริการอย่างละ ๒,๐๐๐ บาท</p>
<p>(๑๑) กำร้องขอต่อคณะกรรมการ ให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียน ตาม (๖) ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	<p>(๑๐) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนตาม (๕) ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p>
<p>(๑๒) กำของจดทะเบียนสัญญา อนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย การค้าหรือเครื่องหมายบริการ</p>	<p>(๑๑) กำขอตจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p>
<p>(๑๓) การจดทะเบียนสัญญา อนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย การค้าหรือเครื่องหมายบริการ</p>	<p>(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p>
<p>(๑๔) กำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง รายการการจดทะเบียนตาม (๑๓)</p>	<p>(๑๓) กำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๒) ฉบับละ ๔๐๐ บาท</p>
<p>(๑๕) กำขอให้เพิกถอนการจด ทะเบียนตาม (๑๓)</p>	<p>(๑๔) กำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒) ฉบับละ ๔๐๐ บาท</p>
<p>(๑๖) กำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงกำ ขอตจดทะเบียนตาม (๑) (๙) หรือ (๑๒)</p>	<p>(๑๕) กำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงกำขอตจดทะเบียน ตาม (๑) (๙) หรือ (๑๑) ฉบับละ ๒๐๐ บาท</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๑๓) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง ข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง</p> <p>(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง</p> <p>(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง</p>	<p>(๑๖) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วย การใช้เครื่องหมายรับรอง</p> <p>(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง</p> <p>(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง</p>
<p>(๑๔) อุทธรณ์ (ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตาม มาตรา ๓๗</p> <p>(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น</p>	<p>(๑๗) ค่าอุทธรณ์ (ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตาม มาตรา ๓๗</p> <p>(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น</p>
<p>(๑๕) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลง ข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง</p> <p>(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง</p> <p>(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง</p>	<p>(๑๖) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วย การใช้เครื่องหมายรับรอง</p> <p>(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง</p> <p>(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>(๑๕) การขอตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายดั่งกล่าว สำหรับเครื่องหมายดั่งกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง</p> <p>ชั่วโมงละ ๑๐๐ บาท</p>	<p>(๑๘) การตรวจค้นข้อมูลทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายดั่งกล่าว เครื่องหมายดั่งกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง</p> <p>ชั่วโมงละ ๒๐๐ บาท</p>
<p>(๒๐) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายดั่งกล่าว เป็นชุดพร้อมคำรับรอง</p> <p>ฉบับละ ๒๐๐ บาท</p>	<p>(๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายร่วม หรือเครื่องหมายดั่งกล่าว พร้อมคำรับรอง</p> <p>ฉบับละ ๔๐๐ บาท</p>
<p>(๒๑) การขอคัดสำเนาเอกสาร</p> <p>หน้าละ ๑๐ บาท</p>	<p>(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร</p> <p>หน้าละ ๒๐ บาท</p>
<p>(๒๒) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน</p> <p>(ก) เอกสารไม่เกิน ๑๐ หน้า หน้าละ ๑๐ บาท</p> <p>(ข) เอกสารเกิน ๑๐ หน้า ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p>	<p>(๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน</p> <p>(ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า หน้าละ ๒๐ บาท</p> <p>(ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า ฉบับละ ๘๐๐ บาท</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๒๓) การขอทำรับรองจากนิตยสาร ทะเบียนเกี่ยวกับรายการการ จดทะเบียน (๒๔) ค่าธรรมเนียม ค่าชดเชยอื่น ๆ</p>	<p>(๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการ จดทะเบียน (๒๓) ค่าธรรมเนียม ค่าชดเชยอื่น ๆ</p>
<p>๕๐ บาท ๕๐ บาท ๕๐ บาท</p>	<p>๑๐๐ บาท ๑๐๐ บาท</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล ได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าดังกล่าว และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการพิจารณาการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีความชัดเจนและรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” โดยเพิ่มเติม “กลิ่น” และ “เสียง” ไว้ในบทนิยาม เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทกลิ่นและเสียง สามารถนำมาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ โดยเพิ่มเติมอำนาจในการลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานสามารถมาจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพิ่มขึ้น

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า

(๑) เพิ่มเติมลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง เพื่อให้มีความชัดเจนว่าลักษณะอย่างไรจึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ และเพื่อให้สอดคล้องกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะ
บ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

๒.๔ ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามของจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน
(ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอน
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว
และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอ
จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจน
ในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓
มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

๒.๖ ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของ
นายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน
และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อให้การดำเนินการ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง
มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง
มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง
มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้จดทะเบียนหลายรายยื่น
คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้
ผู้จดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับ
การจดทะเบียนก่อน เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนสามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

๒.๘ ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
จากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๔๐ วรรคสอง)

๒.๙ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่มีการขอจดทะเบียน
การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน
ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้ง
ให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลา
ที่กำหนด และกำหนดผลในกรณีที่ไม่มีกรณีแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ผู้ขอ
จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวละเลยการแก้ไข และเพื่อเป็นการเร่งรัดให้มี
การดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขออนุญาตต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุ ตามคำสั่งของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของ เครื่องหมายการค้า และสอดคล้องกับ Article 5 bis ของ Paris Convention (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

๒.๑๑ กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

๒.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ โดยยกเลิกอัตรา ค่าธรรมเนียมเดิมทั้งหมด และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๒.๑๓ กำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๘) เพื่อรองรับ คำขอและการดำเนินการต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งรองรับ กฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ศึกษาหลักกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๑ ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPs))

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า หรือ TRIPs เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่กำหนดหลักการพื้นฐานในการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ในเรื่องต่างๆ ของประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก โดยในส่วนของเครื่องหมายการค้า นั้น Article ๑๕^๑ ของ TRIPs ได้กำหนดการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า การจดทะเบียน

^๑ Article 15 Protectable Subject Matter

1. Any sign, or any combination of signs, capable of distinguishing the goods or services of one undertaking from those of other undertakings, shall be capable of constituting a trademark. Such signs, in particular words including personal names, letters, numerals, figurative elements and combinations of colours as well as any combination of such signs, shall be eligible for registration as trademarks. Where signs are not inherently capable of distinguishing the relevant goods or services, Members may make registrability depend on distinctiveness acquired through use. Members may require, as a condition of registration, that signs be visually perceptible.

etc.

etc.

เครื่องหมายการค้า อายุการคุ้มครอง ข้อกำหนดการใช้เครื่องหมายการค้า รวมทั้งการอนุญาตให้ใช้สิทธิ และการโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า

๓.๒ อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม

(Paris Convention for the Protection of Industrial Property)

อนุสัญญากรุงปารีสฯ เป็นอนุสัญญาที่กำหนดมาตรฐานในการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ซึ่งครอบคลุมถึงกรณีการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าด้วย โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษาอนุสัญญากรุงปารีสในประเด็นการขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียน ซึ่ง Article 5 bis^๖ ของอนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

๓.๓ กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(๑) ประเทศอังกฤษ

ประเทศอังกฤษมีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ได้แก่ Trade Mark Act 1994 โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษา Trade Mark Act 1994 ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดลักษณะของรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่ต้องห้ามไม่ให้รับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าตาม (2) ของ Section 3 Absolute grounds for refusal of registration^๗

^๖ Article 5 bis All Industrial Property Rights: Period of Grace for the Payment of Fees for the Maintenance of Rights; Patents: Restoration

(1) A period of grace of not less than six months shall be allowed for the payment of the fees prescribed for the maintenance of industrial property rights, subject, if the domestic legislation so provides, to the payment of a surcharge.

(2) The countries of the Union shall have the right to provide for the restoration of patents which have lapsed by reason of non-payment of fees.

^๗ Section 3 Absolute grounds for refusal of registration.

(1) The following shall not be registered

etc.

etc.

(2) A sign shall not be registered as a trade mark if it consists exclusively of-

(a) the shape which results from the nature of the goods themselves,

(b) the shape of goods which is necessary to obtain a technical result, or

(c) the shape which gives substantial value to the goods.

(ข) หลักเกณฑ์การพิจารณาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม Section 5 Relative grounds for refusal of registration^๕

(ค) การขอขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนตาม Section 43 Renewal of registration^๕ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

^๕ Section 5 Relative grounds for refusal of registration.

(1) A trade mark shall not be registered if it is identical with an earlier trade mark and the goods or services for which the trade mark is applied for are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected.

(2) A trade mark shall not be registered if because –

(a) it is identical with an earlier trade mark and is to be registered for goods or services similar to those for which the earlier trade mark is protected, or

(b) it is similar to an earlier trade mark and is to be registered for goods or services identical with or similar to those for which the earlier trade mark is protected, there exists a likelihood of confusion on the part of the public, which includes the likelihood of association with the earlier trade mark.

etc.

etc.

^๕ Section 43 Renewal of registration

(1) The registration of a trade mark may be renewed at the request of the proprietor, subject to payment of a renewal fee.

(2) Provision shall be made by rules for the registrar to inform the proprietor of a registered trade mark, before the expiry of the registration, of the date of expiry and the manner in which the registration may be renewed.

(3) A request for renewal must be made, and the renewal fee paid, before the expiry of the registration.

Failing this, the request may be made and the fee paid within such further period (of not less than six months) as may be prescribed, in which case an additional renewal fee must also be paid within that period.

(4) Renewal shall take effect from the expiry of the previous registration.

etc.

etc.

(๒) ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ได้แก่ Trade Mark Act 1998 โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษา Trade Mark Act 1998 ในประเด็นดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดลักษณะของรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่ต้องห้ามไม่ให้รับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าตาม (3) ของ Section 7 Absolute grounds for refusal of registration^b

(ข) หลักเกณฑ์การพิจารณาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม (3) ของ Section 8 Relative grounds for refusal of registration^c

^b Section 7 Absolute grounds for refusal of registration

(1) The following shall not be registered:

etc.

etc.

(3) A sign shall not be registered as a trade mark if it consists exclusively of-

(a) the shape which results from the nature of the goods themselves;

(b) the shape of goods which is necessary to obtain a technical result; or

(c) the shape which gives substantial value to the goods.

etc.

etc.

^c Section 8 Relative grounds for refusal of registration

(1) A trade mark shall not be registered if it is identical with an earlier trade mark and the goods or services for which the trade mark is sought to be registered are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected.

etc.

etc.

(3) Where an application for registration of a trade mark is made before 1st July 2004, if trade mark -

(a) is identical with or similar to an earlier trade mark; and

(b) is to be registered for goods or services which are not similar to those for which the earlier trade mark is protected, the later trade mark shall not be registered if-

(i) the earlier trade mark is well known in Singapore;

(ii) use of the later trade mark in relation to the goods or services for which the later trade mark is sought to be registered would indicate a connection between those goods or services and the proprietor of the earlier trade mark;

(iii) there exists a likelihood of confusion on the part of the public because of such use; and

(iv) the interests of the proprietor of the earlier trade mark are likely to be damaged by such use.

(ค) การขอขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนตาม Section 19 Renewal of registration^๕ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๓) Guidelines for Trademark Examination ของสมาคมเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ (International Trademark Association) ซึ่งมีการกำหนดแนวทางการตรวจสอบเครื่องหมายการค้าประเภทต่างๆ ซึ่งรวมถึงเสียงและกลิ่นด้วย โดยในส่วนของเครื่องหมายเสียงจะพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจากการแสดงกราฟเสียงหรือตัวโน้ตหรือการบรรยายเสียงด้วยถ้อยคำ และสำหรับเครื่องหมายกลิ่นจะพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจากการบรรยายเสียงด้วยถ้อยคำและการนำเสนอตัวอย่างของกลิ่นและองค์ประกอบทางเคมีของกลิ่นนั้น

^๕ section 19. Renewal of registration

(1) The registration of a trade mark may be renewed at the request of the proprietor, subject to payment of the fee referred to in subsection (4) or the fees referred to in subsection (5), as the case may be.

(2) The Minister may make rules for the Registrar to inform the proprietor of a registered trade mark, before the expiry of the registration, of the date of expiry and the manner in which the registration may be renewed.

(3) A request for renewal shall be made not later than 6 months after the date of expiry of the registration.

etc.

etc.

การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย*

บทความนี้เป็นสรุปเนื้อหาจากงานวิทยานิพนธ์ที่มุ่งเน้นการศึกษาในประเด็นการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย ที่ศึกษาเฉพาะกรณีเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ

ในอดีตประเทศไทยมิได้ให้ความสำคัญต่อเครื่องหมายการค้ามากนัก ต่อมาเมื่อมีชาวต่างประเทศเข้ามาค้าขายทำให้เครื่องหมายการค้าเริ่มเข้ามามีบทบาทเป็นที่รู้จักในประเทศไทย เมื่อมีเครื่องหมายการค้าจากสินค้าของชาวต่างชาติเข้ามาในไทยมากขึ้น ชาวต่างชาติจึงเรียกร้องให้ประเทศไทยออกกฎหมายเครื่องหมายการค้าขึ้นเพื่อให้มีการรับรองและคุ้มครองเครื่องหมายการค้าของตน ประเทศไทยจึงได้จัดตั้ง “หอทะเบียนเครื่องหมายการค้า” ขึ้น และตรากฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าขึ้นเป็นฉบับแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๗ โดยใช้ชื่อพระราชบัญญัติลักษณะเครื่องหมายและยี่ห้อการค้า พ.ศ. ๒๔๕๗ (Law on Trade Marks and Trade Name of B.E.๒๔๕๗) เมื่อมีการค้าขายขยายตัวมากขึ้นอย่างรวดเร็ว งานเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าก็มากขึ้นด้วย จึงมีการตั้งกรมทะเบียนการค้าขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๖ ต่อมามีการตราพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๔๗๔ ขึ้นมาใช้บังคับ หลังจากนั้นมีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกสองครั้ง คือ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ และ พ.ศ. ๒๕๐๔ ต่อมาเมื่อปี ๒๕๓๔ มีการตราพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ออกใช้บังคับเนื่องจากพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วบทบัญญัติต่างๆ จึงล้าสมัย และได้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๔๗๔

ความหมายของเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้นิยามคำว่า เครื่องหมายการค้า หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นหมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น แตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น และคำว่า เครื่องหมาย ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกัน ซึ่งเครื่องหมายการค้าเหล่านี้ล้วนมองเห็นได้ด้วยตาทั้งสิ้น (Visible Mark) สำหรับสิ่งอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในบทบัญญัติดังกล่าว เช่น เสียง กลิ่น หรือรสชาติ แม้จะทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้าได้อย่างสมบูรณ์ ก็ไม่ถือว่าเป็นเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

หน้าที่ของเครื่องหมายการค้า

- หน้าที่บอกความแตกต่างของสินค้า
- หน้าที่บอกแหล่งที่มาของสินค้า
- หน้าที่ประกันคุณภาพของสินค้า
- หน้าที่ในการโฆษณา

* วิทยานิพนธ์ของ อติชวัน ธรรมพนิชวัฒน์ . การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ . วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , ๒๕๔๘.

เครื่องหมายการค้าที่อาจจดทะเบียนได้

- เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เช่น ตราแผ่นดิน ธงชาติ ธงราชการ พระปรมาภิไธย พระบรมฉายาลักษณ์ เครื่องหมายราชการ เป็นต้น
- ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว

ปัจจุบัน เครื่องหมายการค้าได้มีพัฒนาการไปอีกระดับ โดยมีการนำสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา เช่น เสียง กลิ่น หรือรสชาติมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้า โดยในบางประเทศนั้น เสียงกับกลิ่นก็ได้มีองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครองเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาได้รับรองให้เป็นเครื่องหมายการค้าที่สามารถจดทะเบียนได้ ส่วนรสชาติยังไม่มียุติบัตรหรือหน่วยงานใดหรือประเทศใดให้การรับรองเป็นเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนได้

แม้ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มียุติบัตรคุ้มครองให้ เสียง กลิ่น รสชาติ เป็นเครื่องหมายการค้าที่สามารถจดทะเบียนได้ แต่มีสินค้าบางชนิดใช้เสียง กลิ่น หรือรสชาติ เป็นเครื่องหมายการค้า อยู่แล้ว เช่น เพลงไตเติ้ลของเกม play station หรือเสียงตอนเปิดและปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ของบริษัทอินเทล และรถขายไอศกรีมหลายยี่ห้อที่มีการใช้เสียงดนตรี เสียงพูด หรือทั้งเสียงดนตรีและเสียงพูด จนเป็นเอกลักษณ์ทำให้ผู้ฟังทราบว่าเป็นของสินค้ายี่ห้อใด ตัวอย่างของกลิ่นที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้า เช่น ปากกาหลายยี่ห้อที่มีการนำกลิ่นหอมบางอย่างมาใส่ในน้ำหมึก กระดาษจดหมาย กระดาษปกรายงาน นอกจากนี้ยังมีกระดาษชำระหลายชนิดมีการนำกลิ่นหอมบางอย่างนำมาเป็นส่วนประกอบในกระดาษ ยาจุดกันยุง เป็นต้น

สนธิสัญญา ข้อตกลง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เสียง กลิ่น และรสชาติ

ในอดีตจนถึงปัจจุบันเครื่องหมายการค้าส่วนใหญ่ถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะเครื่องหมายการค้าประเภทที่มองเห็นได้ด้วยตา (Visible mark) ต่อมาได้มีแนวความคิดว่าเครื่องหมายการค้าไม่ควรถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะเครื่องหมายการค้าประเภทที่มองเห็นได้ด้วยตาเท่านั้น ปัจจุบันมีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประเภทที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเพียง ๓ ประเภท คือ เครื่องหมายการค้าเสียง (Sound Marks) เครื่องหมายการค้ากลิ่น (Smell Marks) และเครื่องหมายการค้ารสชาติ (Taste Marks)

การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าดังกล่าว มีสนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศหลายฉบับ เช่น สนธิสัญญากรุงปารีส ข้อตกลงกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU) และกฎหมายภายในของประเทศบางฉบับ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งประเทศต่าง ๆ หลายประเทศที่อยู่ใกล้เคียงประเทศสหรัฐอเมริกา สนธิสัญญา อนุสัญญา ข้อตกลง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น และรสชาติ มีดังนี้

๑. สนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่สำคัญมี ๕ ฉบับ ดังนี้

๑.๑ สนธิสัญญากรุงปารีส The Paris Convention (Revised, Stockholm ๑๔ July, ๑๙๖๗) สามารถนำเอาเสียง กลิ่น รสชาติ มาเป็นเครื่องหมายการค้าได้

๑.๒ ข้อตกลงกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU) กลุ่มประเทศสหภาพยุโรปร่วมกันจัดทำข้อตกลง EU Harmonisation Directive First Council Directive of December ๒๑, ๑๙๘๘ (๘๘/๑๐๔/EEC) เพื่อใช้บังคับเฉพาะในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป ในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า นั้น บัญญัติว่า เครื่องหมายการค้า คือ เครื่องหมายใด ๆ ที่สามารถแสดงออกมาในรูปกราฟฟิก ภายใต้เงื่อนไขว่า เครื่องหมายนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะที่สามารถแยกแยะสินค้าหรือบริการจากบุคคลหรือบริการอื่นได้ ดังนั้น หากเสียง กลิ่น หรือรสชาติ สามารถแยกแยะสินค้าหรือบริการได้ และผู้ขอจดทะเบียนสามารถแสดงออกมาในรูปของกราฟฟิก ก็สามารถทำการจดทะเบียนเสียง กลิ่น หรือรสชาติ เป็นเครื่องหมายการค้าได้ตามความหมายของข้อตกลงนี้

๑.๓ ข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ : North America Free Trade Agreement (NAFTA) (December ๑๗, ๑๙๙๒, 32 I.L.M.289) มาตรา ๑๗๐๘ (๑) บัญญัติว่า เครื่องหมายการค้า หรือการรวมกันของเครื่องหมาย ซึ่งสามารถจำแนกแยกแยะสินค้าหรือบริการของบุคคลหนึ่งจากอีกบุคคลหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย ชื่อบุคคล การออกแบบ ข้อความ ตัวเลข สี สิ่งที่มีรูปร่าง หรือรูปร่างรูปทรงสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ เครื่องหมายการค้าประกอบด้วย เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายร่วม รวมทั้งเครื่องหมายรับรองด้วย เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการขอจดทะเบียน เครื่องหมายจะต้องเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ด้วยตา อย่างไรก็ตาม การตกลงครั้งหลังนี้ได้มีวัตถุประสงค์ให้เสียงเป็นเครื่องหมายได้ด้วย

๑.๔ ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า Agreement on Trade Related Intellectual Property Rights : (TRIPs) ZApril ๑๕ ,๑๙๙๔)

๑.๕ สนธิสัญญาเครื่องหมายการค้าในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก หรือ WIPO (World Intellectual Property Organization)

กฎหมายภายในประเทศที่ให้การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ

๑. ประเทศสหรัฐอเมริกา หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และเป็นผู้ตัดสินว่าใครมีสิทธิที่จะจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ คือ Patent and Trademark Office (PTO) กฎหมายสหรัฐอเมริกา ระบุว่า การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายบริการไม่จำเป็นต้องกระทำกับรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา แต่การจดทะเบียนไว้กับรัฐบาลกลางจะเป็นหลักประกัน ถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับนอกเหนือไปจากสิทธิที่ได้มาจากการใช้เครื่องหมายนั้น ๆ เช่น การได้รับการยอมรับตามกฎหมายว่าเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการนั้นๆ และมีสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายนั้นๆ ได้ทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา สิทธิในเครื่องหมายการค้ามีอายุยืนนานไม่มีที่สิ้นสุดตราบใดที่เจ้าของเครื่องหมายยังคงใช้เครื่องหมายนั้นๆ อยู่ แต่อายุการจดทะเบียนเครื่องหมายมีระยะเวลาเพียง ๑๐ ปี และต้องมีการต่ออายุทุก ๆ ๑๐ ปี และในทุก ๕ ปี หรือ ๖ ปี หลังจากวันที่ที่จดทะเบียนครั้งแรก เจ้าของเครื่องหมายจะต้องยื่นคำร้อง และต้องให้ข้อมูลบางประการแก่ PTO เพื่อยืดอายุของการจดทะเบียนนั้น ๆ มิฉะนั้นแล้วการจดทะเบียนนั้นๆ จะถูกยกเลิกไปโดยปริยาย สำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าประเทศสหรัฐอเมริกา (United States Patent and Trademark Office) ได้ทำการจดทะเบียนเครื่องหมายเสียง ในฐานะเป็นเครื่องหมายบริการในปี ๑๙๙๖ ในการพิจารณาเครื่องหมายเสียงนี้ไม่ต้องแสดงให้เห็นภาพหรือต้องทำเป็นแบบ เพียงแต่บันทึกเสียงที่ต้องการขอจดทะเบียนใส่เทปคาสเส็ทจำนวน ๓ ตลับ มาใช้ในการประกอบการพิจารณา เช่น เสียงโห่ของทาร์ซาน หมายเลข ๗๕๓๒๖๘๘๘ จดทะเบียนเลขที่ ๒๒๑๐๕๐๖ เจ้าของ คือ Edgar Rice Burroughs, Inc ใช้กับสินค้าหรือบริการของเด็กเล่น

๒. ประเทศแคนาดา กฎหมายเครื่องหมายการค้าแห่งประเทศแคนาดา (Canadian Trade Marks Act R.S.A.C.๑๙๘๕) ได้ทำการปรับปรุงความไม่มีลักษณะพิเศษให้รวมไปถึงเครื่องหมายการค้าเสียงด้วย สำนักงานเครื่องหมายการค้าแห่งประเทศแคนาดา (Canadian Trademark office) ได้กำหนดหลักการพิจารณาการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยทางสำนักงานได้พิจารณาตามกฎหมายโดยได้กำหนดนิยามคำว่า เครื่องหมายการค้า โดย The Federal court of Canada and accordingly มีความต้องการที่ให้คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะต้องเป็นเครื่องหมายที่สามารถมองเห็นได้ ซึ่งในวันที่มาขอจดทะเบียนจะต้องนำตัวโน้ตดนตรีเข้ามาด้วยในการขอจดทะเบียน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียงนั้น จะต้องทำให้เป็นสิ่ง ที่มองเห็น โดยเจ้าพนักงานผู้เกี่ยวข้องกับตัวโน้ตดนตรีจะต้องเป็นผู้ทำการเสนอ

๓. สหราชอาณาจักร (United Kingdom) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ๑๙๙๔ ไม่ได้บัญญัติเครื่องหมายการค้าเสียงไว้โดยเฉพาะเจาะจง มาตรา ๑ (๑) ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า เครื่องหมายการค้า ว่า หมายถึง สัญลักษณ์ที่แสดงในลักษณะของกราฟฟิก โดยสามารถจำแนกสินค้าหรือบริการของอันหนึ่งออกจากอีกอันหนึ่งได้ และมาตรา ๑๐๓ (๒) ได้บัญญัติรองรับเรื่องการใช้เครื่องหมายการค้าอาจมีความหมายอีกประการหนึ่ง ซึ่งหมายถึง ความชัดเจนของเครื่องหมายที่ได้แสดงออก ความชัดเจนในที่นี้มิได้หมายถึง ความชัดเจนของเครื่องหมายในการแยกแยะสินค้าหรือบริการของบุคคลหนึ่งออกจากสินค้าหรือบริการอีกคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งนั่นหมายความว่าสิ่งใดๆ แม้จะมีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่างแต่สิ่งๆ นั้นสามารถทำการแยกแยะสินค้าหรือบริการออกจากกันได้ สิ่งๆ นั้นก็สามารถเป็นเครื่องหมายการค้าได้ ซึ่งมาตรา ๑๐๓ (๒) นี้ เพิ่งได้ทำการบัญญัติเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ๑๙๙๔ นี้เอง

๔. ประเทศเยอรมนี กฎหมายเครื่องหมายการค้าในประเทศเยอรมนีเป็นกฎหมายที่บัญญัติเพื่อตอบสนองการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในกลุ่มประเทศ EU (EU Council Regulation) ซึ่งประเทศเยอรมนีก็เป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในกลุ่ม EU และกฎหมายเครื่องหมายการค้าของประเทศเยอรมนี ซึ่งมีผลใช้บังคับวันที่ ๑ มกราคม ๑๙๙๕ โดยในกฎหมายเครื่องหมายการค้าประเทศเยอรมนี มาตรา ๓ ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเครื่องหมายการค้าเสียง ซึ่งได้เริ่มให้การคุ้มครองในกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับนี้เป็นครั้งแรก

๕. ประเทศออสเตรเลีย ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าของประเทศออสเตรเลีย ๑๙๕๕ ได้เริ่มเสนอต่อสภานิติบัญญัติและก่อนที่จะถูกบัญญัติเป็นกฎหมาย ร่างกฎหมายดังกล่าวก็ไม่ได้ผ่านสภา จนกระทั่งได้มาบัญญัติกฎหมายเครื่องหมายการค้า ปี ๑๙๙๔ ขึ้นมาใหม่ โดยร่างฉบับนี้ได้เสนอต่อคณะผู้ทำการพิจารณาให้บัญญัติเครื่องหมายการค้าเสียงอยู่ในคำนิยามของคำว่า เครื่องหมายด้วย

การคุ้มครองเครื่องหมาย เสียง กลิ่น รสชาติ วิธีปฏิบัติและปัญหาในการจดทะเบียน

การคุ้มครองเครื่องหมาย เสียง กลิ่น รสชาติ หรือการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ดังกล่าว นอกจากจะต้องนำหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้สำหรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่มาใช้บังคับแล้ว ยังจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ เป็นการเฉพาะของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวแต่ละประเภทด้วย

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียง

เครื่องหมายเสียงที่สามารถนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าเสียงได้นั้น ผู้จดทะเบียนจะต้องทำการพิสูจน์ ดังนี้

- มีการใช้หรือมีเจตนาใช้เครื่องหมายเสียงนั้นอย่างเครื่องหมายการค้า
- เครื่องหมายการค้าเสียงนั้น จะต้องไม่ใช่ตัวสินค้าเอง กล่าวคือ จะต้องไม่ใช่องค์ประกอบของสินค้า เพียงแต่มีการนำไปประยุกต์ใช้กับสินค้าหรือบริการเท่านั้น
- เครื่องหมายการค้าเสียงนั้น จะต้องมิได้มีลักษณะบ่งเฉพาะที่ไม่ใช่สิ่งสามัญทั้งโดยสภาพหรือการใช้

ปัจจุบันประเทศไทยมีการใช้เสียงทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้าเสียง ได้แก่ เพลงของรถไอศกรีมวอลล์ เสียงเพลงของรถขายไอศกรีมยี่ห้ออื่น รวมทั้งเสียงของเครื่องเล่น Play station ในส่วนที่นำมาใช้เป็นเครื่องหมายบริการ ได้แก่ เสียงเพลงไตเติ้ลของรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ เช่น รายการข่าวไม่ว่าจะเป็นสถานีโทรทัศน์ช่อง ITV ช่อง ๓ ช่อง ๕ ช่อง ๗ ช่อง ๗ หรือช่อง ๑๑ รายการเกมโชว์ต่างๆ เป็นต้น จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยใช้เสียงเป็นเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการมานานแล้ว แต่กฎหมายเครื่องหมายการค้าในประเทศไทยยังไม่เปิดช่องให้มีการจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการได้

เสียงโดยทั่วไปจำแนกได้เป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ เสียงดนตรี และเสียงอื่นที่ไม่ใช่เสียงดนตรี ด้วยความแตกต่างของเสียงทั้งสองประเภท ทำให้หลักเกณฑ์ในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของเสียงทั้งสองประเภทแตกต่างกันไปด้วย ดังนี้

การขอจดทะเบียนเสียงดนตรีนั้น ควรกำหนดให้ผู้จดทะเบียนแสดงแผนภูมิตัวโน้ตดนตรีออกมา พร้อมทั้งส่งตัวอย่างของเครื่องหมายเสียง เหตุผลที่ต้องให้แสดงแผนภูมิตัวโน้ตดนตรีออกมาก็เพราะว่า การที่จะแสดงออกหรือการจำแนกเสียงดนตรีนั้น ไม่มีวิธีใดดีไปกว่าการจัดทำแผนภูมิตัวโน้ตดนตรี การบันทึกหรือการจัดทำตัวโน้ตดนตรีนั้น ได้มีการพัฒนามาร่วม ๑,๐๐๐ ปี จนเกิดความแน่นอน ตัวอย่างเช่น บีโทเฟ่น ได้ทำการประพันธ์เพลง Symphony No.๕ ปัจจุบันแม้กาลเวลาจะผ่านมารวม ๒๐๐ ปีแล้ว แต่นักดนตรีรุ่นหลังก็สามารถนำเอาโน้ตดนตรีของเพลงดังกล่าวมาแสดงแล้วให้เสียงและท่วงทำนองเหมือนเดิม ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ประการหนึ่งว่า หากทำการจำแนกเสียงดนตรีออกมาเป็นตัวโน้ตแล้ว จะทำให้เกิดความแน่นอนมากกว่าการจำแนกเสียงดนตรีออกมาเป็นกราฟคลื่นเสียง ส่วนที่กำหนดให้ส่งตัวอย่างเป็นเครื่องหมายเสียงด้วยนั้น ก็เพื่อจะได้ทราบว่า เครื่องหมายเสียงที่ขอจดทะเบียนมีเสียงเป็นอย่างไร

การขอจดทะเบียนเสียงอื่นที่ไม่ใช่เสียงดนตรี เช่น เสียงพูด หรือเสียงร้องของมนุษย์ หรือเสียงที่เกิดจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่สามารถจำแนกออกมาเป็นตัวโน้ตดนตรีได้นั้น ควรกำหนดให้ผู้จดทะเบียนส่งตัวอย่างของเครื่องหมายเสียง โดยทำการบันทึกเสียงลงในแผ่นซีดีจำนวน ๓ แผ่น พร้อมทั้งให้ส่งการจำลองกราฟคลื่นเสียงเพื่อใช้ในการพิสูจน์เรื่องความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายเสียง กล่าวคือ เมื่อต้องการทราบว่าเครื่องหมายเสียงที่จดทะเบียนไว้นั้น มีความเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายเสียงอีกอันหนึ่งหรือไม่ จะต้องนำเครื่องหมายเสียงที่บันทึกไว้มาเปิดฟังเปรียบเทียบ หากฟังแล้วไม่สามารถหาข้อยุติได้ เจ้าหน้าที่เครื่องหมายการค้า หรือคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า หรือศาลทรัพย์สินทางปัญญา ก็อาจนำเอาแผ่นจำลองกราฟคลื่นเสียงมาประกอบการพิจารณาได้

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลิ่น

กลิ่นที่สามารถนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้ากลิ่นได้นั้น ผู้จดทะเบียนจะต้องทำการพิสูจน์ ดังนี้

- มีการใช้หรือมีเจตนาใช้เครื่องหมายกลิ่นนั้น อย่างเครื่องหมายการค้า
- เครื่องหมายการค้ากลิ่นนั้น จะต้องไม่ใช่ตัวสินค้าเอง กล่าวคือ จะต้องไม่ใช่องค์ประกอบของสินค้า เพียงแต่มีการนำไปประยุกต์ใช้กับสินค้าหรือบริการเท่านั้น
- เครื่องหมายการค้ากลิ่นนั้น จะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะที่ไม่ใช่สิ่งสามัญทั้งโดยสภาพหรือการใช้

ปัจจุบัน ประเทศไทยมีการใช้กลิ่นทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้ากลิ่น ได้แก่ กลิ่นแป้งปั้นของสถาบันเด็กกมุทธาธิ์เด็ก ซึ่งมีทั้งหมด ๑๑ สี ๑๑ กลิ่น

ส่วนกลิ่นที่มีการประยุกต์ใช้กับสินค้าหรือบริการอื่น ได้แก่ กลิ่นของสตรอเบอร์รี่ กลิ่นบลูเบอร์รี่ กลิ่นช็อกโกแลต กลิ่นกล้วยหอม ที่ประยุกต์ใช้กับถุงยางอนามัย กลิ่นหอมที่ประยุกต์ใช้กับกระดาษเขียนจดหมาย กลิ่นหอมของน้ำหมักในปากกาลูกลื่น เป็นต้น จากตัวอย่างทำให้เห็นว่าประเทศไทยมีการนำกลิ่นมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าด้วยกันหลายกลิ่น แต่กฎหมายเครื่องหมายการค้าในไทยยังไม่เปิดช่องให้มีการจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้

ในส่วนของ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลิ่น ควรกำหนดให้ผู้จดทะเบียนจะต้องทำการเสนอเครื่องหมายกลิ่นออกมาในรูปกราฟพิคด้วยการใช้วิธีการทั้งสามรวมกันในการพิจารณา (A combination of these methods) อันประกอบด้วย การแสดงข้อมูลทางเคมี (Chemical formula) การให้คำอธิบายด้วยวิธีการเขียนคำบรรยาย (A written description) และด้วยวิธีการฝากตัวอย่างของกลิ่น (Through deposit of sample of the smell) ด้วยวิธีการดังกล่าวจะทำให้สามารถเสนอกลิ่นออกมาในรูปของ graphically ได้ แต่อาจมีการโต้แย้งว่าวิธีการนี้มีค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนสูง และจะเกิดความยุ่งยากแก่เจ้าหน้าที่เครื่องหมายการค้า ทั้งยังไม่แน่ใจว่าจะเกิดความชัดเจนจนถึงขนาดให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องเข้าใจในกลิ่นนั้นๆ ได้ แต่เหตุผลดังกล่าวจะยกมาเป็นข้ออ้างเพื่อปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหาควรไม่ กล่าวคือ เครื่องหมายการค้าซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญานชนิดหนึ่งนั้น บางเครื่องหมายมีมูลค่าสูงมาก บางครั้งมากกว่าตัวสินค้าด้วยซ้ำ ดังนั้น เมื่อผู้จดทะเบียนได้กระทำการวิจัยและพัฒนากลิ่นจนสามารถทำให้กลิ่นนั้นๆ สามารถทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้าได้ ภาครัฐจะปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนโดยอ้าง

เหตุผลแต่เพียงประการเดียวว่าจะเกิดความยุ่งยากนั้น ถือได้ว่าเป็นการปฏิเสธที่ไม่สมควรและขาดความยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง

การเสนอกลับเป็นเครื่องหมายการค้า นั้น จะต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเคมีมาช่วยแสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณา ดังนั้น สำนักงานเครื่องหมายการค้าจำเป็นต้องจัดหานักเคมีมาเป็นเจ้าหน้าที่วิเคราะห์เครื่องหมายการค้ากลับ แต่ในระยะแรกอาจไม่มีผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลับเลยก็ได้ หรืออาจจะมีเพียงไม่กี่ราย การจัดหานักเคมีมาทำงานประจำจะทำให้รัฐต้องสูญเสียเงินค่าจ้างหรือเงินเดือนให้แก่ นักเคมีไปโดยเปล่าประโยชน์ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าววิธีหนึ่ง อาจกระทำได้โดยทำบัญชีรายชื่อนักเคมีที่มีความเชี่ยวชาญในด้านกลับตามความสมัครใจไว้ เมื่อมีผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลับ สำนักงานเครื่องหมายการค้าเพียงแต่ทำการติดต่อตามบัญชีรายชื่อในทะเบียนให้มาร่วมพิจารณาเครื่องหมายการค้ากลับนั้นๆ และจะต้องกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ นักเคมีตามความเหมาะสมในอัตราที่กำหนดไว้ โดยให้ผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายในส่วนนี้

ส่วนระยะเวลาในการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้ากลับที่รับจดทะเบียนนั้น ไม่น่าจะกำหนดให้มีระยะเวลาเท่ากับเครื่องหมายการค้าทั่วไป คือ ๑๐ ปี ด้วยเหตุผลว่าสภาพของกลืนนั้นมีลักษณะเป็นของเหลวที่ระเหยมีการฟุ้งกระจายได้ ถ้าให้เครื่องหมายการค้ากลับมีระยะเวลาในการให้ความคุ้มครองถึง ๑๐ ปี การจัดเก็บตัวอย่างของกลืน แม้จะทำดีเพียงใดแต่ระยะเวลาที่ยาวนานถึง ๑๐ ปี อาจจะทำให้กลืนนั้นมีความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้ จึงเสนอให้มีระยะเวลาในการคุ้มครองเครื่องหมายการค้ากลับเพียง ๕ ปี นับแต่วันที่รับจดทะเบียน และสามารถจดทะเบียนต่อไปได้เรื่อยๆ เหมือนเครื่องหมายการค้าทั่วไป ถ้าจะมีการต่ออายุการคุ้มครองให้ผู้ยื่นคำขอจะต้องส่งตัวอย่างกลืนนั้นใหม่ และต้องพิสูจน์ต่อเจ้าหน้าที่เครื่องหมายการค้าว่ากลืนที่มายื่นใหม่นั้นเป็นกลืนเดิมกับที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่ากลืนที่ขอจดทะเบียนก่อนหน้านี้กับกลืนที่มาขอให้การคุ้มครองต่อ นั้น เป็นกลืนเดียวกันเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายเครื่องหมายการค้าเท่านั้น

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารสชาติ

รสชาติที่สามารถนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้ารสชาติได้นั้น ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องทำการพิสูจน์ ดังนี้

- มีการใช้หรือมีเจตนาใช้เครื่องหมายรสชาตินั้น อย่างเครื่องหมายการค้า
- เครื่องหมายการค้ารสชาตินั้น จะต้องไม่ใช่ตัวสินค้าเอง กล่าวคือ จะต้องไม่ใช่องค์ประกอบของสินค้าโดยตรง เพียงแต่มีการนำไปประยุกต์ใช้กับสินค้าหรือบริการเท่านั้น
- เครื่องหมายการค้ารสชาตินั้น จะต้องมึลักษณะบ่งเฉพาะที่ไม่ใช่สิ่งสามัญทั้งโดยสภาพหรือการใช้

ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายฉบับใดให้การรับรองคุ้มครองรสชาติเป็นเครื่องหมายการค้าที่สามารถจดทะเบียนได้ แต่ทั้งนี้ในปัจจุบันประเทศไทยมีการใช้รสชาติทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้ารสชาติ ได้แก่ รสชาติของสตรอเบอร์รี่ที่ประยุกต์ใช้กับ Lip care รสชาติของสตรอเบอร์รี่และรสช็อคโกแลตที่ประยุกต์ใช้กับถุยงอนามัยยี่ห้อต่างๆ เป็นต้น

ในส่วนของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารสชาตินั้น ควรกำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องทำการเสนอเครื่องหมายรสชาติออกมาในรูปแบบกราฟิก (Graphically) ด้วยการใช้วิธีการทั้งสามรวมกันในการพิจารณา (A combination of these methods) อันประกอบด้วย การแสดงข้อมูลทางเคมี (Chemical formula) การใช้คำอธิบายด้วยวิธีการเขียนคำบรรยาย (A written description) และด้วยวิธีการฝากตัวอย่างของรสชาติ (Through deposit of a sample of the smell) ด้วยวิธีการดังกล่าวจะทำให้สามารถเสนอรสชาติออกมาในรูปของ graphically ได้

สำหรับการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้ารสชาตินั้น เห็นสมควรกำหนดว่าจะต้องทำการพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะโดยสินค้าหรือบริการที่ใช้รสชาตินั้นๆ เป็นเครื่องหมาย และได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาานพอสมควร จนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าสินค้าหรือบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าหรือบริการอื่น อีกทั้งได้มีการใช้กับสินค้าหรือบริการนั้นๆ มาเป็นเวลาต่อเนื่องรสชาติดังกล่าวก็จะมีลักษณะบ่งเฉพาะโดยการใช้ได้

ส่วนประเด็นการเสนอกราฟิกของรสชาตินั้น เห็นสมควรกำหนดให้การเสนอข้อมูลทางเคมีนั้น จะต้องมิใช่หน้าที่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะมาช่วยในการพิจารณาในการพิจารณาเรื่องความมีลักษณะบ่งเฉพาะ และการอ่านข้อมูลทางเคมี เนื่องจากลำพังเจ้าหน้าที่เครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ อาจไม่มีความรู้เพียงพอในการพิจารณา การจัดหานักเคมีมาทำการพิจารณานั้น เห็นสมควรดำเนินการตามที่เสนอไว้ในเรื่องกลืน

ประเด็นต่อมาเรื่องการเสนอ graphically ข้อที่ ๒ คือ การใช้คำอธิบายโดยวิธีการบรรยายลักษณะของตัวรสชาติของเครื่องหมายการค้า เช่น รสมินท์ที่ประยุกต์ใช้กับลูกเทนนิสสำหรับสุนัข ก็จะทำให้ผู้บริโภคเข้าใจได้ทันทีว่าสินค้านี้ ผู้ผลิตได้ทำการประยุกต์รสมินท์เข้าไปเพื่อให้สุนัขมีกลิ่นปากที่สดชื่น ผู้บริโภคก็สามารถเข้าใจได้ทันที

ประเด็นการเสนอ graphically ข้อที่ ๓ คือ การฝากตัวอย่างของรสชาติไว้ที่สำนักงานเครื่องหมายการค้า ซึ่งถ้าไม่มีการฝากตัวอย่างของเครื่องหมายการค้าที่ทำการจดทะเบียนไว้ ก็จะเป็นการยากในการให้ความคุ้มครองตัวเครื่องหมายการค้า

ส่วนการฝากตัวอย่างเครื่องหมายรสชาติอย่างไรจึงจะเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ จะเห็นได้ว่า การที่จะฝากตัวอย่างรสชาติจริงๆ นั้น เป็นการพันวิสัยอย่างยิ่ง เนื่องจากระยะเวลาในการให้ความคุ้มครองตัวเครื่องหมายการค้ามีระยะเวลา ๑๐ ปี แม้จะทำการลดมาให้ความคุ้มครอง ๕ ปี ก็ยังเป็นการพันวิสัยอยู่ดี เพราะรสชาติสูญเสียสภาพตามธรรมชาติได้โดยง่าย จึงเสนอให้ทำการฝากกระบวนการหรือวิธีการในการผลิตตัวรสชาตินั้นๆ แทนที่จะทำการฝากตัวรสชาติจริง

ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า

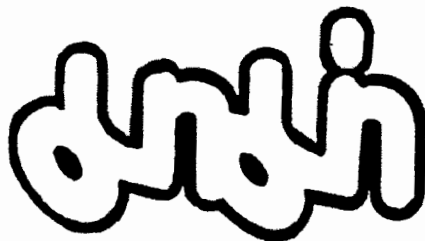
โดย กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

เครื่องหมายการค้าที่ใช้ควบคุมคุณภาพของ

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 ให้ความคุ้มครองเครื่องหมาย 4 ประเภท ได้แก่

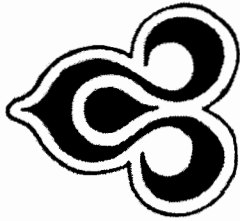
1.1 เครื่องหมายการค้า หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

ตัวอย่างเช่น

1.2 เครื่องหมายบริการ หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับบริการ เพื่อแสดงว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายบริการนั้นแตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น

ตัวอย่างเช่น

1.3 เครื่องหมายรับรอง หมายความว่า เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการนั้น

ตัวอย่างเช่น

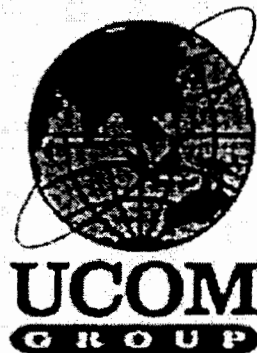

เปลล์ขวนฮิม

1.4 เครื่องหมายร่วม หมายความว่า เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือรัฐวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกันหรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคล หรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

ตัวอย่างเช่น

๒. การไถ่มาซึ่งความคุ้มครอง

ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้ามิได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะต้องนำเครื่องหมายการค้าที่คิดขึ้นไปทำการจดทะเบียนเสียก่อน จึงจะได้รับความคุ้มครองโดยสมบูรณ์

๒.๑ สิ่งที่จะนำมาทำเป็นเครื่องหมายการค้าได้

เครื่องหมายที่นำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้านั้น ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าได้กำหนดไว้ว่าจะต้องเป็นเครื่องหมายต่าง ๆ ดังนี้

- (1) ภาพถ่าย ได้แก่ ภาพถ่ายต่าง ๆ ที่เกิดจากขบวนการถ่ายภาพ เช่น ภาพคน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น
- (2) ภาพวาด ได้แก่ ภาพที่วาดขึ้น ซึ่งอาจจะวาดจากสิ่งของที่ปรากฏอยู่เดิมหรือวาดจากจินตนาการ
- (3) ภาพประดิษฐ์ ได้แก่ ภาพที่คิดขึ้นเอง แตกต่างจากสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือมีอยู่แล้วทั่ว ๆ ไป เช่น รูปลวดลายต่าง ๆ ที่คิดขึ้น ภาพสัตว์ประดิษฐ์ที่ไม่มีตัวจริง ภาพการ์ตูน เป็นต้น
- (4) ตรา ได้แก่ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวหรือใช้เรียกบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือองค์กรใด ๆ
- (5) ชื่อ ได้แก่ ชื่อตัว ชื่อสกุล ชื่อนิติบุคคล และชื่อในทางการค้า
- (6) คำ ได้แก่ คำที่มีความหมาย หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้นไม่มีความหมาย
- (7) ข้อความ ได้แก่ ข้อความที่มีความหมาย หรือไม่มีความหมาย
- (8) ตัวหนังสือ ได้แก่ ตัวอักษรทุก ๆ ภาษา
- (9) ตัวเลข ได้แก่ ตัวเลขทุกภาษา
- (10) ลายมือชื่อ ได้แก่ ลายเส้นที่แสดงชื่อของบุคคลธรรมดา
- (11) กลุ่มของสี ได้แก่ สีหลายสีที่นำมารวมกลุ่มกัน
- (12) รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ
- (13) เครื่องหมาย (1)-(12) อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน เช่น เครื่องหมายคำผสม เครื่องหมายรูป หรือเครื่องหมายตัวอักษรผสมเครื่องหมายตัวเลข เป็นต้น

๒.๒ ลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนได้

เครื่องหมายการค้าที่จะจดทะเบียนได้นอกจากจะต้องเป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันตามที่กล่าวมาในข้อ 3 แล้วยังจะต้องประกอบด้วยลักษณะ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

4.1 เป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

ลักษณะบ่งเฉพาะ คือ มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ซื้อสินค้านั้นทราบ และเข้าใจได้ว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างกับสินค้าอื่น

กล่าวโดยเฉพาะก็คือ เครื่องหมายนั้นจะต้องไม่เป็นคำหรือสิ่งที่ใช้กันสามัญ ซึ่งไม่สามารถแยกความแตกต่างกับสินค้าอื่นได้ ได้แก่

คำหรือสิ่งที่ใช้กันสามัญทั่วไป เช่น คำว่า นาย นางสาว Dr. ดรา หรือรูปทรงเรขาคณิตที่มีลักษณะธรรมดา เป็นต้น

ตัวอย่าง

(คำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่ 219/2541)

คำหรือสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย เช่น คำบรรยายสินค้าหรือบริการ ภาพบรรยายถึงสินค้าหรือบริการ

ตัวอย่าง

รับรองคุณภาพ

คุ้มค่า คุ้มราคา

MADE IN THAILAND

นอกจากนั้น นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ยังได้ประกาศกำหนดสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย⁽¹⁾ ดังต่อไปนี้

จำพวก	รายการสินค้า	สิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย
3	สบู่ เครื่องหอม หัวน้ำมันหอมระเหย เครื่องสำอาง น้ำมันใส่ผม ยาสีฟัน แป้งหอม	ผู้หญิง ดอกไม้ ชื่อดอกไม้ ดาว มงกุฎฝรั่ง เด็ก
5	ยารักษาโรคมนุษย์	งู พญานาค หนุมาน ฤๅษี เด็ก นางพยาบาล ลูกโลกและการวางแบบตัวอักษร หรือตัวเลขหรือตัดกันเป็นรูปกากบาท

(1) ประกาศนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ที่ 1/2535 เรื่อง กำหนดสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย ลงวันที่ 6 มีนาคม 2535

7	เครื่องจักร เครื่องมือกล	เฟือง
24	ผ้าเป็นผืน ๆ	ผู้หญิง ช่าง นาฬิกา รถและเครื่องลากเข็นที่ ไม่มีเครื่องกลไก ดาแป๊ะ เสือ สิงโต สุนัข
	ผ้าฝ้าย ผ้าแพร ผ้าเทียม	คำว่า Print ให้ถือว่าเป็นผ้าดอก
29	นมและแป้งนม	วัว เด็ก และนางพยาบาล
	น้ำปลาและกะปิ	กุ้ง
	น้ำปลา	ปลา
33	สุรา	ค่าง
34	ยาสูบ	ไก่และสัตว์คู่เกาะโล่ห์
1-42	สินค้าทุกอย่างในแต่ละจำพวก	ภาพของสินค้าหรือบริการหรือสิ่งซึ่งใช้ เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ และภาพที่ แสดงถึงความหมาย ถึงลักษณะหรือ คุณสมบัติของสินค้าหรือบริการ

เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญ
ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นลักษณะบ่งเฉพาะ

(1) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดย
ธรรมดา ชื่อเต็มนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ
และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่างเช่น

- ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่ไม่ได้แสดงโดยลักษณะพิเศษ

DR. CHOCKCHAI

(เป็นชื่อบุคคลธรรมดา)

KENNEDY

(เป็นชื่อสกุลของประธานาธิบดีคนที่
35 ของประเทศสหรัฐอเมริกา)

- ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ แต่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

**น.ส.
สตีเฟน**

(คำว่า สตีเฟน เมื่อนำไปใช้กับสินค้า น้ำดื่ม ย่อมเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง)

- ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

DR.
CHOCKCHAI

- ชื่อเต็มนิติบุคคล ที่ไม่ได้แสดงลักษณะพิเศษ

Best Air Co., Ltd.

- ชื่อเต็มนิติบุคคล ที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ แต่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

EST AIR
CO., LTD.

- ชื่อเต็มนิติบุคคล ที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

FUJI
ELECTRIC
Co., LTD.

(2) คำหรือข้อความ อันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

คำหรือข้อความที่มีความหมายโดยทั่ว ๆ ไป ก็ก็สามารถที่จะนำมาเป็นเครื่องหมายการค้า แต่จะถือว่ามิใช่ลักษณะบ่งเฉพาะที่จะจดทะเบียนได้ คำหรือข้อความนั้นจะต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัด 2 ประการ คือ

(2.1) ไม่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่างคำที่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง เช่น

ดีที่สุด ใช้เป็นเครื่องหมายการค้าหรือบริการจะเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการโดยตรงว่าดีที่สุด

Super Clean มีความหมายว่า สะอาดพิเศษ หากนำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าใช้กับสินค้า น้ำยาทำความสะอาด นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงว่าเป็นน้ำยาทำความสะอาดได้ดีเป็นพิเศษ

(2.2) ไม่เป็นชื่อภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด⁽²⁾ ซึ่งได้แก่ชื่อดังต่อไปนี้

1) ชื่อประเทศรวมทั้งเขตอิสระซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับประเทศ ชื่อกลุ่มประเทศที่รู้จักกันแพร่หลาย หรือชื่อภูมิภาค

2) ชื่อทวีป หรืออนุทวีป

3) ชื่อมหาสมุทร

4) ชื่อเมืองหลวงของประเทศ

5) ชื่อทางภูมิศาสตร์อื่น ๆ เช่น ชื่อเมืองท่า จังหวัด อำเภอ ตำบล มณฑล เกาะภูเขา แม่น้ำ ทะเล หรือทะเลสาบ ที่ประชาชนโดยทั่วไปรู้จัก

ชื่อภูมิศาสตร์ข้างต้น ให้ความหมายรวมถึงชื่อย่อ และคำที่ใช้เรียกขานทั่วไปโดยไม่จำกัดเฉพาะชื่อในทางราชการ

ตัวอย่างที่เป็นชื่อภูมิศาสตร์

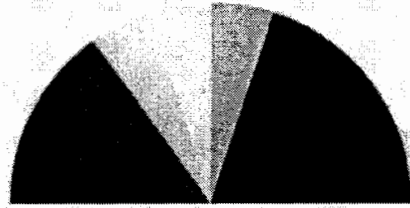
THAILAND

SOHO

(เป็นชื่อดำบลในกรุงลอนดอน ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของชาวจีน ที่ประชาชนทั่วไปรู้จัก)

(3) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ หรือตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้น
กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ ได้แก่ สีตั้งแต่สองสีขึ้นไปมารวมกันให้มีลักษณะพิเศษ
ตัวอย่างเช่น

⁽²⁾ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) เรื่อง การกำหนดชื่อทางภูมิศาสตร์ตามมาตรา 7 (2) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 22 มกราคม 2535

ตัวหนังสือ ตัวเลข ที่ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ ตัวหนังสือที่นำมาประดิษฐ์ให้มีลักษณะผิดแผกแตกต่างไปจากตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ใช้กันอยู่ปกติธรรมดา เช่น นำมาเกาะเกี่ยวกันหรือประดิษฐ์เป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขสามมิติ เป็นต้น

ตัวหนังสือ ตัวเลข ที่ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ ตัวหนังสือที่นำมาประดิษฐ์ให้มีลักษณะผิดแผกแตกต่างไปจากตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ใช้กันอยู่ปกติธรรมดา เช่น นำมาเกาะเกี่ยวกันหรือประดิษฐ์เป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขสามมิติ เป็นต้น

ตัวอย่างเช่น

คำที่ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ คำที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ไม่มีความหมาย หรือคำแปลซึ่งไม่สามารถสื่อความหมายให้ทราบถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่างเช่น

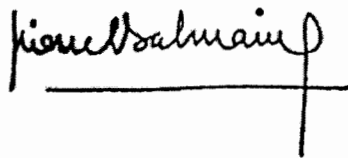
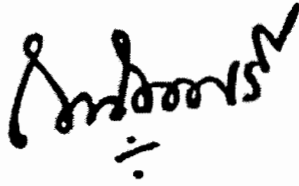

INTERSOFT

(สื่อความหมายได้ว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือคำสั่งที่นิยมแพร่หลายทั่วโลก)

(4) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

ตัวอย่างเช่น

(5) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้ว โดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น (ถ้ามี)

ตัวอย่างเช่น

(6) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ ภาพต่าง ๆ ที่เราคิดขึ้นเอง แตกต่างจากสิ่งที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ หรือมีอยู่แล้วทั่ว ๆ ไป เช่น รูปลวดลายต่าง ๆ ที่คิดขึ้น รูปการ์ตูน รูปสัตว์ที่ไม่มีตัวจริง เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

ข้อยกเว้น

ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (1) หรือ (2) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ

(3) การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมจนแพร่หลายแล้ว ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1) สินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นได้มีการจำหน่าย เผยแพร่หรือโฆษณาจนทำให้สาธารณชนในประเทศที่มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้น รู้จักและเข้าใจว่าสินค้าหรือบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากสินค้าหรือบริการอื่น

2) การจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการใดจนทำให้เครื่องหมายมีความแพร่หลายให้ถือว่าเครื่องหมายมีลักษณะบ่งเฉพาะเพียงที่ใช้กับสินค้าหรือบริการนั้น เท่านั้น

(3) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา 7 วรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 23 กันยายน 2542

3) ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงตาม 1) และ 2) ให้ผู้ขอจดทะเบียนนำส่งพยานหลักฐานเกี่ยวกับการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายที่ประสงค์จะขอจดทะเบียน เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบส่งของ ตัวอย่างสินค้า ใบโฆษณาสินค้า หรือพยานหลักฐานอื่น ๆ รวมทั้งพยานบุคคล (ถ้ามี) เป็นต้น

4) ในการส่งหลักฐานตาม 3) ให้ผู้ขอจดทะเบียนส่งหลักฐานพร้อมการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย ในกรณีที่ไม่อาจกระทำได้ ให้ผู้ขอจดทะเบียนทำหนังสือขอผ่อนผันแนบมาพร้อมคำขอจดทะเบียน และให้นายทะเบียนมีอำนาจผ่อนผันได้ไม่เกิน 30 วัน ถ้าผู้ขอจดทะเบียนมิให้ส่งหลักฐานใดภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการแก้คำขอจดทะเบียนนั้นต่อไป โดยรับฟังข้อเท็จจริงเพียงเฉพาะหลักฐานเท่าที่ผู้ขอจดทะเบียนได้ส่งให้แก่นายทะเบียนไว้ (ถ้ามี)

4.2 เป็นเครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย

เครื่องหมายการค้าที่ประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้รับจดทะเบียน (ต้องห้ามตามกฎหมาย)

(1) ตราแผ่นดิน พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ ตราจักรี ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราประจำตำแหน่ง ตราประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือตราประจำจังหวัด

(2) ธงชาติของประเทศไทย ธงพระอิสริยยศ หรือธงราชการ

(3) พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระปรมาภิไธยย่อ พระนามาภิไธยย่อ หรือนามพระราชวงศ์

(4) พระบรมฉายาลักษณ์หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ พระราชินี หรือรัชทายาท

(5) ชื่อ คำ ข้อความ หรือเครื่องหมายใด อันแสดงถึงพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือพระราชวงศ์

(6) ธงชาติ หรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ ธงหรือเครื่องหมาย ขององค์การระหว่างประเทศ ตราประจำประมุขของรัฐต่างประเทศ เครื่องหมายราชการ และเครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพสินค้าของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือชื่อและชื่อย่อของรัฐต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

(7) เครื่องหมายราชการ เครื่องหมายกาชาด นามกาชาด หรือกาเจนีวา

(8) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรองประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายอื่นใด อันได้รับเป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวดสินค้าที่รัฐบาลไทย ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทย รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น เว้นแต่ผู้ขอจดทะเบียนจะได้รับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายเช่นว่านั้น เป็นรางวัลสำหรับสินค้านั้นและใช้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้านั้น แต่ทั้งนี้ ต้องระบุปฏิทินที่ได้รับรางวัลด้วย

(9) เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนโยบาย

(10) เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดหรือคล้ายกับเครื่องหมายดังกล่าว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม

(11) เครื่องหมายที่คล้ายกับ (1) (2) (3) (4) (5) (6) หรือ (7)

(12) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(13) เครื่องหมายอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (4)

รัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดให้ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน คือ

1) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับชื่อเกสซ์ภันท์สากลที่องค์การอนามัยโลกได้ขึ้นทะเบียนสงวนสิทธิการครอบครองไว้

2) เครื่องหมายและคำบรรยายซึ่งอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับชนิดของสินค้าหรือบริการ หรือสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดหรือความเป็นเจ้าของสินค้าหรือบริการ

ตัวอย่างเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน

พระปรมาภิไธยย่อ

เครื่องหมายราชการ
(กระทรวงพาณิชย์)

พระราชลัญจกร

เครื่องหมายองค์การระหว่างประเทศ
(องค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก)

สัญลักษณ์ประจำชาติ
(ประเทศสิงคโปร์)

เครื่องหมายที่ขัดต่อศีลธรรม

LOOK ! WHAT ?

4.3 ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น อันใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน จนทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า

เครื่องหมายที่จะถือว่าเป็นเครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกัน แนวทางปฏิบัติโดยทั่ว ๆ ไป จะพิจารณาจากสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) เสียงและสำเนียงเรียกขานของเครื่องหมายการค้า

ตัวอย่างเช่น

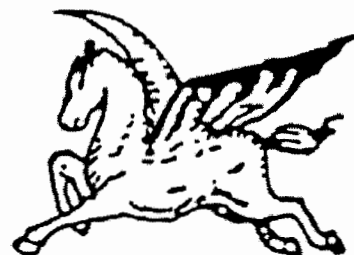
VETA	คล้ายกับ	VETTA
WAKO	คล้ายกับ	WAGO
AERO	คล้ายกับ	แอโร
DIPPEE	คล้ายกับ	ดิปปี้

(2) รูปลักษณะของเครื่องหมายการค้า

ตัวอย่างเช่น

คล้ายกับ

- (3) การวางรูปรอยประดิษฐ์
ตัวอย่างเช่น

คล้ายกับ

แม้คำว่า RUNG RUNG จะมีเสียงเรียกขานแตกต่างกับคำว่า BANG BANG แต่เครื่องหมายทั้งสองมีการวางรูปลักษณะที่คล้ายกัน สาธารณชนอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้

- (4) การใช้เครื่องหมายการค้าขึ้นกับตัวสินค้า
ตัวอย่างเช่น

SOLO

คล้ายกับ

SOLD

คำว่า SOLO กับ SOLD แม้จะมีเสียงเรียกขานต่างกัน แต่ถ้านำไปใช้กับสินค้าประเภทเครื่องเหล็ก เช่น แม่กุญแจ เมื่อประทับลงบนตัวแม่กุญแจ อักษร O และ D จะแยกความแตกต่างกันได้ยาก สาธารณชนอาจเกิดความสับสนหลงผิดได้

- (5) พิจารณาจากสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้น ๆ

พิจารณาจากประเภท หรือราคาของสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าขึ้น เช่น รถยนต์ เป็นสินค้าที่มีราคาแพง ยากที่ผู้ซื้อจะสับสนหลงผิดเกี่ยวกับเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้

- (6) อื่น ๆ เช่น เจตนาของผู้จดทะเบียน กลุ่มผู้ใช้สินค้า เป็นต้น
ตัวอย่างเช่น

เกิดจากการตัดเอาคำหน้าของเครื่องหมายการค้า

adidas

และคำหลังของเครื่องหมายการค้า

Reebok

มาผสมกัน

5 ผู้มีสิทธิขอจดทะเบียน

- (1) บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล
- (2) ผู้ขอจดทะเบียนหรือตัวแทนต้องมีสำนักงาน หรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้ ตั้งอยู่ในประเทศไทย

6 สิทธิในเครื่องหมายที่จดทะเบียน

- (1) เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าหรือบริการของตนตามรายการที่ได้จดทะเบียนไว้
- (2) เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิที่จะโอนเครื่องหมายหรืออนุญาตให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตนสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ทั้งนี้ โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ได้
- (3) เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต่อผู้ละเมิดเครื่องหมายการค้าของตน

7 ระยะเวลาการให้ความคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วจะมีอายุความคุ้มครอง 10 ปี นับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน และสามารถต่ออายุได้ทุก ๆ 10 ปี

8 การต่ออายุ

เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะต้องยื่นคำขอต่ออายุภายใน 90 วัน ก่อนวันสิ้นอายุ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในเวลาที่กำหนดข้างต้นถือว่า เครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว

9 การโอนหรือรับมรดกสิทธิ

สิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ ย่อมโอนหรือรับมรดกสิทธิกันได้โดยจะเป็นการโอนหรือรับมรดกพร้อมกับกิจการที่เกี่ยวกับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ได้ โดยจะต้องจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นเครื่องหมายชุดจะต้องโอนหรือรับมรดกสิทธิกันทั้งชุด

10) ความแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน

เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว อาจขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนได้ เฉพาะในเรื่องต่อไปนี้

- (1) ยกเลิกรายการสินค้าบางอย่างที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว
- (2) ชื่อ สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพของเจ้าของเครื่องหมายการค้าและของตัวแทน ถ้ามี
- (3) สำนักงานหรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้
- (4) ยกเลิกตัวแทน
- (5) ตั้งหรือเปลี่ยนตัวแทน
- (6) สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพของผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

11) การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วจะทำสัญญาอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตน สำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ทั้งหมดหรือบางอย่างก็ได้ โดยจะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

คำขอจดทะเบียนอย่างน้อยต้องแสดงรายการดังต่อไปนี้

- (1) เงื่อนไขหรือข้อกำหนดระหว่างเจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้อนุญาตเป็นผู้ได้รับอนุญาต ที่จะทำให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถควบคุมคุณภาพของสินค้าของผู้อนุญาตเป็นผู้ได้รับอนุญาตได้อย่างแท้จริง
- (2) สินค้าที่จะได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า
- (3) ให้แสดงว่า ผู้อนุญาตเป็นผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิใช้เครื่องหมายการค้าแต่ผู้เดียวหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าอาจอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายนั้นอีกได้

12) การเพิกถอนเครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว อาจถูกเพิกถอนได้โดยเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

12.1 เพิกถอนโดยนายทะเบียน

12.1.1 เจ้าของเครื่องหมายการค้า ไม่ต่ออายุภายในกำหนดเวลา 90 วัน ก่อนสิ้นอายุ

12.1.2 เจ้าของเครื่องหมายการค้า ร้องขอต่อนายทะเบียนให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตนเอง

12.1.3 เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วฝ่าฝืนหรือมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่นายทะเบียนกำหนดในการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

12.1.4 เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว หรือตัวแทนเลิกตั้งสำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศไทย

12.2 เพิกถอนโดยร้องขอต่อคณะกรรมการ

12.2.1 เครื่องหมายการค้านั้น ในขณะที่จดทะเบียนมิได้เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา 7 หรือเป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 8 หรือเป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือเป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

12.2.2 เครื่องหมายการค้านั้นขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย

12.2.3 เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ตั้งใจโดยสุจริตที่จะใช้เครื่องหมายการค้านั้นสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือในระหว่าง 3 ปี ก่อนที่จะมีคำร้องขอให้เพิกถอน มิได้มีการใช้เครื่องหมายการค้านั้นโดยสุจริต สำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้

12.3 เพิกถอนโดยร้องขอต่อศาล

12.3.1 ในขณะที่ร้องขอเพิกถอน เครื่องหมายการค้านั้นได้กลายเป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย สำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก

12.3.2 ภายใน 5 ปี นับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียน ผู้มีส่วนได้เสียแสดงได้ว่าตนมีสิทธิในเครื่องหมายการค้านั้นดีกว่าผู้ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

13 เครื่องหมายบริการ

ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับเครื่องหมายการค้า

14 เครื่องหมายรับรอง

ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับเครื่องหมายการค้า และมีสาระสำคัญเพิ่มเติมดังนี้

(1) ต้องมีข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้นที่ระบุถึง แหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพหรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือบริการที่จะรับรอง ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

(2) เจ้าของเครื่องหมายรับรองต้องแสดงได้ว่ามีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับ

(3) การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองจะต้องระบุถึงสาระสำคัญของข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองไว้ด้วย

(4) เครื่องหมายรับรองที่จะรับจดทะเบียนได้จะต้องเป็นเครื่องหมายรับรองที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน

(5) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองจะต้องไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อประโยชน์ของสาธารณชน

(6) เจ้าของเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้ว จะใช้เครื่องหมายนั้นกับสินค้าหรือบริการของตนเองไม่ได้ และจะอนุญาตให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับรองโดยใช้เครื่องหมายนั้นก็ไม่ได้

(7) การอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายรับรองกับสินค้าหรือบริการของบุคคลนั้น ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อเจ้าของเครื่องหมายรับรอง

(8) การโอนสิทธิในเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะกระทำได้อต่อเมื่อ

(8.1) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนโดยผู้รับโอนสามารถแสดงได้ว่ามีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

(8.2) ทำเป็นหนังสือ และ

(8.3) จดทะเบียนต่อนายทะเบียน

(9) สิทธิในเครื่องหมายรับรองสิ้นสุดลง เมื่อเจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นตายหรือสิ้นสภาพบุคคล

15. เครื่องหมายรวม

ใช้หลักเกณฑ์เดียวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

16. จำพวกสินค้าและบริการ

จำพวกสินค้าและบริการได้นำระบบการจัดจำพวกสินค้าและบริการตาม INTERNATIONAL CLASSIFICATION OF GOODS AND SERVICES มาใช้ ซึ่งได้แบ่งสินค้าเป็น 34 จำพวก และบริการ 8 จำพวก ดังนี้

รายการจำพวกสินค้าและบริการ

สินค้า

จำพวกที่ 1

ผลิตภัณฑ์เคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ การถ่ายภาพ เกษตรกรรม การทำสวน การป่าไม้ เรซินเทียมที่ยังไม่ผ่านกระบวนการผลิต พลาสติกที่ยังไม่ผ่านกระบวนการผลิต ปุ๋ยธรรมชาติ สารประกอบที่ใช้ดับเพลิง สารผสมและวัสดุที่เตรียมสำหรับการบัดกรี สารเคมีที่ใช้สำหรับเก็บรักษาผลิตภัณฑ์อาหาร สารที่ใช้ฟอกหนัง สารยัดติดที่ใช้ในอุตสาหกรรม

จำพวกที่ 2

สีหรือน้ำมันเคลือบทำให้เกิดเงา แล็กเกอร์ สารกันสนิมและสารป้องกันการผุของเนื้อไม้ เชื้อสีสารผสม เพื่อให้สีไม่ตก ยางไม้ธรรมชาติ แผ่นและผงโลหะที่ใช้สำหรับทาสีและตกแต่ง

จำพวกที่ 3

วัสดุที่เตรียมสำหรับการชักฟอกและสารที่ใช้ในการชักกรีด วัสดุที่เตรียมสำหรับการทำความสะอาด ขัด ขูดและลบรอย สบู่ เครื่องหอม หัวน้ำมันหอมระเหย เครื่องสำอาง น้ำมันใส่ผม ยาสีฟัน

จำพวกที่ 4

น้ำมันและน้ำมันชนิดหนาที่ใช้ในอุตสาหกรรม (เว้นแต่น้ำมันที่มีไขมันและน้ำมันหอมระเหย) น้ำมันหล่อลื่น สารประกอบที่ใช้ดูดซับและระงับฝุ่น สิ่งที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง (รวมทั้งน้ำมันรถยนต์) และโคมไฟ เทียนไข และไส้ตะเกียง

จำพวกที่ 5

สารประกอบในการรักษาโรค รักษาสัตว์และรักษาสุขภาพอนามัย อาหารดัดแปลงเพื่อใช้ในการแพทย์และอาหารสำหรับทารก ผ้ายางปิดแผล วัสดุสำหรับห่อหุ้มแผล วัสดุสำหรับใช้อุดฟัน ชีพม์ทันตกรรม ยาฆ่าเชื้อโรคสำหรับชำระล้างวัตถุ สารประกอบที่เตรียมใช้กำจัดสัตว์ทำลายพืช เห็ดรา และวัชพืช

จำพวกที่ 6

โลหะธรรมดาและโลหะผสม วัสดุก่อสร้างซึ่งเป็นโลหะ สิ่งก่อสร้างที่เคลื่อนย้ายได้ซึ่งทำด้วยโลหะ วัสดุโลหะที่ใช้ทำทางรถไฟ เคเบิลและลวดที่ใช้เหล็กธรรมดา เครื่องเหล็กและอุปกรณ์ที่เป็นเครื่องเหล็ก ท่อโลหะและหลอดโลหะ ตู้นิรภัย สินค้าที่ทำด้วยโลหะธรรมดาที่ไม่อยู่ในจำพวกอื่น แร่ต่าง ๆ

จำพวกที่ 7

เครื่องจักรและเครื่องมือกล มอเตอร์ (เว้นแต่มอเตอร์ที่ใช้สำหรับยานพาหนะทางบก) เครื่องต่อและสายพาน (เว้นแต่ที่ใช้สำหรับยานพาหนะทางบก) เครื่องมือที่ใช้ในเกษตรกรรมขนาดใหญ่ เครื่องฟักไข่

จำพวกที่ 8

เครื่องมือที่ใช้มือและอุปกรณ์ เครื่องตัด ส้อม และช้อน อาวุธที่ใช้สะพาย มีดโกน

จำพวกที่ 9

เครื่องมือและอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ การเดินเรือ การสำรวจไฟฟ้า การถ่ายรูป การถ่ายภาพยนตร์ เกี่ยวกับสายตา การชั่ง การวัด การให้สัญญาณ การตรวจสอบ (ควบคุม) การช่วยชีวิต และการสอน เครื่องอัดเสียง เครื่องรับส่งหรือทำซ้ำภาพหรือเสียง เครื่องส่งข้อมูลโดยใช้กระแสแม่เหล็ก จานอัดเสียง เครื่องขายของอัตโนมัติ และเครื่องกลสำหรับใช้กับอุปกรณ์เกี่ยวกับเหรียญ เครื่องคิดเงิน เครื่องคิดเลข และเครื่องจักรประมวลผลข้อมูล อุปกรณ์ดับเพลิง

จำพวกที่ 10

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในทางศัลยกรรม อายุรกรรม ทันตกรรม และรักษาสัตว์ แขน ขา ดา และฟันเทียม สิ่งที่ใช้ในการทำกายภาพบำบัด วัสดุใช้ในการเย็บแผลหรือต่อกระดูก

จำพวกที่ 11

เครื่องที่ใช้สำหรับให้แสงสว่าง ความร้อน กำเนิดไอน้ำ ประุงอาหาร ทำให้เย็น ทำให้แห้ง ระบายอากาศ จ่ายน้ำและสุขภัณฑ์

จำพวกที่ 12

ยานพาหนะ เครื่องที่ใช้สำหรับเดินทางโดยทางบก ทางอากาศและทางน้ำ

จำพวกที่ 13

อาวุธปืน ยุทโธปกรณ์ที่ใช้ในการยิงกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้ไฟ

จำพวกที่ 14

โลหะมีค่าและโลหะผสม และสินค้าซึ่งประกอบ หรือเคลือบด้วยโลหะมีค่าที่ไม่อยู่ในจำพวกอื่น เครื่องเพชรพลอย หินมีค่า อุปกรณ์เกี่ยวกับการบอกหรือการนับเวลา

จำพวกที่ 15

เครื่องดนตรี

จำพวกที่ 16

กระดาษ กระดาษแข็งและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากวัสดุดังกล่าวซึ่งไม่อยู่ในจำพวกอื่น สิ่งตีพิมพ์ วัสดุเย็บปกหนังสือ ภาพถ่าย เครื่องเขียน กาวที่ใช้กับเครื่องเขียนหรือที่ใช้ตามบ้าน วัสดุที่ศิลปินใช้แปรงระบายสี เครื่องพิมพ์ดีดและเครื่องใช้สำนักงาน (เว้นแต่เครื่องเฟอร์นิเจอร์) วัสดุที่ใช้ในการสอนหรือฝึกหัด (ยกเว้นอุปกรณ์) วัสดุพลาสติกที่ใช้ในการหีบห่อ (ซึ่งไม่อยู่ในจำพวกอื่น) ไฟ ตัวพิมพ์ แม่พิมพ์

จำพวกที่ 17

ยาง ยางกัตตะเพอชะ ยางไม้ แร่ใยหิน แร่ไมคาและสินค้าที่ทำจากวัสดุเหล่านี้ ซึ่งไม่อยู่ในจำพวกอื่น พลาสติกที่ใช้ในอุตสาหกรรมชนิดเหลว วัสดุสำหรับการบรรจุหีบห่อ การอุดและการป้องกันไฟฟ้ารั่ว ท่ออ่อนที่ไม่ใช่โลหะ

จำพวกที่ 18

หนังฟอกและหนังเทียม และสิ่งที่ทำด้วยหนังหรือหนังเทียมที่ไม่อยู่ในจำพวกอื่น หนังสือตีพิมพ์ขนาดใหญ่และกระเป๋าเดินทาง รม รมกันแดดและไม้เท้า แส้ บังเหียนและเครื่องอาบน

จำพวกที่ 19

วัสดุก่อสร้างที่ไม่ได้ทำจากโลหะ ท่อที่ใช้ในการก่อสร้างที่มีได้ทำจากโลหะ ยางมะตอย น้ำมันดิบ สิ่งก่อสร้างที่เคลื่อนย้ายได้ที่ไม่ใช่โลหะ เสาหินที่ไม่ใช่โลหะ

จำพวกที่ 20

เครื่องเฟอร์นิเจอร์ กระจก กรอบรูป สินค้า (ที่ไม่อยู่ในจำพวกอื่น) ที่ทำด้วยไม้ ไม้ก๊อก ไม้จำพวกกกและอ้อ ไม้จำพวกไผ่ หวายและอ้อย หวาย กระตูดู เขา งา กระตูดูในปากปลาวาฬ เปลือกหอย อำพัน หอยมุก แร่ไฮเดรตเตดแมกนีเซียมซิลิเกต และวัตถุหรือพลาสติกที่ใช้แทนวัสดุเหล่านี้

จำพวกที่ 21

เครื่องใช้และภาชนะที่ใช้ในครัวเรือน (ซึ่งไม่ได้ทำหรือเคลือบด้วยโลหะมีค่า) หวี และฟองน้ำ แปรง (นอกจากแปรงทาสี) วัสดุที่ใช้ทำแปรง เครื่องมือและวัสดุทำความสะอาด ฝอยเหล็กที่ใช้ขัดหรือถูแก้ว (ยกเว้นที่ใช้ในการก่อสร้าง) เครื่องแก้ว เครื่องเคลือบ และเครื่องปั้นดินเผาที่มีได้อยู่ในจำพวกอื่น

จำพวกที่ 22

เชือก สายป่าน ตาข่าย เต็นท์ ผ้าใบบังแดด ผ้าคลุม ผ้าใบเรือ กระสอบ และถุงที่ไม่อยู่ในจำพวกอื่น วัสดุทำเบาะหรือยัดไส้ (ยกเว้นยางหรือพลาสติก) วัสดุเส้นใยทอผ้า

จำพวกที่ 23

เส้นด้ายดิบและเส้นด้ายที่ใช้ในการทอหรือเย็บผ้า

จำพวกที่ 24

ผ้าและผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่มีได้อยู่ในจำพวกอื่น ผ้าคลุมเตียงและผ้าคลุมโต๊ะ

จำพวกที่ 25

เสื้อผ้า รองเท้า สิ่งที่ใช้ปกคลุมศีรษะ

จำพวกที่ 26

ลูกไม้และผลิตภัณฑ์เย็บปักถักร้อย ริบบิ้นและดินเงินดินทอง กระดุม ตะขอและห่วง เข็มหมุด และเข็ม ดอกไม้เทียม

จำพวกที่ 27

พรม พรมผืนเล็ก ๆ เสื่อและเครื่องปูลาด พรมน้ำมันและวัสดุอื่นที่ใช้ปูพื้นห้อง ม่าน (ที่ไม่ได้ทำด้วยสิ่งทอ)

จำพวกที่ 28

เครื่องเล่นเกมส์และของเล่น อุปกรณ์เล่นยิมนาสติกและเล่นกีฬาที่มีได้อยู่ในจำพวกอื่น สิ่งที่ใช้ประดับและตกแต่งต้นคริสต์มาส

จำพวกที่ 29

เนื้อสัตว์ เนื้อปลา เนื้อเป็ด เนื้อไก่ เนื้อสัตว์ล่า น้ำซุบที่สกัดจากเนื้อ ผลไม้และผักดอง หรือเชื่อม ผลไม้และผักแห้ง และผลไม้และผักที่ปรุงสำเร็จ เยลลี่ แยม ไซ้ นมและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากนม น้ำมันและไขมัน สำหรับรับประทาน น้ำเคล้าสลัด อาหารที่เก็บรักษาไว้หรือดอง

จำพวกที่ 30

กาแฟ ชา โกโก้ น้ำตาล ข้าว มันสำปะหลัง สาเก กาแฟเทียม แป้ง และสิ่งที่ทำจากธัญพืช ขนมปัง แป้งอบและลูกกวาด ไอศกรีม น้ำผึ้ง น้ำเชื่อม เชื้อยีสต์ แป้งทำขนมปัง เกลือ มัสตาด น้ำสมสายชูกลิ่น เครื่องซุส (ยกเว้นน้ำเคล้าสลัด) เครื่องเทศ น้ำแข็ง

จำพวกที่ 31

ผลิตภัณฑ์และผลิตผลทางการเกษตร สวนครัวและป่าไม้ซึ่งไม่อยู่ในจำพวกอื่น สัตว์ที่มีชีวิต พืช และผักสด เมล็ดพืช ต้นไม้และดอกไม้ที่มีชีวิต อาหารสัตว์ ข้าวบาร์เลย์

จำพวกที่ 32

เบียร์ น้ำแร่ น้ำอัดลมและเครื่องดื่มไม่ผสมแอลกอฮอล์อื่น ๆ เครื่องดื่มรสผลไม้และน้ำผลไม้ น้ำเชื่อมและส่วนผสมเครื่องดื่มอื่น ๆ

จำพวกที่ 33

เครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ (ยกเว้นเบียร์)

จำพวกที่ 34

ยาสูบทั้งที่ยังเป็นวัตถุดิบและผลิตแล้ว อุปกรณ์ที่ใช้ในการสูบบุหรี่ ไม้ขีดไฟ

บริการ

จำพวกที่ 35

การโฆษณาและธุรกิจ

จำพวกที่ 36

การประกันภัยและการเงิน

การก่อสร้างและซ่อมแซม	จำพวกที่ 37
การสื่อสาร	จำพวกที่ 38
การขนส่งและคลังสินค้า	จำพวกที่ 39
การจัดการเกี่ยวกับวัสดุ	จำพวกที่ 40
การศึกษาและบันเทิง	จำพวกที่ 41
เบ็ดเตล็ด	จำพวกที่ 42

17 ค่าธรรมเนียม

(1) ค่าขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการ อย่างละ	500 บาท
(2) แม่พิมพ์รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมที่มีด้านกว้าง หรือด้านยาวเกิน 5 เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน	เซนติเมตรละ	100 บาท
(3) ค่าคัดค้านการจดทะเบียนตาม (1)	ฉบับละ	1,000 บาท
(4) ค่าขอโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	1,000 บาท
(5) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการ อย่างละ	300 บาท
(6) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	ฉบับละ	100 บาท
(7) ค่าขอจดทะเบียนการโอนหรือรับมรดกสิทธิใน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	1,000 บาท
(8) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตาม (5)	คำขอละ	200 บาท

(9)	คำขอต่ออายุการจดทะเบียนตาม (5)	สินค้าหรือบริการ อย่างละ	1,000 บาท
(10)	คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตาม (5)	ฉบับละ	500 บาท
(11)	คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	คำขอละ	500 บาท
(12)	การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	สัญญาละ	1,000 บาท
(13)	คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตาม (12)	คำขอละ	200 บาท
(14)	คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (12)	คำขอละ	200 บาท
(15)	คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียนตาม (1) (7) หรือ (11)	คำขอละ	100 บาท
(16)	คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง		
	(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	100 บาท
	(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	200 บาท
(17)	อุทธรณ์		
	(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 27 หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา 37	ฉบับละ	2,000 บาท
	(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ	1,000 บาท
(18)	การขอตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมหรือสารบบเครื่องหมายดังกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ	100 บาท
(19)	การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมเป็นชุดพร้อมคำรับรอง	ฉบับละ	200 บาท
(20)	การขอคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	10 บาท
(21)	การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน		
	(ก) เอกสารไม่เกิน 10 หน้า	ฉบับละ	10 บาท
	(ข) เอกสารเกิน 10 หน้า	ฉบับละ	100 บาท
(22)	การขอคำรับรองจากนายทะเบียนเกี่ยวกับรายการจดทะเบียน	ฉบับละ	50 บาท
(23)	คำขออื่น ๆ	คำขอละ	100 บาท

การคุ้มครองเครื่องหมายเสียงและกลิ่น*

วรดุลย์ ดุลารักษ์

เครื่องหมายการค้าตามกฎหมายไทย

เครื่องหมายการค้าคือ เครื่องหมายบ่งเฉพาะว่า สินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้นมีคุณลักษณะที่ไม่เหมือนกับสินค้าหรือบริการอื่น

ตามมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าของไทยในปัจจุบัน เครื่องหมายการค้าต้องเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ด้วยตา (visually perceptible) เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

องค์ประกอบหลักที่ทำให้เครื่องหมายสามารถจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้คือ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ กล่าวคือ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น แต่ต้องเป็นชื่อในทางการค้าที่ไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรงและไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ (มาตรา ๗)

ในบางประเทศ รวมทั้งสหรัฐฯ เสียงและกลิ่นสามารถจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้บนพื้นฐานแนวคิดที่ว่า เสียงและกลิ่นสามารถบ่งเฉพาะให้ถึงสินค้าได้ เช่น เสียงดนตรีของรถเข็นไอศกรีมวอลล์ ทำให้ผู้บริโภคนึกถึงไอศกรีมดังกล่าว ไม่ใช่ไอศกรีมอื่น เช่นเดียวกันกับกลิ่นของสินค้าต่างๆ ดังนั้นเสียงและกลิ่นจึงอาจมีลักษณะบ่งเฉพาะได้แม้ว่าจะไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา แต่เครื่องหมายเสียงและกลิ่นจะต้องไม่ให้ความหมายที่เป็นคุณสมบัติโดยตรงของสินค้านั้น หรือกล่าวได้ว่า ต้องมีความหมายที่สอง (secondary meaning) ยกตัวอย่างเช่น น้ำหอมอาจจะไม่สามารถจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่นได้ เพราะกลิ่นเหล่านั้นคือคุณสมบัติโดยตรงของสินค้า

อย่างไรก็ตาม ในต่างประเทศยังไม่มีมาตรฐานเดียวกันในการจดทะเบียนเครื่องหมายเสียงและเครื่องหมายกลิ่น ในปัจจุบันแต่ละประเทศจึงมีข้อกำหนดและการยอมรับเครื่องหมายเสียงและเครื่องหมายกลิ่นที่แตกต่างกันดังนี้

เครื่องหมายเสียง

ในสหรัฐอเมริกา นั้น เสียงสามารถจดทะเบียนการค้าได้ แต่จะต้องให้มีการแสดงให้เห็นความหมายที่สอง ตัวอย่างของเสียงที่ได้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ได้แก่ เสียงระฆังในช่วงเปิดรายการของสถานีโทรทัศน์ NBC เสียงสิงโตคำรามก่อนการเริ่มต้นของภาพยนตร์ของบริษัท MGM เป็นต้น

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ <http://www.ftadigest.com/fta/articleNonVisualMark.html>

สำนักงานสิทธิบัตรสหรัฐฯ ได้จดทะเบียนเครื่องหมายเสียง โดยพิจารณาองค์ประกอบของเสียงในหลายลักษณะ อาทิ ด้วยบรรทัดของเสียง (scale code) เช่น บริษัทอินเทล ผู้ผลิตคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ (เลขทะเบียนที่ RN: 2315261) ใช้เสียง ๕ ตัวโน้ตในการจดทะเบียน (D flat D flat G D flat and A flat) รวมทั้งเครื่องหมายเสียงก็สามารถแสดงด้วยตัวโน้ต (score) หรือแทนเสียงด้วยภาษา เช่น เสียงร้องเพลงว่า “FT. Worth National That's my bank” (เลขทะเบียน AP: 78013907)

ในขณะที่สหภาพยุโรป Office for Harmonization in the Internal Market (OHIM) ก็ได้ยอมรับเครื่องหมายเสียง ซึ่งมีการแสดงให้เห็นเป็นภาพ (graphic representation) เช่น โดยการแทนเสียงด้วยโน้ตดนตรี เป็นต้น ฝรั่งเศสก็ให้การคุ้มครองเครื่องหมายเสียง ซึ่งประกอบด้วยเสียงโดยทั่วไป วลีดนตรี ช่วงของทำนอง เป็นต้น (Article L711-1(b) ของกฎหมายปี 1992) เยอรมันก็เช่นกัน นับตั้งแต่การใช้กฎหมายเครื่องหมายการค้าของเยอรมันเมื่อปี 1995 พบว่า มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายเสียงประมาณ ๒๐๐ คำขอ ซึ่ง ๙๐% ของคำขอดังกล่าวได้รับการจดทะเบียน ส่วนอังกฤษนั้นยอมรับว่า เสียงสามารถเป็นเครื่องหมายการค้าได้ หากสามารถแสดงให้เห็นเป็นภาพล่าสุด ออสเตรเลียก็ได้ปรับปรุงกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับใหม่โดยให้เสียงสามารถจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้เช่นกัน

ในทางตรงกันข้าม หลายประเทศก็ยังไม่มียกเว้นที่จะยอมรับการจดทะเบียนเครื่องหมายดังกล่าว เช่น กฎหมายทรัพย์สินอุตสาหกรรมของเม็กซิโก (Mexican Industrial Property Law) ไม่อนุญาตให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายเสียง เนื่องจากเสียงไม่สามารถมองเห็นได้ เช่นเดียวกับ บราซิล และประเทศในเอเชียส่วนใหญ่ เช่น จีน ไต้หวัน เกาหลี ญี่ปุ่น รวมทั้งประเทศไทย ก็ไม่ให้การรับรองการจดทะเบียนเครื่องหมายเสียง

เครื่องหมายกลิ่น

ในกฎหมายสหรัฐฯ กลิ่นสามารถจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ หากสามารถแสดงคุณลักษณะ (attribute) หน้าที่ (functionality) การบรรยายลักษณะ (descriptiveness) และถ่ายทอดจินตภาพ (imaginativeness) ของสินค้านั้น

ในปัจจุบัน สหรัฐจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่นโดยใช้ภาษาบรรยาย โดยได้รับจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่นเป็นครั้งแรกในโลกในปี ๑๙๙๐ ให้แก่บริษัทผู้ผลิตเส้นด้ายเย็บผ้า ซึ่งบริษัทดังกล่าวได้บรรยายว่า กลิ่นเส้นด้ายของตนมีผลกระทบต่อผู้ได้กลิ่นสูง (high impact) โดยทำให้เกิดความรู้สึกสดชื่น (fresh) จากกลิ่นที่หอมดังดอกไม้ที่ทำให้หวนระลึกถึงความหลัง (floral fragrance reminiscent of plumeria blossoms) (US:RN163912)

สหภาพยุโรปเองก็ได้มียอมรับการจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่น (olfactory trademarks) บ้าง อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่นานมานี้ OHIM ได้ปฏิเสธที่การจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่น เนื่องจากขาดความสามารถในการแสดงให้เห็นเป็นภาพ เช่นเดียวกับกฎหมายสิทธิบัตรของฝรั่งเศส ซึ่งกำหนดไว้ว่า กลิ่นที่จะจดทะเบียนได้นั้นจะต้องสามารถแสดงให้เห็นเป็นภาพได้ ในทำนองเดียวกัน

ศาลสิทธิบัตรเยอรมัน (Bundespatentgericht) ได้อ้างถึงศาลของสหภาพยุโรปที่ได้มีแนวทางในการพิจารณาในเรื่องนี้ว่า กลิ่นที่จะจดทะเบียนได้ต้องสามารถแสดงให้เห็นเป็นภาพ ส่วนประเทศในเอเชีย นั้นก็ไม่เปิดให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายกลิ่นแต่อย่างใด

วิธีการแสดงภาพของเสียงและกลิ่น

ด้วยปัญหาที่เสียงและกลิ่นไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา การบ่งเฉพาะว่าเครื่องหมายเสียงหรือกลิ่นหนึ่ง ซ้ำกับเครื่องหมายอื่นเป็นสิ่งที่ยาก ดังนั้นในปัจจุบันจึงมีการนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ โดยแปลงเสียงเป็นภาพด้วยสัญลักษณ์ของเสียง (ตัวโน้ต) หรือ แลปภาพความถี่ของเสียง (sonograms) และแปลงกลิ่นเป็นภาพ โดยกระบวนการโครมาโตกราฟี (chromatography) ด้วยก๊าซหรือของเหลว

จากเทคนิคดังกล่าว ลักษณะบ่งเฉพาะของเสียงและกลิ่นจึงสามารถระบุและตัดสินได้เมื่อมีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ยกตัวอย่างเช่น ในสหรัฐฯ การยื่นจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าทำได้โดยการบันทึกเสียงใน "ไฟล์เสียง" ของคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์เป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ แล้วระบุว่าเป็นเครื่องหมายการค้า ซึ่งไฟล์ข้อมูลของเสียงที่ได้มีการจดเครื่องหมายการค้าทั้งหมดจะถูกจัดเก็บที่สำนักงานสิทธิบัตรสหรัฐฯ เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบกับเครื่องหมายอื่นที่ยื่นขอจดทะเบียนภายหลัง อย่างไรก็ตาม เสียงบางเสียงอาจไม่มีคุณสมบัติเพียงพอในการบ่งเฉพาะ เช่น เสียงที่ประกอบด้วย โน้ตดนตรีเพียงหนึ่งหรือสองตัว ในกฎหมายเครื่องหมายการค้าของญี่ปุ่นได้ระบุว่า เสียงดังกล่าวไม่สามารถบอกความสัมพันธ์ต่อสินค้าหรือบริการได้

กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา.. การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเกี่ยวกับ รสชาติ กลิ่น และเสียง*

การค้าขายของมนุษย์ในระยะแรก เป็นการค้าขายภายในท้องถิ่นเดียวกัน จึงมีลักษณะเป็นการค้าขายแบบตัวต่อตัว การค้าเช่นนี้ผู้บริโภคจะรู้จักสินค้าและตัวผู้ผลิตสินค้าเป็นอย่างดี ในระยะนี้จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการคุ้มครองการค้า ต่อมาผู้ผลิตที่ประสบความสำเร็จขยายกิจการออกไปต่างท้องถิ่น จึงต้องการเครื่องหมายที่จะทำให้ผู้บริโภคจากถิ่นอื่นจำแนกแยกแยะสินค้าของตนออกจากสินค้าของผู้อื่นได้ ในช่วงเวลานี้เป็นการเริ่มต้นมีการใช้เครื่องหมายการค้า แต่ช่วงเวลาดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าเกิดขึ้นเมื่อใด ดังนั้น จึงไม่อาจทราบได้ว่าเครื่องหมายการค้าจะเริ่มมีการใช้มาตั้งแต่เมื่อใด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเครื่องหมายการค้า นั้น เปรียบเสมือนนามของสินค้า

กฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ คือ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัตินิยามคำว่า "เครื่องหมายการค้า" หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น แตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น และคำว่า "เครื่องหมาย" ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกัน จากบทบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เครื่องหมายการค้าจึงหมายความถึง ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกันที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น แตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น เครื่องหมายการค้าตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ มีทั้งหมด ๑๒ ลักษณะสามารถแบ่งได้เป็น ๔ กลุ่ม คือ

กลุ่มที่หนึ่ง เครื่องหมายภาพ (รูป) ได้แก่ ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์

กลุ่มที่สอง เครื่องหมายคำ ได้แก่ ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ

กลุ่มที่สาม เครื่องหมายกลุ่มของสี ได้แก่ สีตั้งแต่สองสีขึ้นไป ส่วนสีเพียงสีเดียวไม่ถือว่าเป็นเครื่องหมายการค้าเพราะกฎหมายใช้คำว่า

กลุ่มสี่กลุ่มที่สี่ เครื่องหมายรูปทรงของวัตถุ ได้แก่ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่เป็นลักษณะของสินค้า เช่น ขวดทรงโค้งเป็นร่องๆ

* ที่มา : เข้าถึงข้อมูลได้ที่ <http://intellectualpropertyinlaw.blogspot.com/2011/08/blog-post.html>

ปัจจุบันนานาชาติต่างให้การรับรองคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและทัศนคติคนในชาติที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับในการให้ความรับรอง และคุ้มครองสิทธิแตกต่างกัน ผลแห่งการนั้นทำให้การตกลงทำการค้าระหว่างประเทศมีข้อขัดข้อง กล่าวคือ ประเทศที่มีระดับการคุ้มครองที่สูงกว่า ต้องการให้ประเทศที่มีระดับการให้ความคุ้มครองที่ต่ำกว่าให้ความคุ้มครองสิทธิในในระดับเดียวกับตน ตัวอย่างเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งมีระดับในการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าที่เปิดกว้าง โดยให้การรับรองและคุ้มครองไปถึงเครื่องหมายการค้าที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา เช่น เสียง กลิ่น หรือรสชาติ เมื่อประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการเปิดการค้าเสรีกับประเทศใดก็ต้องการให้ประเทศนั้นๆ รับรองและคุ้มครองสิทธิในเครื่องหมายการค้าในระดับเดียวกับที่ตนให้ความคุ้มครอง ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ระหว่างการเจรจากับประเทศสหรัฐอเมริกาในเรื่องนี้

จากการศึกษาพบว่า ในกลุ่มประเทศที่ให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ เช่น ประเทศแคนาดา สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เยอรมนี และออสเตรเลีย กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น หรือรสชาติ จะต้องทำการนำเสนอกราฟฟิก ของเครื่องหมายการค้าต่างๆ ให้มีความชัดเจนและแน่นอน ส่วนหลักเกณฑ์การนำเสนอที่อาจแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎหมายภายในของแต่ละประเทศ เช่น "เครื่องหมายการค้าเสียง" ก็กำหนดให้ทำการนำเสนอกราฟฟิกที่แตกต่างกัน จำแนกออกได้ดังนี้

โดยวิธีการบันทึกเสียงที่จะทำการจดทะเบียนใส่เทปหรือซีดีสามตลับหรือแผ่น

- ทำการนำเสนอในรูปของกราฟเสียง
- ทำการนำเสนอในรูปของตัวโน้ต
- การเขียนคำบรรยายลักษณะเสียงที่ทำการจดทะเบียน

ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของเสียงที่จะทำการจดทะเบียน เราจะบันทึกเสียงที่เกิดขึ้นมาได้ อย่างไร จากประวัติศาสตร์ทำให้ทราบว่าในปี ค.ศ.๑๘๗๗ โทมัส อัลวา เอดิสัน นักประดิษฐ์ที่มีชื่อเสียงของโลก ทำการประดิษฐ์เครื่องบันทึกเสียง โดยกักเสียงไว้ในแกนแผ่นฟอยล์ (ดีบุก) แล้วนำ เชื่อมกับแผ่นสันสะเทือนมาใช้ร่วมด้วยก็จะสามารถดึงเสียงออกมาจากแกนฟอยล์ได้เครื่องบันทึกเสียงดังกล่าวเรียกว่า เครื่องโฟโนกราฟ ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องบันทึกเสียงเครื่องแรกของโลก เป็นต้นแบบของเครื่องบันทึกเสียงในปัจจุบัน

จากบทความของ Helen Keller กล่าวว่า กลิ่นเป็นผู้วิเศษที่มีศักยภาพสามารถนำพาพวกเราไปเป็นระยะทางหลายพันไมล์ และห้วงเวลาทั้งหมดตราบเท่าที่พวกเรายังมีชีวิตอยู่ (smell is a potent wizard that transports us across thousands of miles and all the years we have lived)[4] บทความของ Helen Keller ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากลิ่นมีความสำคัญต่อมนุษยชาติ เพียงใด สำหรับ "เครื่องหมายการค้ากลิ่น" ก็กำหนดให้ทำการนำเสนอกราฟฟิกที่แตกต่างกันจำแนกออกได้ดังนี้

การแสดงผลทางเคมี

- การให้คำอธิบายด้วยวิธีการเขียนคำบรรยาย
- ด้วยวิธีการฝากตัวอย่างของกลิ่น
- การใช้วิธีการทั้งหลายรวมกันในการพิจารณา

ส่วน "เครื่องหมายการค้ารสชาติ" นั้นแม้จะยังไม่มีคำขอใดๆ ได้รับจดทะเบียนก็ตาม แต่กฎหมายทั้งในระดับสัญญา อนุสัญญา ข้อตกลง รวมทั้งกฎหมายภายในก็เปิดช่องการจดทะเบียนโดยมีหลักเกณฑ์ว่า การนำเสนอกราฟฟิคนั้น จะต้องทำให้เกิดความชัดเจนแน่นอน โดยสามารถเทียบเคียงได้กับการเสนอกราฟฟิคในเรื่องกลิ่นได้ดังนี้

การแสดงข้อมูลทางเคมี

- การให้คำอธิบายด้วยวิธีการเขียนคำบรรยาย
- ด้วยวิธีการฝากตัวอย่างของรสชาติ
- การใช้วิธีการทั้งหลายรวมกันในการพิจารณา

ผลจากการศึกษานี้จะเห็นได้ว่า สิ่งใดที่สามารถทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายการค้าได้แม้สิ่งๆ นั้นจะไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา เช่น เสียง กลิ่น หรือรสชาติ ก็สมควรให้การรับรองและคุ้มครองด้วยเช่นกัน ตามที่นานาประเทศที่มีความอารยะเล็งเห็นผลประโยชน์อันพึงได้รับจากเครื่องหมายการค้าดังกล่าว ต่างขานรับโดยเข้ารับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าประเภทนี้อย่างแพร่หลาย ถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยสมควรที่จะปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพื่อให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง เครื่องหมายการค้ากลิ่น และเครื่องหมายการค้ารสชาติเป็นเครื่องหมายการค้าที่สามารถทำการจดทะเบียนได้

สำหรับประเทศไทยมีนโยบายทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) โดยได้ทำการเจรจาในระดับทวิภาคีกับประเทศคู่ค้าสำคัญๆ หลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โดยเฉพาะการทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทย-สหรัฐอเมริกานั้นครอบคลุมถึงเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นเรื่องที่สหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญ และผลักดันอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ คาดว่าการเจรจาจะครอบคลุมเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาในทุกๆ เรื่อง เช่น สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ โดเมนเนม และการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า ซึ่งสหรัฐอเมริกามีความต้องการที่จะให้ขยายการคุ้มครองรวมถึงเครื่องหมายการค้าอื่นๆ นอกจากเครื่องหมายการค้าที่สามารถรับรู้ทางสายตาโดยความตกลงการค้าเสรีกำหนดไว้ว่า ประเทศที่เป็นคู่สัญญาต้องรับรองเครื่องหมายการค้าที่ไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตา (Invisible mark) ซึ่งได้แก่ เครื่องหมายการค้าเสียง เครื่องหมายการค้ากลิ่น และเครื่องหมายการค้ารสชาติ แต่เนื่องจาก เสียง กลิ่น หรือรสชาติ มีสภาพไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตา มีความแตกต่างจากสิ่งๆ ที่นำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องหมายการค้าที่สามารถรับรู้ทางสายตาโดยสิ้นเชิง จึงไม่อาจนำหลักการบางประการที่กำหนดไว้สำหรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่สามารถรับรู้ทางสายตามาใช้บังคับได้ เช่น หลักเกณฑ์สำคัญของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประการหนึ่ง คือ เครื่องหมายการค้า นั้นจะต้องไม่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นจดทะเบียนไว้แล้ว ด้วยเหตุดังกล่าวจึงต้องเก็บตัวอย่างของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ เพื่อไว้ใช้เปรียบเทียบกับเครื่องหมายการค้าที่นำมาจดทะเบียนภายหลัง วิธีการเก็บตัวอย่างเครื่องหมายการค้าที่สามารถรับรู้ทางสายตาโดยใช้บังคับได้ สามารถกระทำได้โดยง่ายด้วยการนำตัวอย่างภาพมาเก็บไว้ ต่อมาแม้กาลจะผ่านไปในช่วงเวลาที่ได้รับการคุ้มครองตัวอย่างที่เก็บไว้ก็จะไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก แต่เสียง กลิ่น หรือรสชาติ เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น การเก็บตัวอย่างเพื่อระบุลักษณะบ่งเฉพาะมีความยุ่งยากซับซ้อน ต้องใช้วิทยาการทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่สูงกว่าทั้งเมื่อเก็บรักษาไว้ภายในระยะเวลาที่ได้รับการคุ้มครอง ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงผิดไปจากเดิมมากประกอบกับเพิ่งมีการนำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าได้ไม่นานนัก จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่

มากยิ่งขึ้น พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ของประเทศไทยซึ่งใช้บังคับเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าอยู่ในขณะนี้มิได้ให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง เครื่องหมายการค้ากลิ่น และเครื่องหมายการค้ารสชาติโดยที่นานาอารยประเทศเริ่มนำเสียง กลิ่น หรือรสชาติ มาใช้เป็นเครื่องหมายการค้า

จึงเป็นการสมควรที่จะศึกษาถึงหลักเกณฑ์การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของเสียง กลิ่น หรือรสชาติ ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติของประเทศต่างๆ ที่ให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเหล่านี้ เพื่อทราบถึงความเหมาะสมตลอดจนข้อดีข้อเสียในการนำเสียง กลิ่น หรือรสชาติ มาใช้เป็นเครื่องหมายการค้า อันเป็นการติดตามความเจริญก้าวหน้าของกฎหมายในด้านนี้ ยิ่งกว่านั้น หากในอนาคตอันใกล้นี้ ประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง เครื่องหมายการค้ากลิ่น และเครื่องหมายการค้ารสชาติ ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาเปรียบเทียบการใช้กฎหมายดังกล่าวจากประเทศต่างๆ ไว้ล่วงหน้าเพื่อทราบถึงหลักเกณฑ์และปัญหาในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้น เพื่อนำมากำหนดเป็นหลักการมาตรฐานที่มีความเหมาะสมกับประเทศไทยต่อไป เพราะหากมิได้มีการศึกษาไว้ก่อนก็อาจจะทำให้ประเทศชาติได้รับความเสียหายหรือได้รับประโยชน์ไม่เต็มที่ก็ได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาหลักเกณฑ์การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของเสียง กลิ่น หรือรสชาติ ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติของประเทศต่างๆ ที่ให้การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเหล่านี้ เพื่อกำหนดแนวทางและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง เครื่องหมายการค้ากลิ่น และเครื่องหมายการค้ารสชาติ ให้สอดคล้องกับนานาอารยประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

เครื่องหมายที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมีปรากฏในประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๔๓) เรื่องเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับชื่อเกสรชัณษาชกัลที่องค์การอนามัยโลกได้ขึ้นทะเบียนสงวนสิทธิการครอบครองไว้

๒. เครื่องหมายและคำบรรยาย ซึ่งอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับชนิดของสินค้าหรือบริการ หรือสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดหรือความเป็นเจ้าของสินค้าหรือบริการ

กฎหมายเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ*

ประเทศสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลพื้นฐาน

๑. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๔๘๙ (Lanham Act of July ๕, ๑๙๔๖)

พระราชบัญญัติ Federal Dilution Trademark พ.ศ.๒๕๓๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘

พระราชบัญญัติการละเมิดเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๒๗ (Trademark Counterfeiting Act of ๑๙๘๔) ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

พระราชบัญญัติพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติตามพิธีสารมาดริด (Madrid Protocol Implementation Act)

๒. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการให้ความคุ้มครองแก่ทรัพย์สินอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๐ (Paris Convention for the Protection of Industrial Property (๑๙๖๗))

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (พ.ศ. ๒๕๓๗ มาร์ราเคช) (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (๑๙๙๔, Marrakesh)

อนุสัญญาว่าด้วยแพน-อเมริกัน พ.ศ. ๒๔๗๒ (Pan-American Convention of ๑๙๒๙)

อนุสัญญากรุงมาดริด (Madrid Protocol) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

๓. ระบบการให้ความคุ้มครอง

เป็นระบบการจดทะเบียน ซึ่งมีทั้งระบบการจดทะเบียนสำหรับแต่ละมลรัฐ (State registration) ซึ่งเจ้าของเครื่องหมายการค้าจะได้รับความคุ้มครองแต่เฉพาะในมลรัฐที่ตนได้รับการจดทะเบียนเอาไว้เท่านั้น และระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลาง (Federal Trademark Registration) โดยจะต้องยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากับสำนักเครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตรสหรัฐฯ (United States Trademark and Patent Office) ซึ่งนอกจากจะได้รับความคุ้มครองในมลรัฐต่างๆ ทั้ง ๕๐ มลรัฐของสหรัฐฯ แล้ว การคุ้มครองยังครอบคลุมถึงดินแดนดังต่อไปนี้ ได้แก่ อเมริกัน ซามัว (American Samoa), เกาะกวม (Guam), เขตคลองปานามา (Panama Canal Zone), เกาะเวอร์จินส์ (Virgin Islands), เปอร์โตริโก (Puertorico) และเกาะนอร์ทเทอร์นมาเรียนา (Northern Mariana Islands)

* ที่มา : กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

ภายใต้ระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลาง (Federal Trademark Registration) ยังอาจแบ่งระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าออกได้อีกเป็นสองประเภท ได้แก่

(๑) ระบบทะเบียนหลัก (Federal Register): เครื่องหมายที่จะจดทะเบียนในทะเบียนหลักได้นี้ จะต้องเป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ (distinctiveness) ซึ่งอาจเป็นลักษณะบ่งเฉพาะที่มีมาตั้งแต่เริ่มแรก (Inherently distinctiveness) หรือลักษณะบ่งเฉพาะที่ได้มาสืบเนื่องจากการใช้ (Acquired distinctiveness) นอกจากนี้เครื่องหมายดังกล่าวจะต้องเป็นเครื่องหมายที่ได้มีการใช้อยู่แล้วในประเทศสหรัฐอเมริกา หรือเจ้าของเครื่องหมายมีเจตนาโดยสุจริตที่จะใช้เครื่องหมายการค้านั้น

(๒) ระบบทะเบียนรอง (Supplemental Register): เครื่องหมายที่จะจดทะเบียนในทะเบียนรองได้นี้ จะต้องเป็นเครื่องหมายที่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างสินค้า/บริการที่ใช้เครื่องหมายต่างกันได้ แต่เป็นเครื่องหมายที่ไม่อาจขอรับการจดทะเบียนในทะเบียนหลักได้เนื่องจากไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ จากการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมอนุสัญญากรุงมาดริด ทำให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ภายใต้อนุสัญญากรุงมาดริดสามารถขอรับความคุ้มครองในประเทศสหรัฐอเมริกาภายใต้คำขอดังกล่าว

๔. สิ่งที่ได้รับคุ้มครอง/นิยาม

สิ่งที่ได้รับคุ้มครองภายใต้กฎหมายเครื่องหมายการค้า ได้แก่ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม

โดยทั่วไปแล้ว เครื่องหมาย หมายรวมความรวมถึง คำ ชื่อ หรือสัญลักษณ์ หรือสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ทั้งนี้ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือเสียงถือเป็นเครื่องหมายที่อาจขอรับการจดทะเบียนได้

เครื่องหมายการค้า หมายความว่า เครื่องหมายที่บุคคลได้ใช้หรือมีเจตนาโดยสุจริตที่จะใช้ในทางการค้ากับสินค้า เพื่อแสดงหรือระบุถึงความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวพันระหว่างสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นกับเจ้าของเครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายบริการ หมายความว่า เครื่องหมายที่บุคคลได้ใช้หรือมีเจตนาโดยสุจริตที่จะใช้ในทางการค้ากับบริการ เพื่อแสดงหรือระบุถึงความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวพันระหว่างบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการนั้นกับเจ้าของเครื่องหมายบริการ

เครื่องหมายรับรอง หมายความว่า เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือมีเจตนาโดยสุจริตที่จะใช้ เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด วัตถุดิบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น

เครื่องหมายร่วม หมายความว่า เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้โดยสมาชิกในสมาคม หรือองค์กร หรือบริษัทในกลุ่มหรือเครือเดียวกัน มีการขยายขอบเขตความคุ้มครองสำหรับเครื่องหมายการค้าซึ่งจดทะเบียนในต่างประเทศที่เป็นสมาชิก Madrid Protocol

๕. ข้อยกเว้นของสิ่งที่ได้รับคุ้มครอง

สำหรับทะเบียนหลัก (Principal Register) เครื่องหมายดังต่อไปนี้ เป็นเครื่องหมายที่ไม่อาจขอรับการจดทะเบียนในทะเบียนหลักได้

- เครื่องหมายที่ประกอบไปด้วยภาคส่วนที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีหรือที่เป็นการหลอกลวงสาธารณชนทั่วไป
- เครื่องหมายที่ประกอบไปด้วยธง ตรา หรือสัญลักษณ์ของประเทศสหรัฐอเมริกา มลรัฐต่างๆ หรือรัฐต่างประเทศอื่นๆ
- เครื่องหมายที่ประกอบไปด้วยชื่อ รูปภาพ หรือลายมือชื่อของบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ (เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากบุคคลดังกล่าว) หรือที่ประกอบไปด้วยชื่อ รูปภาพ หรือลายมือชื่อของประธานาธิบดีที่เสียชีวิตไปแล้ว (เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากคู่สมรสของบุคคลดังกล่าว)
- เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนเอาไว้แล้ว กับสำนักสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าสหรัฐฯ หรือเครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายหรือชื่อทางการค้าของบุคคลอื่นที่ยังคงมีการใช้อยู่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความสับสนหลงผิดหรือหลอกลวงผู้บริโภคได้

๖. สิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าจดทะเบียน

เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนย่อมมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะใช้เครื่องหมายการค้ากับสินค้าที่ได้รับการจดทะเบียนนั้นในประเทศสหรัฐอเมริกา และจากการที่สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมอนุสัญญากรุงมาดริด มีผลทำให้ผู้ยื่นขอจดทะเบียนคำขอระหว่างประเทศภายใต้ อนุสัญญาดังกล่าวได้รับความคุ้มครองในประเทศสหรัฐอเมริกาด้วย หากผู้ยื่นคำขอเลือกที่จะขอรับ คำขอความคุ้มครองในประเทศสหรัฐอเมริกา

๗. ข้อยกเว้นสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าจดทะเบียน

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

๘. อายุความคุ้มครอง

๑๐ ปีนับแต่วันที่เครื่องหมายการค้านั้นเข้าสู่ระบบทะเบียนหลักหรือรอง

๙. การต่ออายุความคุ้มครอง

สามารถต่ออายุได้อีกคราวละ ๑๐ ปี

๑๐. การรักษาสิทธิ

ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย

๑๑. การเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

- บุคคลใดเชื่อว่าตนได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดในทะเบียนหลัก อาจยื่นคำร้องขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวในทะเบียนหลักต่อคณะกรรมการอุทธรณ์เครื่องหมายการค้าได้ (Trademark Trial and Appeal Board) โดยอาศัยเหตุที่ว่าเครื่องหมายการค้านั้นไม่สมควรได้รับการจดทะเบียนตั้งแต่แรกไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม แต่ทั้งนี้ต้องดำเนินการภายในกำหนดเวลา ๕ ปีนับแต่วันจดทะเบียน

- ภายหลังจากระยะเวลา ๕ ปีนับแต่วันจดทะเบียน บุคคลใดเชื่อว่าตนได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดในทะเบียนหลัก อาจยื่นคำร้องขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวในทะเบียนหลักต่อคณะกรรมการอุทธรณ์เครื่องหมายการค้าได้ เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้เท่านั้น

๑) เครื่องหมายการค้าจดทะเบียนใดได้กลายเป็นชื่อสามัญสำหรับสินค้าหรือบริการที่จดทะเบียน

๒) เครื่องหมายนั้นได้ถูกละทิ้ง

๓) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นเกิดจากการฉ้อโกง

๔) เครื่องหมายนั้นประกอบไปด้วยภาคส่วนที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีหรือที่เป็นการหลอกลวงสาธารณชนทั่วไป

๕) เครื่องหมายที่ประกอบไปด้วยธง ตรา หรือสัญลักษณ์ของประเทศสหรัฐอเมริกา มลรัฐต่างๆ หรือรัฐต่างประเทศอื่นๆ

๖) เครื่องหมายที่ประกอบไปด้วยชื่อ รูปภาพ หรือลายมือชื่อของบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ (เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากบุคคลดังกล่าว) หรือที่ประกอบไปด้วยชื่อ รูปภาพ หรือลายมือชื่อของประธานาธิบดีที่เสียชีวิตไปแล้ว (เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากคู่สมรสของบุคคลดังกล่าว); หรือ

๗) เครื่องหมายได้มีการใช้เครื่องหมายการค้านั้นเพื่อหลอกลวงเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดของสินค้า

๑๒. การโอนสิทธิ

การโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้โดยโอนไปพร้อมกับกวีตวิสต์ของธุรกิจและธุรกิจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้านั้น อย่างไรก็ตาม เจ้าของเครื่องหมายการค้าซึ่งในขณะที่ยื่นคำขอยังไม่ได้มีการใช้เครื่องหมายการค้านั้น (Intent-to-use application) จะโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้านั้นได้ ก็ต่อเมื่อได้ยื่นคำแถลงแสดงการใช้เครื่องหมายการค้าแล้ว (Statement of Use) เว้นแต่จะเป็นกรณีที่ผู้รับโอนได้รับโอนธุรกิจที่ยังดำเนินกิจการอยู่ไปด้วย นอกจากนี้ กฎหมายเครื่องหมายการค้าไม่ได้กำหนดบังคับให้ต้องจดทะเบียนหรือบันทึกการโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้ากับสำนักเครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตรสหรัฐฯ

๑๓. การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าสามารถทำได้แต่ผู้อนุญาตให้ใช้หรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าจะต้องสามารถควบคุมคุณภาพของสินค้าหรือบริการภายใต้เครื่องหมายการค้าดังกล่าวของผู้ได้รับอนุญาต นอกจากนี้ กฎหมายเครื่องหมายการค้าไม่ได้กำหนดบังคับให้ต้องจดทะเบียนหรือบันทึกการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ากับสำนักเครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตรสหรัฐฯ

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

๑) การเตรียมคำขอ

- ผู้ที่ไม่ได้มีสัญชาติอเมริกัน อาจขอรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศสหรัฐอเมริกาได้หากปรากฏว่า

- ประเทศของผู้มีสัญชาติดังกล่าวเป็นสมาชิกอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกาก็เป็นสมาชิกอยู่ด้วยเช่นเดียว หรือประเทศของผู้มีสัญชาติดังกล่าวได้มีการทำข้อตกลงทวิภาคีกับประเทศสหรัฐอเมริกา และ
- เครื่องหมายการค้านั้นได้รับการจดทะเบียนในประเทศของผู้มีสัญชาติแล้ว หรือได้มีการใช้เครื่องหมายการค้าในทางการพาณิชย์ในหรือกับประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว

- ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไม่ได้มีถิ่นที่อยู่หรือสถานประกอบธุรกิจในประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนดังกล่าวจะอาจยื่นขอจดทะเบียนได้ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องแต่งตั้งหรือมอบอำนาจให้ตัวแทนเครื่องหมายการค้าในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนแทน

การยื่นขอจดทะเบียนอาจทำได้ ๒ ทางคือ ยื่นโดยตรงต่อ USPTO หรือ ยื่นผ่านทางระบบออนไลน์ได้ที่ www.uspto.gov/teas/index.html โปรดดูตัวอย่างแบบคำขอแนบท้าย

๒) เอกสารที่ใช้ในการขอรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

- คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
- หนังสือมอบอำนาจ
- รูปเครื่องหมายการค้า
- คำแปลและคำอ่าน สำหรับเครื่องหมายคำที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ
- ข้อมูลของผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน เช่น ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติ และข้อมูลทั่วไป เช่น วันที่มีการใช้เครื่องหมายการค้าเป็นครั้งแรก รายละเอียดเกี่ยวกับการยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ
- รายการสินค้า/บริการที่ประสงค์จะขอรับการจดทะเบียน

๓) การตรวจสอบคำขอ

เมื่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะดำเนินการตรวจสอบคำขอจดทะเบียนดังกล่าวว่า มีรายการครบถ้วนหรือไม่ เอกสารประกอบคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าครบถ้วนหรือไม่ หากคำขอดังกล่าวมีรายการหรือเอกสารประกอบไม่ครบถ้วน นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขภายในกำหนดเวลา ๖ เดือน มิฉะนั้นจะถือว่าละทิ้งคำขอ แต่สำหรับในกรณีที่คำขอนั้นมีรายการและเอกสารประกอบครบถ้วน นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะดำเนินการตรวจสอบต่อไปว่าเครื่องหมายการค้านั้นมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้หรือไม่ หากนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าว่าเครื่องหมายการค้าใดไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ ก็จะมีคำสั่งปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนซึ่งผู้ยื่นคำขอมีสติที่จะยื่นคำชี้แจงต่อนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ภายในกำหนดเวลา ๖ เดือน มิฉะนั้น จะถือว่าละทิ้งคำขอ แต่หากเป็นกรณีที่นายทะเบียนเครื่องหมายการค้ายอมรับเหตุผลที่ปรากฏอยู่ในคำชี้แจง ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำร้องเพื่อขอฟื้นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าขึ้นใหม่

สำหรับในกรณีที่นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าว นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าว

๔) การประกาศโฆษณา

เมื่อนายทะเบียนเครื่องหมายการค้ามีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใด คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะถูกนำไปลงประกาศโฆษณาในหนังสือประกาศโฆษณาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าว (เฉพาะในกรณีของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในทะเบียนหลัก)

๕) การรับจดทะเบียน

ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือมีผู้คัดค้านแต่ในที่สุดได้มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยถึงที่สุดให้ยกคำคัดค้านนั้น หากเป็นคำขอจดทะเบียนที่เป็นกรณีที่มีการใช้เครื่องหมายการค้าแล้ว นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะมีคำสั่งให้รับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้แก่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนต่อไป ในกรณีที่เป็นคำขอจดทะเบียนที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนได้แสดงเจตนาที่จะใช้เครื่องหมายการค้า (Intent-to-use application) เมื่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนได้รับหนังสือแจ้งการรับจดทะเบียน (Notice of Allowance) ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจะต้องยื่นคำแถลงแสดงการใช้เครื่องหมายการค้า (Statement of Use) พร้อมด้วยตัวอย่างของสินค้าและค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด ซึ่งนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะดำเนินการตรวจสอบคำขอจดทะเบียนพร้อมคำแถลงการณ์ใช้เครื่องหมายการค้า ก่อนที่จะมีคำสั่งให้รับจดทะเบียนต่อไป

๖) การขอถือสิทธิย้อนหลัง

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมีสิทธิที่จะขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลังในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ โดยจะต้องยื่นคำขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลัง พร้อมกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และสำเนาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศอื่น ภายในกำหนดเวลา ๖ เดือนนับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศอื่นนั้น

๗) การคัดค้าน/โต้แย้ง

การคัดค้านคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดในทะเบียนหลักจะต้องดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลา ๑ เดือนนับแต่วันที่ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนนั้น แต่ทั้งนี้ ผู้คัดค้านอาจยื่นคำขอขยายระยะเวลาในการยื่นคำคัดค้านออกไปได้อีกตามระยะเวลาที่เห็นสมควร ซึ่งย่อมเป็นดุลยพินิจของสำนักเครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตรสหรัฐฯว่าจะอนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปได้หรือไม่ และเป็นระยะเวลาเท่าใดแต่ทั้งนี้ การขยายระยะเวลาดังกล่าวจะต้องไม่เกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศโฆษณาแม้ว่าจะได้รับความ ยินยอมจากทั้ง ๒ ฝ่ายก็ตาม

สำหรับเหตุแห่งการคัดค้าน อาจเป็นเหตุใดๆ ก็ได้ที่ทำให้เครื่องหมายการค้านั้นไม่สมควรได้รับการจดทะเบียน เช่น เครื่องหมายการค้าไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ หรือผู้คัดค้านมีสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ดีกว่าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน เป็นต้น

เมื่อผู้ขอจดทะเบียนได้รับคำคัดค้านแล้ว ผู้ขอจดทะเบียนจะต้องยื่นคำโต้แย้งภายในกำหนดเวลา ๑ เดือนนับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน มิฉะนั้นจะถือว่าผู้ขอจดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า แต่ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนอาจยื่นคำขอขยายระยะเวลาในการยื่นคำโต้แย้งออกไปได้อีกตามระยะเวลาที่เห็นสมควร ซึ่งย่อมเป็นดุลยพินิจของสำนักเครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตรสหรัฐฯว่าจะอนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปได้หรือไม่ และเป็นระยะเวลาเท่าใด

๘) การอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า บุคคลดังกล่าวมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการอุทธรณ์เครื่องหมายการค้าได้ (Trademark Trial and Appeal Board) ได้ โดยจะต้องยื่นคำอุทธรณ์ภายในระยะเวลา ๖ เดือนนับแต่วันที่นายทะเบียนเครื่องหมายการค้ามีคำสั่ง หากคู่กรณีฝ่ายใดไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์เครื่องหมายการค้าได้ (Trademark Trial and Appeal Board) ก็ย่อมมีสิทธิที่จะนำคดีไปสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์สหรัฐฯ ต่อไปได้

๙) ค่าธรรมเนียมราชการรวมทั้งค่าบริการของสำนักงานตัวแทน

โปรดดูตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

๑๐) ขั้นตอน/ระยะเวลา

โดยปกติ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศสหรัฐอเมริกาจะใช้เวลาประมาณ ๑ - ๒ ปี นับตั้งแต่วันยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจนกระทั่งถึงวันออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

การบังคับใช้สิทธิ

๑. การกระทำที่ถือว่าการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า

การใช้เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น โดยการขาย เสนอขาย จำหน่าย หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้น ซึ่งน่าจะทำให้เกิดความสับสน หรือเป็นการหลอกลวงสาธารณชน

๒. มาตรการในการเยียวยา

เมื่อปรากฏว่ามีการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะต้องยื่นคำฟ้องต่อศาลกลางสหรัฐฯ (Federal Court) และศาลจะส่งสำเนาคำฟ้องดังกล่าวให้แก่จำเลยซึ่งจะต้องยื่นคำให้การต่อศาลภายในกำหนดเวลา ๒๐ - ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำฟ้อง ซึ่งศาลอาจมีคำสั่งใดคำสั่งหนึ่งดังต่อไปนี้

- ให้ผู้ละเมิดระงับการกระทำที่ถือเป็นการละเมิดนั้น;
- ให้ส่งมอบ ทำลาย หรือแก้ไขตัดแปลงสินค้าละเมิด; หรือ
- ให้ชดเชยค่าเสียหายให้แก่เจ้าของเครื่องหมายการค้า

นอกจากนี้ เจ้าของเครื่องหมายการค้าอาจขอคุ้มครองชั่วคราว โดยร้องขอให้ศาลมีคำสั่งห้ามไม่ให้ผู้กระทำการละเมิดดำเนินการที่ถือเป็นการละเมิดชั่วคราวได้ แต่ทั้งนี้ ศาลจะสั่งให้มีการไต่สวนคำร้องนั้นก่อนโดยรับฟังคู่กรณีทั้งสองฝ่าย อย่างไรก็ตาม สำหรับในกรณีที่มีความฉุกเฉิน ศาลอาจมีคำสั่งให้คุ้มครองชั่วคราวโดยไม่ต้องรับฟังความเห็นของคู่กรณีอีกฝ่ายก็ได้

๓. กระบวนการ

โปรดดูข้อ ๒.

๔. โทษ

๕. ข้อสังเกตการบังคับใช้สิทธิ เช่นในกรณีไม่มีกฎหมายเฉพาะ

การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า - ส่งออก

๑. มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร

เจ้าของเครื่องหมายการค้าอาจขอบันทึกเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้กับศุลกากรเพื่อขอรับความคุ้มครอง ทั้งนี้ เครื่องหมายการค้าที่จะขอรับความคุ้มครองต้องได้รับการจดทะเบียนกับสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าแห่งสหรัฐอเมริกา การบันทึกนี้มีผลบังคับใช้ตามระยะเวลาความคุ้มครองในเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนและระยะเวลาที่ต่ออายุ

การบันทึกกับสำนักงานศุลกากรเป็นวิธีป้องกันและลดการนำเข้าสินค้าที่ละเมิดหรือต้องสงสัยว่าละเมิดที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง ระบบการจดบันทึกนี้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ศุลกากรในการตรวจสอบควบคุมสินค้าที่นำเข้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าจดทะเบียนที่จดบันทึกไว้หรือเครื่องหมายที่คล้ายคลึงกัน ขั้นตอนการตรวจสอบควบคุม รวมถึง การกักกันสินค้า การแจ้งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือชื่อทางการค้าทราบ การเปิดโอกาสให้ได้แย้งเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นการละเมิด การเยียวยาด้วยวิธีต่างๆ ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้าและการกระทำละเมิด สินค้าที่มีเครื่องหมายปลอมแปลงจะถูกยึดและริบโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของเครื่องหมายการค้า

๒. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

ต้องนำส่งสำเนาหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน ๕ ชุด

๓. ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นขอจดทะเบียน

US\$๑๕๐ ต่อหนึ่งเครื่องหมาย

๔. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ

ไม่มี

๕. การกระทำการของเจ้าหน้าที่ศุลกากรต่อสินค้าที่มีการละเมิด

สินค้าที่ได้ยึดไว้จะถูกนำไปทำลาย ทั้งนี้ ไม่มีการระบุจำนวนครั้งในการทำลายในแต่ละปี

๖. สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด

สินค้าฟุ่มเฟือย

หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน

๑. หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักเครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตรเป็นหน่วยงานที่ดูแลการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศสหรัฐอเมริกา มีรายละเอียดในการติดต่อดังนี้

United States Patent and Trademark Office (USPTO)

๒๑๒๑ Crystal Drive, Suite ๙๐๒

Arlington, VA ๒๒๒๐๒

Tel.: ๗๐๓ ๓๐๕ ๘๖ ๐๐

๗๐๓ ๓๐๕ ๙๓ ๐๐

Fax: ๗๐๓ ๓๐๕ ๘๘ ๘๕

Website: <http://www.uspto.gov>

U.S. Customs and Border Protection

๑๓๐๐ Pennsylvania Avenue, NW

ในกรณีการดำเนินคดีกับผู้กระทำละเมิดเครื่องหมายการค้านั้น ผู้เสียหายสามารถยื่นคำฟ้อง
ได้ที่ศาลกลางสหรัฐฯ (Federal Court)

๒. สำนักงานตัวแทน

Baker & McKenzie LLP

One Prudential Plaza

Suite ๓๕๐๐, ๑๓๐ East Randolph Drive

Chicago, IL ๖๐๖๐๑

Tel: ๑ ๓๑๒ ๘๖๑ ๘๐๐๐

Fax: ๑ ๓๑๒ ๘๖๑ ๒๘๙๙

Pennie & Edmonds LLP

๑๖๖๗ K Street N.W.

Suite ๑๐๐๐

Washington, DC ๒๐๐๐๖

U.S.A.

Tel: ๒๐๒ ๔๙๖ ๔๔๖๒

Fax: ๒๐๒ ๔๙๖ ๔๔๔๔

E-mail: Nalapati@pennie.com

lutz@pennie.com

Blakely Sokoloff Taylor & Zafman LLP

๑๒๔๐๐ Wilshire, Boulevard,

Seventh Floor, Los Angeles,

California ୯୦୦୧୫-୧୦୧୬

U.S.A.

Tel: ୩୧୦ ୧୦୩ ୩୫୦୦

Fax: ୩୧୦ ୫୧୦ ୫୧୩୦

E-mail: bstz_mail@bstz.com

Darby & Darby

୫୦୫ Third Avenue,

New York, NY ୧୦୦୧୧-୩୫୧୩

U.S.A.

Tel: ୨୧୨ ୫୧୩ ୩୩୦୦

Fax: ୨୧୨ ୩୫୩-୬୧୩୩

E-mail: snotto@darbylaw.com

Brinks Hofer Gilson & Lione

NBC Tower, Suite ୩୬୦୦

୫୫୫ North Cityfront Plaza Drive

Chicago, IL ୬୦୬୧୧-୫୫୫୫

U.S.A.

Tel: ୩୧୨ ୩୧୨ ୧୧୦୦

Fax: ୩୧୨ ୩୧୨ ୧୧୫୫

E-mail: jgilson@brinkshofer.com

ShawnCoulson International Lawyers

୧୫୫୦ M Street

N.W. Suite ୧୦୦୦

Washington, D.C. ୨୦୦୩୬-୫୫୦୫

U.S.A.

Tel: ୩୧୨ ୩୩୩ ୧୩୦୦

Fax: ୩୧୨ ୩୩୩ ୦୩୧୬

E-mail: wshawn@shawncoulson.com

Website: www.shawncoulson.com

ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ขั้นตอน	วันยื่นคำ ขอจดทะเบียน	การ ตรวจสอบ	การ ประกาศ โฆษณา	การคัดค้าน	การ อุทธรณ์	การจด ทะเบียน	ระยะเวลาถึง วันรับจด ทะเบียน
ระยะ เวลา	๑.๐	ไม่มีข้อมูล	คำขอจะ ได้รับการ ประกาศ โฆษณา เป็น ระยะเวลา ๑ เดือน	ผู้มีส่วนได้เสีย จะต้องคัดค้าน ภายใน ๑ เดือนนับแต่ วันประกาศ โฆษณา โดย ปกติสามารถ ขยายเวลา ได้อีก ๓๐ วัน	ใช้สิทธิ อุทธรณ์ ภายใน ๖ เดือน	อายุการ คุ้มครอง ๑๐ ปี และต่ออายุ ได้อีกคราวละ ๑๐ ปี	๑-๒ ปี

ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

	ค่าธรรมเนียม (US\$)	ค่าบริการวิชาชีพ (US\$)
๑. การตรวจเอกสารและยื่นคำขอจดทะเบียนใน ๑ จำพวกสินค้าหรือบริการ จำพวกที่เพิ่ม จำพวกละ	๓๒๕.- ๓๒๕.-	๒๕๐.- ๕๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๒. การเตรียมและยื่นคำขอจดทะเบียนใน ๑ จำพวกสินค้าหรือบริการ จำพวกที่เพิ่ม จำพวกละ	๓๒๕.- ๓๒๕.-	๓๕๐.- ๕๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๓. การส่งเอกสารหรือคำสั่งของสำนักงานเครื่องหมายการค้า		๕๕.-
๔. การเตรียมคำชี้แจงต่อสำนักงานเครื่องหมายการค้า		ตามเวลาที่ใช้จริง
๕. เตรียมและยื่นแก้ไขใน ๑ จำพวกสินค้าหรือบริการ จำพวกที่เพิ่ม จำพวกละ	๑๐๐.- ๑๐๐.-	๒๕๐.- ๕๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๖. เตรียมและยื่นรายการแสดงการใช้เครื่องหมายการค้าใน ๑ จำพวก สินค้าหรือบริการ จำพวกที่เพิ่ม จำพวกละ	๑๐๐.- ๑๐๐.-	๒๕๐.- ๕๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๗. เตรียมและยื่นคำขอขยายระยะเวลาเป็นเวลา ๖ เดือนใน ๑ จำพวก สินค้าหรือบริการ จำพวกที่เพิ่ม จำพวกละ	๑๕๐.- ๑๕๐.-	๒๕๐.- ๕๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๘. ประกาศโฆษณาใน ๑ จำพวกสินค้าหรือบริการ จำพวกที่เพิ่ม จำพวกละ	๑๐๐.- ๑๐๐.-	๑๐๐.- ๕๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๙. ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาในการยื่นคำคัดค้าน		๓๐๐.-
๑๐. เตรียมและยื่นคำร้องขอเพิกถอน หรือคัดค้านการจดทะเบียนใน ๑ จำพวกสินค้าหรือบริการ พวกที่เพิ่ม จำพวกละ	๓๐๐.- ๓๐๐.-	๕๕๐.- ๕๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๑๑. เตรียมและยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าใน ๑ จำพวกสินค้าหรือ บริการ จำพวกที่เพิ่ม จำพวกละ	๑๐๐.- ๑๐๐.-	๓๐๐.- ๕๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๑๒. ยื่นคำขอสละสิทธิ	๑๐๐.-	๒๐๐.- (เป็นอย่างน้อย)

	ค่าธรรมเนียม (US\$)	ค่าบริการวิชาชีพ (US\$)
๑๓. การตรวจเอกสารและยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้า ใน ๑ จำพวกสินค้า หรือบริการ จำพวกที่เพิ่ม จำพวกละ	๕๐๐.- ๕๐๐.-	๒๒๕.- ๕๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๑๔. การเตรียมและยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าใน ๑ จำพวกสินค้าหรือบริการ จำพวกที่เพิ่ม จำพวกละ	๕๐๐.- ๕๐๐.-	๓๐๐.- ๕๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๑๕. เตรียมและยื่นคำขอจดทะเบียนการโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า	๕๐.-	๓๐๐.- (เป็นอย่างน้อย)
๑๖. การตรวจสอบ		๓๐๐.- (เป็นอย่างน้อย)

สหราชอาณาจักร

ข้อมูลพื้นฐาน

๑. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๗ (Trade Marks Act ๑๙๙๔)

๒. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

พิธีสารมาดริดว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องหมายสากล พ.ศ. ๒๕๓๒ (Protocol related to the Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks ๑๙๘๙)

อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ (Paris Convention for the Protection of Industrial Property ๑๘๘๓)

๓. ระบบการให้ความคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าได้รับความคุ้มครองโดยการจดทะเบียน โดยเป็นระบบผู้ยื่นคำขอก่อนมีสิทธิดีกว่า (First to File System) และระบบผู้ใช้เครื่องหมายก่อนมีสิทธิดีกว่า (First to Use System)

๔. สิ่งที่ได้รับคุ้มครอง/นิยาม

๔.๑ นิยาม / ความหมาย

“เครื่องหมายการค้า” หมายถึง เครื่องหมายใดๆ ที่สามารถแสดงออกมาเป็นภาพวาดหรือการเขียน (Graphic) ที่สามารถใช้แบ่งแยกความแตกต่างของสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบการรายหนึ่งออกจากรายอื่นได้

๔.๒ เงื่อนไขของการได้รับความคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าจะได้รับความคุ้มครองต่อเมื่อเป็นเครื่องหมายที่สามารถใช้แยกความแตกต่างของสินค้าหรือบริการของธุรกิจหนึ่งออกจากธุรกิจอื่นได้

๕. ข้อยกเว้นของสิ่งที่ได้รับคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้จดทะเบียน เว้นแต่จะเกิดลักษณะบังเอิญมาจากการใช้ก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน

- เครื่องหมายที่ประกอบด้วยรูปร่างที่แสดงถึงลักษณะของสินค้า
- เครื่องหมายที่ประกอบด้วยรูปร่างของสินค้าที่จำเป็นต่อการได้มาซึ่งผลลัพธ์ทางเทคนิค
- เครื่องหมายที่ประกอบด้วยรูปร่างที่บอกถึงคุณค่าที่สำคัญของสินค้า
- เครื่องหมายการค้าที่ขัดต่อรัฐประศาสนนโยบายหรือหลักศีลธรรม
- เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะที่เป็นการหลอกลวงสาธารณชน

- เครื่องหมายการค้าที่ต้องห้ามใช้ในสหราชอาณาจักรโดยกฎหมายหรือกฎระเบียบของสหราชอาณาจักรหรือกฎหมายในประเทศกลุ่มประชาคมยุโรป
- เครื่องหมายการค้าที่เป็นตราที่ได้รับความคุ้มครองโดยเฉพาะ
- เครื่องหมายการค้าที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนโดยไม่สุจริต
- เครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อนสำหรับสินค้าเดียวกัน
- เครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อนสำหรับสินค้าหรือบริการที่เหมือนหรือคล้ายกันอันอาจทำให้สาธารณชนเกิดความสับสน
- เครื่องหมายการค้าที่การใช้เป็นการต้องห้ามโดยกฎระเบียบของกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่เครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียนหรือสิทธิอื่น ๆ ที่มีอยู่ก่อน
- เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- เครื่องหมายการค้าที่ประกอบด้วยสัญลักษณ์หรือสิ่งบ่งชี้ที่ใช้ในทางการค้าขายที่บอกถึงชนิด ปริมาณ คุณภาพ วัตถุประสงค์ในการใช้ คุณค่า แหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ เวลาในการผลิตสินค้าหรือการให้บริการ หรือคุณลักษณะอื่นๆของสินค้าหรือบริการ
- เครื่องหมายการค้าที่ประกอบด้วยสัญลักษณ์หรือสิ่งบ่งชี้ที่กลายเป็นภาษาที่ใช้กันสามัญทั่วไปหรือเป็นสิ่งสามัญที่ใช้ในทางการค้าปกติ

๖. สิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า

เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนในสหราชอาณาจักร

๗. ข้อยกเว้นสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า / ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ

กรณีดังต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดเครื่องหมายการค้าจดทะเบียน

- การใช้เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้วกับสินค้าหรือบริการของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนหลังจากการจดทะเบียนนั้น
- การใช้ชื่อหรือที่อยู่ของตนอย่างสุจริตในทางอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรม
- การใช้สิ่งบ่งชี้ที่บอกถึงชนิด ประเภท คุณภาพ ปริมาณ วัตถุประสงค์ในการใช้ คุณค่า แหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ เวลาในการผลิตสินค้าหรือการให้บริการ หรือคุณลักษณะอื่นๆของสินค้าหรือบริการ โดยสุจริตในทางอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรม
- การใช้เครื่องหมายการค้าที่มีสิทธิมาก่อนในการประกอบการค้าในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งซึ่งใช้กับพื้นที่นั้นโดยเฉพาะ
- การใช้เครื่องหมายการค้ากับสินค้าที่ได้นำออกสู่ตลาดแล้วในเขตเศรษฐกิจยุโรป (European Economic Area) โดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของเครื่องหมายการค้า และไม่มีเหตุทางกฎหมายให้เจ้าของเครื่องหมายสามารถคัดค้านการดำเนินการกับสินค้านั้นได้ในภายหลัง

๘. การโอนสิทธิ

๘.๑ การจดทะเบียนการโอนสิทธิ

การจดทะเบียนการโอนสิทธิความเป็นเจ้าของในเครื่องหมายการค้าไม่ใช่เป็นสิ่งบังคับ อย่างไรก็ตาม เจ้าของเครื่องหมายการค้าควรดำเนินการจดทะเบียนการโอนสิทธิภายใน ๖ เดือนนับแต่วันที่มีการโอนสิทธิ มิฉะนั้น ผู้รับโอนสิทธิจะไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายหรือกำไรที่ควรได้รับการกระทำละเมิดต่อเครื่องหมายการค้านั้น ในช่วงเวลาหลังจากวันที่ได้ทำการโอนสิทธิและก่อนวันรับจดทะเบียนการโอนสิทธิดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้รับโอนสิทธิไม่สามารถอ้างสิทธิยับยั้งบุคคลภายนอกที่มีผลประโยชน์ขัดแย้งกับเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนที่ไม่ทราบถึงการโอนสิทธิดังกล่าว และไม่มีสิทธิป้องกันสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือได้รับการเยียวยา ในกรณีที่มีการละเมิดเครื่องหมายการค้าก่อนวันยื่นการจดทะเบียนการโอนสิทธิ

๘.๒ ข้อมูล และเอกสารที่ใช้สำหรับการจดทะเบียนการโอนสิทธิ

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการโอนสิทธิต้องยื่นแบบ TM ๑๖ พร้อมนำส่งสำเนาเอกสารการโอนสิทธิ อย่างไรก็ตาม หากผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะนำส่งสำเนาเอกสารการโอนสิทธิ ให้ยื่นแบบ TM ๑๖ ที่ได้ลงลายมือชื่อโดยผู้โอนและผู้รับโอน

๘.๓ ระยะเวลาในการจดทะเบียนการโอนสิทธิ

ไม่มีระยะเวลากำหนดแน่นอน

๘.๔ ค่าธรรมเนียมราชการ รวมทั้งค่าบริการของสำนักงานตัวแทน

ค่าธรรมเนียมราชการและค่าบริการของสำนักงานตัวแทนของการจดทะเบียนการโอนสิทธิอยู่ในส่วนท้ายของรายละเอียดนี้

๙. การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

๙.๑ การจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

การจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในเครื่องหมายการค้าไม่ใช่เป็นสิ่งบังคับ อย่างไรก็ตาม เจ้าของเครื่องหมายการค้าควรดำเนินการจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิภายใน ๖ เดือนนับแต่วันที่มีการอนุญาตให้ใช้สิทธิ มิฉะนั้น ผู้ได้รับอนุญาตจะไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายหรือกำไรที่ควรได้รับการกระทำละเมิดต่อเครื่องหมายการค้านั้น ในช่วงเวลาหลังจากวันที่ได้ทำการอนุญาตให้ใช้สิทธิและก่อนวันรับจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้อนุญาตไม่สามารถอ้างสิทธิยับยั้งบุคคลภายนอกที่มีผลประโยชน์ขัดแย้งกับเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนที่ไม่ทราบถึงการอนุญาตดังกล่าวและไม่มีสิทธิป้องกันสิทธิในเครื่องหมายการค้าหรือได้รับการเยียวยา ในกรณีที่มีการละเมิดเครื่องหมายการค้าก่อนวันยื่นการจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

๙.๒ ข้อมูล และเอกสารที่ใช้สำหรับการจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ผู้ยื่นคำขอการอนุญาตให้ใช้สิทธิต้องยื่นแบบ TM ๕๐ พร้อมนำส่งสำเนาเอกสารการอนุญาตให้ใช้สิทธิ อย่างไรก็ตาม หากผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะนำส่งสำเนาเอกสารการอนุญาตให้ใช้สิทธิ ให้ยื่นแบบ TM ๕๐ ที่ได้ลงลายมือชื่อโดยผู้อนุญาตและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ

๙.๓ ระยะเวลาในการจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ไม่มีระยะเวลากำหนดแน่นอน

๙.๔ ค่าธรรมเนียมราชการ รวมทั้งค่าบริการของสำนักงานตัวแทน

ค่าธรรมเนียมราชการและค่าบริการของสำนักงานตัวแทนของการจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิอยู่ในส่วนท้ายของรายละเอียดนี้

ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

๑. ขั้นตอนการขอจดทะเบียน

- การยื่นคำขอจดทะเบียน
- การตรวจสอบคำขอจดทะเบียน
- การรับจดทะเบียน
- การประกาศโฆษณา
- การคัดค้านการจดทะเบียน
- การเจรจาเกี่ยวกับการคัดค้านการจดทะเบียน (Cooling Off Period)
- การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

๒. การตรวจค้นเครื่องหมายการค้า

การตรวจค้นเครื่องหมายการค้าที่มีอยู่ก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียนไม่ใช่เป็นสิ่งบังคับ อย่างไรก็ตาม ผู้ขอจดทะเบียนควรทำการตรวจค้นดังกล่าวก่อนการยื่นคำขอ ข้อมูลการตรวจค้นดังกล่าวจะรวมอยู่ที่ฐานข้อมูลของสำนักงานสิทธิบัตรอังกฤษ (the UK Patent) ซึ่งจะรวมข้อมูลของเครื่องหมายการค้าที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาที่ได้รับจดทะเบียนแล้วและที่ได้ละทิ้งหรือเพิกถอนแล้ว ผู้ต้องการขอจดทะเบียนอาจทำการตรวจค้นทางเว็บไซต์ได้ที่ www.patent.gov.uk/tm/dbase/index.htm ทั้งนี้ การตรวจค้นในกรณีเร่งด่วนสามารถทำได้เสร็จสิ้นภายในเวลา ๒๔ ชั่วโมง นอกจากนี้ หากผู้ยื่นคำขอมีความประสงค์ สำนักงานตัวแทนอาจให้บริการการตรวจค้นการใช้เครื่องหมายการค้าในตลาดได้

๓. การเตรียมคำขอ

๓.๑ ข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

แบบคำขอจดทะเบียนต้องใช้แบบ TM ๓ ที่กำหนด โดยผู้ที่สนใจสามารถดาวน์โหลดได้ที่ <http://www.patent.gov.uk/tm/forms/forms.htm>

๓.๒ บุคคลผู้มีสิทธิยื่นคำขอ

ผู้ยื่นคำขออาจเป็นบุคคลธรรมดา บริษัท หรือองค์การร่วม (Collective Organization) กรณีผู้ยื่นคำขอที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในสหราชอาณาจักรสามารถยื่นคำขอได้ โดยต้องมีสถานที่ที่ติดต่อกได้ในสหราชอาณาจักร มิฉะนั้นจะต้องตั้งตัวแทนในสหราชอาณาจักร

๓.๓ ภาษาที่ใช้ในคำขอจดทะเบียน

ให้ใช้ภาษาอังกฤษในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

๓.๔ จำนวนและจำพวกสินค้า/บริการในคำขอจดทะเบียน

คำขอจดทะเบียน ๑ คำขอสามารถขอจดทะเบียนคุ้มครองสินค้าและ/หรือบริการได้โดยไม่จำกัดจำพวก

๔. การยื่นคำขอ

๔.๑ การยื่นคำขอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ผู้ยื่นคำขอที่เป็นองค์กรขนาดใหญ่สามารถยื่นคำขอผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้หากมีการยื่นคำขอเป็นจำนวนมาก

๔.๒ การยื่นเอกสารล่าช้า

ไม่มีระบบการอนุญาตให้ยื่นเอกสารล่าช้า

๕. การขอถือสิทธิย้อนหลัง

๕.๑ หลักการ

ผู้ยื่นคำขอสามารถขอให้ถือวันยื่นคำขอจดทะเบียนครั้งแรกในต่างประเทศเป็นวันยื่นคำขอในสหราชอาณาจักรได้ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถขอถือสิทธิดังกล่าวในต่างประเทศโดยอาศัยการยื่นคำขอในสหราชอาณาจักรภายใต้ระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลุ่มประชาคมยุโรป (Community Trade Marks) และระบบพิธีสารมาดริดโปรโตคอล (Madrid Protocol) ได้เช่นกัน

๕.๒ ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การยื่นเอกสารสนับสนุนการขอสิทธิย้อนหลังไม่ใช่เป็นสิ่งบังคับ

๖. การตรวจสอบคำขอ

๖.๑ การพิจารณาและปฏิเสธคำขอ

คำขอจดทะเบียนจะถูกปฏิเสธรับจดทะเบียนในกรณีต่อไปนี้

- เครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะตามคำนิยามเครื่องหมายการค้าดังที่กล่าวไว้ในข้อ ๔.๑ ภายใต้หัวข้อ ข้อมูลพื้นฐาน

- เครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะเฉพาะ

- เครื่องหมายที่เป็นรูปร่างซึ่งสื่อถึงวัตถุประสงค์การใช้ของสินค้าหรือการให้บริการนั้น

- เครื่องหมายที่ขัดต่อศีลธรรม กฎหมาย หรือเป็นการหลอกลวงสาธารณชน

- เครื่องหมายที่เป็นตราที่ได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษ
- เครื่องหมายที่เป็นทรัพย์สินของบุคคลอื่น
- ผู้ยื่นขอจดทะเบียนไม่มีเจตนาอันแท้จริงที่จะใช้เครื่องหมายนั้นกับสินค้าและบริการทั้งหมดที่ยื่นขอจดทะเบียน
- มีเครื่องหมายที่ลักษณะเหมือนหรือคล้ายกันอยู่ก่อน
- รายการสินค้าหรือบริการไม่ชัดเจนและไม่รัดกุม
- ในกรณีที่เป็นเครื่องหมายชุด (Series Mark) เครื่องหมายดังกล่าวไม่มีลักษณะเหมือนกัน

๖.๒ การอุทธรณ์ผลการพิจารณาตรวจสอบคำขอ

ผู้ยื่นคำขอต้องดำเนินการอุทธรณ์ผลการตรวจสอบคำขอภายในเวลา ๖ เดือน ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขอสามารถขอขยายเวลาดังกล่าวได้ ผู้ยื่นคำขอสามารถยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวได้

๗. การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน

การประกาศโฆษณาจะมีขึ้นหลังจากเครื่องหมายการค้าได้รับการตรวจสอบและอนุญาตให้รับจดทะเบียน โดยจะทำการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนในวารสารเครื่องหมายการค้า (Trade Marks Journal) เพื่อเปิดโอกาสให้มีการคัดค้าน ทั้งนี้ ผู้ที่สนใจสามารถดูรายละเอียดของการประกาศโฆษณาได้ที่ <http://www.patent.gov.uk/tm/tmj/index.htm>

๘. การคัดค้าน / โต้แย้ง

๘.๑ ระยะเวลาในการยื่นคำคัดค้าน

การคัดค้านการจดทะเบียนสามารถทำได้ภายในเวลา ๓ เดือนนับแต่วันประกาศโฆษณาในวารสารเครื่องหมายการค้า ในกรณีที่มีการแก้ไขคำขอจดทะเบียนหลังจากมีการประกาศโฆษณาการคัดค้านจะต้องดำเนินการภายในเวลา ๑ เดือนหลังจากมีการแก้ไขนั้น

๘.๒ เหตุแห่งการคัดค้าน

ผู้คัดค้านสามารถยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

- เครื่องหมายการค้าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- เครื่องหมายการค้าคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับจดทะเบียนแล้ว หรือเครื่องหมายที่ได้ยื่นคำขอไว้ที่มีการใช้ในขณะนั้น หรือคล้ายกับสิทธิอื่นๆ ที่ไม่ได้จดทะเบียน

๘.๓ หลักฐานสนับสนุนการคัดค้าน

หากผู้ยื่นคำคัดค้านอ้างสิทธิที่มีอยู่ก่อนเป็นเหตุแห่งการคัดค้าน ผู้ขอจดทะเบียนต้องยื่นหลักฐานการใช้เครื่องหมายภายในเวลา ๓ เดือน นับแต่วันที่ตนได้แจ้งว่าจะดำเนินการโต้แย้งคำคัดค้านดังกล่าว ทั้งนี้ หากผู้คัดค้านและผู้ขอจดทะเบียนตกลง อาจให้มีการหยุดพักกระบวนการคัดค้านชั่วคราวเป็นเวลา ๑๒ เดือน เพื่อให้ทั้ง ๒ ฝ่ายเจรจาตกลงเกี่ยวกับการคัดค้านดังกล่าว

๘.๔ กระบวนการคัดค้าน / เพิกถอน

เมื่อได้ยื่นคัดค้านแล้ว สำนักงานสิทธิบัตร (Patent Office) จะแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนทราบถึงการยื่นคำคัดค้านนั้น ในกรณีที่คำคัดค้านนั้นบกพร่อง ผู้คัดค้านมีเวลา ๒๑ วันในการแก้ไขคำคัดค้านให้สมบูรณ์

จากนั้น ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิเลือกว่าจะยื่นคำโต้แย้งการคัดค้านหรือไม่ หากผู้ขอจดทะเบียนประสงค์จะยื่นคำโต้แย้ง ต้องยื่นคำโต้แย้งตามแบบ TM ๘ ภายในเวลา ๓ เดือนหลังจากได้รับทราบถึงการยื่นคัดค้านดังกล่าว จากนั้นสำนักงานสิทธิบัตรจะออกแนวคำตัดสินเบื้องต้น (Preliminary Indication) หากผู้คัดค้านหรือผู้ขอจดทะเบียนไม่เห็นด้วยกับแนวคำตัดสินเบื้องต้นดังกล่าว ก็สามารถร้องขอให้สำนักงานสิทธิบัตรพิจารณาคำคัดค้านต่อไปโดยมีหลักฐานสนับสนุนมาประกอบ หลังจากสำนักงานสิทธิบัตรได้รับหลักฐานดังกล่าวแล้ว จะออกความเห็นเบื้องต้น (Preliminary View) ผู้คัดค้านหรือผู้ขอจดทะเบียนที่มีข้อโต้แย้งต่อความเห็นเบื้องต้นอาจขอให้มีการนั่งพิจารณาเพื่อฟังข้อเท็จจริงจากผู้คัดค้านและผู้ขอจดทะเบียนได้ ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำคัดค้านและผู้ขอจดทะเบียนอาจยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวได้

๙. การได้มาซึ่งความคุ้มครอง

เครื่องหมายการค้าจะได้รับจดทะเบียนเมื่อเครื่องหมายการค้านั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดและการคัดค้านไม่เป็นผลสำเร็จ โดยจะมีการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้กับผู้ขอจดทะเบียน

๑๐. อายุความคุ้มครอง

อายุความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าที่ได้รับจดทะเบียนมีระยะเวลา ๑๐ ปี นับจากวันที่ได้รับการจดทะเบียน

๑๑. การต่ออายุความคุ้มครอง

ผู้ขอจดทะเบียนสามารถขอต่ออายุความคุ้มครองได้โดยไม่จำกัดโดยต่ออายุได้คราวละ ๑๐ ปี ทั้งนี้ การต่ออายุความคุ้มครองสามารถดำเนินการได้ภายในเวลา ๖ เดือนก่อนระยะความคุ้มครองจะสิ้นสุดลง และ ๖ เดือนหลังจากอายุความคุ้มครองสิ้นสุดลง โดยเจ้าของเครื่องหมายจะต้องยื่นคำขอต่ออายุแบบ TM ๑๑

๑๒. ระยะเวลาของกระบวนการจดทะเบียน

กระบวนการจดทะเบียนโดยปกติใช้เวลาประมาณ ๘ - ๙ เดือน หากไม่มีการคัดค้านหรือการปฏิเสธคำขอ

๑๓. แบบคำขอ และค่าธรรมเนียมราชการและค่าบริการของสำนักงานตัวแทนสำหรับการจดทะเบียน

แบบคำขอจดทะเบียน ค่าธรรมเนียมราชการและค่าบริการของสำนักงานตัวแทนอยู่ในส่วนท้ายของรายละเอียดนี้ ทั้งนี้ ผู้ที่สนใจสามารถดาวน์โหลดแบบคำขอจดทะเบียนและ/หรือแบบคำขออื่นๆ ได้จากเว็บไซต์ <http://www.patent.gov.uk/tm/forms/forms.htm>

กระบวนการภายหลังการจดทะเบียน

๑. การรักษาสิทธิ

เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนจะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนตราบเท่าที่ได้ดำเนินการต่ออายุเครื่องหมายการค้า อย่างไรก็ตาม การไม่ใช้เครื่องหมายการค้าในบางกรณีอาจนำไปสู่เหตุแห่งการเพิกถอนเครื่องหมายการค้า

๒. การเพิกถอนสิทธิ

๒.๑ เหตุแห่งการเพิกถอน

การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าอาจถูกเพิกถอนในเวลาใดๆ ในกรณีที่ไม่มีการใช้เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนภายในเวลา ๕ ปีหลังจากได้รับจดทะเบียน หรือในกรณีที่เครื่องหมายการค้านั้นไม่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

๒.๒ หลักฐานในการเพิกถอน

ผู้ยื่นคำขอเพิกถอนหรือผู้ขอจดทะเบียนควรมียื่นหลักฐานใดๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเพิกถอนหรือการโต้แย้งการเพิกถอนเครื่องหมาย

๒.๓ กระบวนการเพิกถอน

ผู้ยื่นคำขอเพิกถอนอาจยื่นคำขอเพิกถอนได้ต่อสำนักงานทะเบียนเครื่องหมายการค้า (Trade Marks Registry) หรือต่อศาลแห่งสหราชอาณาจักร ผู้ขอจดทะเบียนสามารถยื่นคำโต้แย้งคำขอเพิกถอนเครื่องหมายการค้าได้ และผู้ยื่นคำขอเพิกถอนและเจ้าของเครื่องหมายสามารถยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำขอเพิกถอนของสำนักงานทะเบียนหรือศาลได้

๓. การจดทะเบียนการเปลี่ยนชื่อ และที่อยู่

๓.๑ เอกสารที่ใช้

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการเปลี่ยนชื่อและที่อยู่ต้องยื่นแบบ TM ๑๖

๓.๒ ระยะเวลา

ไม่มีกำหนด

๓.๓ แบบคำขอ และค่าธรรมเนียมราชการ

ผู้ที่สนใจสามารถดาวน์โหลดแบบ TM ๑๖ ได้ที่เว็บไซต์ <http://www.patent.gov.uk/tm/forms/forms.htm> ทั้งนี้ ไม่มีค่าธรรมเนียมราชการในการจดทะเบียนการเปลี่ยนชื่อและที่อยู่ ส่วนค่าบริการของสำนักงานตัวแทนอยู่ในส่วนท้ายของรายละเอียดนี้

การบังคับใช้สิทธิ

๑. การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ

การใช้เครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วสำหรับสินค้าหรือบริการที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของเครื่องหมายการค้า

๒. มาตรการในการเยียวยา

มาตรการในทางแพ่ง

๑) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๗

๒) การเยียวยาทางแพ่ง

เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ถูกกระทำละเมิดอาจดำเนินการทางแพ่งเพื่อให้ได้รับการเยียวยา ดังนี้

- วิธีการคุ้มครองชั่วคราว
- ค่าเสียหาย
- ผลประโยชน์ที่ควรได้รับ
- การส่งมอบคืนสินค้า

๓. กระบวนการทางแพ่ง

กระบวนการทางแพ่งจะดำเนินการตามกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของสหราชอาณาจักร

๔. ค่าเสียหาย

เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ถูกกระทำละเมิดสามารถเรียกร้องค่าเสียหายและผลประโยชน์ที่ควรได้รับได้

มาตรการในทางอาญา

๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๗

๒. การเยียวยาทางอาญา

ผู้กระทำละเมิดจะได้รับโทษจำคุก หรือ โทษปรับ

๓. กระบวนการทางอาญา

พนักงานอัยการจะพิจารณาว่าจะดำเนินกระบวนการทางอาญากับการกระทำดังกล่าวหรือไม่ หากเห็นว่าควรดำเนินการ พนักงานอัยการจะเป็นผู้ฟ้องคดีอาญา ส่วนกระบวนการทางอาญาจะดำเนินการตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔. โทษ

มีโทษจำคุก หรือ โทษปรับ

๕. ค่าบริการของสำนักงานตัวแทน

ขึ้นอยู่กับแต่ละกรณี

การคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า - ส่งออก

๑. มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า - ส่งออก

เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอรับความคุ้มครอง ณ จุดนำเข้า - ส่งออกได้ โดยการยื่นแบบคำขอที่เรียกว่า “National Customs Application Form” มาตรการคุ้มครองของศุลกากรของประเทศไทยถือว่ามีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การดำเนินการต่อสินค้าต้องสงสัยมีดังนี้

- เมื่อศุลกากรตรวจพบสินค้าที่ต้องสงสัยว่ามีการกระทำละเมิด จะกักกันสินค้าดังกล่าว และจะแจ้งให้ผู้นำเข้าสินค้าและผู้ขอรับความคุ้มครองที่มีรายชื่อในคำขอรับความคุ้มครองทราบ โดยจะแจ้งข้อมูลของสินค้าที่กักกันซึ่งรวมถึง จำนวนของสินค้า ลักษณะของสินค้า และหากผู้ขอรับความคุ้มครองร้องขอจะให้ชื่อและที่อยู่ของผู้รับของ ผู้ส่งของ ผู้นำเข้า และแหล่งที่มาของสินค้าที่ต้องสงสัยหากศุลกากรมีข้อมูลดังกล่าว

- ศุลกากรจะเปิดโอกาสให้ผู้ขอรับความคุ้มครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า - ส่งออกตรวจสอบรายละเอียดของสินค้าที่กักกัน ซึ่งโดยปกติ ศุลกากรจะส่งตัวอย่างหรือภาพถ่ายดิจิทัลของสินค้า ดังกล่าวให้ตรวจสอบ

- หากผู้ขอรับความคุ้มครองเห็นว่าสินค้านี้ดังกล่าวละเมิดเครื่องหมายการค้าของตน จะต้องทำคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรให้กับศุลกากรภายในเวลา ๑๐ วันทำการนับแต่ได้รับแจ้งจากศุลกากร โดยให้บอกเหตุผลที่สินค้านี้ดังกล่าวเป็นสินค้าที่ละเมิดเครื่องหมายการค้าของตน ซึ่งโดยปกติศุลกากรจะมีแบบคำชี้แจงให้ผู้ขอรับความคุ้มครองกรอกรายละเอียดและลงลายมือชื่อ ทั้งนี้ ผู้ขอรับความคุ้มครองสามารถขอขยายระยะเวลาดังกล่าวได้เป็นเวลา ๑๐ วันทำการ โดยให้แสดงเหตุผลของความล่าช้าในการดำเนินการดังกล่าว

- หากผู้ขอรับความคุ้มครองไม่ดำเนินการดังกล่าวภายในเวลา ศุลกากรจะปล่อยสินค้าที่กักกัน

- หากผู้ขอรับความคุ้มครองชี้แจงว่าสินค้านี้ดังกล่าวเป็นสินค้าละเมิด ศุลกากรจะยึดสินค้านี้ดังกล่าวและจะแจ้งให้ผู้ขอรับความคุ้มครองและผู้นำเข้าสินค้าทราบ

- ผู้นำเข้าสินค้ามีสิทธิคัดค้านการยึดสินค้านี้ดังกล่าวภายในเวลา ๑ เดือนนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งการยึดสินค้า หากผู้นำเข้าไม่คัดค้านการยึดสินค้า ศุลกากรจะทำลายสินค้านี้ดังกล่าว

- หากผู้นำเข้าคัดค้านการยึดสินค้า ศุลกากรจะต้องเริ่มขั้นตอนการพิจารณาในศาลปกครอง (Magistrates Court) หรือ ศาลสูง (High Court) เพื่อดำเนินการพิจารณาว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าละเมิดเครื่องหมายการค้าหรือไม่ ซึ่งผู้นำเข้าสินค้าจะมีภาระในการพิสูจน์ดังกล่าว

- หากศาลเห็นว่าสินค้าดังกล่าวเป็นสินค้าละเมิดเครื่องหมายการค้าจะมีคำสั่งให้ทำลายสินค้าดังกล่าว

๒. การเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

การขอรับความคุ้มครองของศาลการ ผู้ขอรับความคุ้มครองต้องยื่นคำขอพร้อมข้อมูลหรือเอกสารดังต่อไปนี้

- หลักฐานแสดงว่าผู้รับคำขอรับความคุ้มครองเป็นเจ้าของสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าว ทั้งนี้ หากผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ต้องแสดงหลักฐานการอนุญาตให้ใช้สิทธิ อาทิ สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าด้วย

- คำอธิบายทางเทคนิคโดยละเอียดและถูกต้องเกี่ยวกับสินค้าที่เป็นของแท้

- ข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับชนิดและลักษณะของสินค้าละเมิด

- ชื่อและที่อยู่ติดต่อได้ของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ขอรับความคุ้มครอง เพื่อการติดต่อเมื่อมีการตรวจพบสินค้าต้องสงสัยว่าเป็นสินค้าละเมิดหรือเมื่อศาลการมีปัญหาทางเทคนิคเกี่ยวกับสินค้าดังกล่าว

- เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อรับรองว่าผู้ขอรับความคุ้มครองจะรับผิดชอบชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของศาลการ

๓. ค่าธรรมเนียมราชการสำหรับการยื่นเสนอเอกสารพิสูจน์ความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

ไม่มีค่าธรรมเนียมราชการ

๔. เงินรางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ศาลการเพื่อคดีที่เป็นผลสำเร็จ

ไม่มีเงินรางวัล

๕. การกระทำการของเจ้าหน้าที่ศาลการต่อสินค้าที่มีการละเมิด

สินค้าที่ได้ยึดไว้จะถูกนำไปทำลาย ทั้งนี้ จะมีการทำลายสินค้าต่อเมื่อมีการร้องขอ

๖. สินค้าส่วนใหญ่อันได้มีการละเมิด ที่นำเข้า - ส่งออกผ่านช่องทางศาลการ

เสื้อผ้า น้ำหอม ซอฟแวร์ ยา

๗. ประเทศแหล่งผลิตสินค้าอันได้มีการละเมิดที่มีอัตราการนำเข้าสูงที่สุด

ไม่สามารถระบุได้

หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน

๑. หน่วยงานรับผิดชอบ

The UK Patent Office

Main Office

Concept House, Cardiff Road

Wolverhampton, South Wales

NP10 8QQ

United Kingdom

London Office

Harmsworth House

๑๓-๑๕ Bouverie Street

London

EC4Y 8DP

United Kingdom

Tel: ๔๔ ๐๑๖๓๓ ๘๑๓๘๓๐

Fax: ๔๔ ๐๑๖๓๓ ๘๑๓๖๐๐

E-mail: enquiries@patent.gov.uk

Website: www.patent.gov.uk/contact.htm

๒. สำนักงานตัวแทน

Baker & McKenzie,

๑๐๐ New Bridge Street, London,

EC4V 6JA, UK

Contact person: Stephen Jones or Paul Rawlinson

Tel: ๔๔ ๐ ๒๐ ๗๘๑๙ ๑๐๐๐

Fax: ๔๔ ๐๒๐ ๗๘๑๙ ๑๙๙๙

Website: www.bakernet.com

Bristows

୩ Lincoln's Inn Fields,
London, WC୩A ୩AA, UK.

Tel: ୯୧ ୦ ୨୦ ୩୯୦୦ ୯୦୦୦

Bird & Bird

୯୦ Fetter Lane,
London, EC୯A ୩JP, UK.

Tel: ୯୧ ୦ ୨୦ ୩୯୦୧ ୬୦୦୦

ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ขั้นตอน	วันยื่นคำขอจดทะเบียน	การตรวจสอบ	การอุทธรณ์	การประกาศโฆษณา	การคัดค้าน	การจดทะเบียน	ระยะเวลาถึงวันรับจดทะเบียน
ระยะเวลา	วันยื่นคำขอ	๒ เดือนนับแต่วันรับคำขอจดทะเบียน	๖ เดือน	๓ เดือน	๓ เดือนนับแต่วันประกาศโฆษณา	ไม่มีกำหนด	๘-๙ เดือน

ตารางค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

	ค่าธรรมเนียม (ปอนด์)	ค่าบริการวิชาชีพ (ปอนด์)
๑. การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า สำหรับหนึ่งจำพวก	๒๐๐	๓๐๐
๒. การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า สำหรับจำพวกเพิ่มเติม จำพวกละ	๕๐	๑๐๐
๓. การต่ออายุเครื่องหมาย สำหรับเครื่องหมายแรก	๒๐๐	๒๐๐
สำหรับเครื่องหมายต่อไป เครื่องหมายละ	๕๐	๕๐
๔. การตรวจค้นเครื่องหมายที่เป็นคำที่เหมือนกัน สำหรับจำพวกแรก	-	๕๐๐
๕. การตรวจค้นเครื่องหมายที่เป็นคำที่เหมือนกัน สำหรับจำพวก ที่เพิ่มขึ้น (จำพวกละ)	-	๓๐๐
๖. การตรวจค้นเครื่องหมายที่เป็นคำที่คล้ายกัน สำหรับจำพวกแรก	-	๑,๕๐๐
๗. การตรวจค้นเครื่องหมายที่เป็นคำที่คล้ายกัน สำหรับจำพวก ที่เพิ่มขึ้น (จำพวกละ)	-	๘๐๐
๘. การตรวจค้นเครื่องหมายที่เป็นรูปภาพที่เหมือนกัน สำหรับจำพวกแรก	-	๗๕๐
๙. การตรวจค้นเครื่องหมายที่เป็นรูปภาพที่เหมือนกัน สำหรับจำพวก ที่เพิ่มขึ้น (จำพวกละ)	-	๕๐๐
๑๐. การตรวจค้นเครื่องหมายที่เป็นรูปภาพที่คล้ายกันสำหรับจำพวกแรก	-	๑,๕๐๐
๑๑. การตรวจค้นเครื่องหมายที่เป็นรูปภาพที่คล้ายกัน สำหรับจำพวก ที่เพิ่มขึ้น (จำพวกละ)	-	๘๐๐
๑๒. การให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้า	๒๐๐	คิดเป็นรายชั่วโมง
๑๓. การขอจดทะเบียนการโอนสิทธิ สำหรับเครื่องหมายแรก	๕๐	๑๐๐
สำหรับเครื่องหมายที่เพิ่มเติม เครื่องหมายละ	-	๒๕
๑๔. การจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ สำหรับเครื่องหมายแรก	-	๑๐๐
สำหรับเครื่องหมายที่เพิ่มเติม เครื่องหมายละ	-	๒๕
๑๕. การดำเนินคดีทางศาล	-	ตามเวลาที่ใช้

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.^๑

รูปแบบการค้าขายในยุคปัจจุบัน จำเป็นที่จะต้องแสดงเครื่องหมายการค้าไว้เพื่อให้ผู้บริโภคจดจำสินค้าหรือบริการ หรือมีความมั่นใจในตัวสินค้าเหล่านั้นว่ามีคุณภาพหรือได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่น่าเชื่อถือ หรือบุคคลที่มีชื่อเสียง ซึ่งจะส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการดังกล่าว โดยเครื่องหมายการค้าในปัจจุบันก็จะเป็นลักษณะภาพถ่าย ภาพวาด คำ ลายมือ ชื่อ หรือข้อความ เป็นต้น แต่ในปัจจุบันในหลายๆ ประเทศได้มีการขยายขอบเขตความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าให้ครอบคลุมไปถึงเครื่องหมายการค้ากลิ่น เสียง ด้วย ซึ่งเครื่องหมายการค้าเหล่านี้ยังมิได้ถูกบัญญัติไว้ในกฎหมายของไทยว่าให้สามารถจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ กฎหมายฉบับนี้จึงเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อให้เป็นไปในระดับสากล

ซึ่งขั้นตอนและวิธีการในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลิ่นนั้นมีความแตกต่างเป็นอย่างมากกับรูปแบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่สามารถรับรู้ได้โดยสายตา และหน่วยงานที่รับผิดชอบจดทะเบียนก็ต้องมีผู้เชี่ยวชาญด้านเคมีในการวิเคราะห์และพิจารณาเครื่องหมายการค้านี้ ซึ่งหากในอนาคตประเทศไทยจะมีการบัญญัติให้กฎหมายให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้ากลิ่นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะต้องจัดเตรียมความพร้อมในเรื่องดังกล่าว

บทวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว) ที่ผู้เขียนนำเสนอนี้ เป็นการแสดงความเห็นที่สะท้อนเฉพาะมุมมองของผู้เขียนต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยภาพรวม

๑. เกิดการขยายความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าให้เป็นไปในระดับสากล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำข้อตกลงทางการค้ากับต่างประเทศในอนาคต เพราะหากประเทศไทยไม่มีการปรับปรุงแก้ไขให้กฎหมายมีการรองรับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากลิ่นและเสียงก็อาจจะกลายเป็นอุปสรรคทางการค้าในอนาคตได้ หรืออาจทำให้เสียโอกาสทางการค้า

๒. เป็นการสนับสนุนทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเครื่องหมายการค้ากลิ่นและเสียงจะนับเป็นทรัพย์สินทางปัญญาอีกชนิดหนึ่งที่มีค่ามากมายมหาศาล เนื่องจากผู้ผลิตจะต้องคิดค้นทดลองวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งเครื่องหมายการค้านี้

๓. เกิดประโยชน์แก่ระบบเศรษฐกิจในอนาคต เมื่อผู้บริโภครู้จักและจดจำเครื่องหมายการค้าของผลิตภัณฑ์นั้นๆ ย่อมส่งผลต่อความเชื่อมั่นต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการ ทำให้เกิดการขยายตัวทางระบบเศรษฐกิจต่อไป

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยภาพรวม

ถึงแม้ว่าการคุ้มครองเครื่องหมายการค้ากลิ่นและเสียงจะเป็นการขยายความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าให้เป็นไปในระดับสากล และเป็นการสนับสนุนทรัพย์สินทางปัญญา แต่หากมองในส่วนของความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และขั้นตอนต่างๆ ในการปฏิบัติงานที่จะต้องเพิ่มมากขึ้นนั้น ขณะนี้ประเทศไทยในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความพร้อมมากน้อยเพียงใดในการที่จะพิสูจน์ความแตกต่างโดยเฉพาะเครื่องหมายการค้ากลิ่น ซึ่งอาจจะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้

^๑ วรรณิกา พัชรกิติ วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย

และความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริง โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ เพราะในการพิสูจน์ความแตกต่างนั้น มีอาจทำได้เพียงแค่การดมกลิ่นเท่านั้น แต่อาจจะเป็นการพิสูจน์โดยการแสดงโครงสร้างทางเคมี ซึ่งแน่นอนว่าในส่วนนี้ก็จะต้องเพิ่มภาระงบประมาณให้แก่รัฐที่จะต้องจ้างบุคลากรดังกล่าว เพื่อวิเคราะห์เครื่องหมายการค้านี้ และในขณะเดียวกันในส่วนของผู้จดทะเบียนก็จะต้องมีความยุ่งยากและมีภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้นในการวิจัยและพัฒนาเครื่องหมายการค้าประเภทนี้ และจะมีผู้ผลิตที่มีความต้องการจดทะเบียนมากน้อยเพียงใดมีความคุ้มค่ากับการขอจดทะเบียนหรือไม่ แต่ในระยะแรกนั้นอาจมีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเภทนี้น้อยมาก การจ้างบุคลากร เป็นบุคลากรประจำทำให้ในแต่ละเดือนอาจจะทำให้เสียงบประมาณของรัฐโดยเปล่าประโยชน์ จึงควรมีการจัดทำบัญชีรายชื่อนักเคมีไว้ เมื่อมีการยื่นขอจดทะเบียนก็เพียงแค่ติดต่อมาร่วมพิจารณา เป็นครั้งๆ ไป หรือมีการกำหนดความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการพิสูจน์ให้ชัดเจนว่าจะเป็นของรัฐ หรือของผู้ยื่นขอจดทะเบียน

ในขณะที่เครื่องหมายการค้าเสียงอาจเป็นที่จดจำได้ดีกว่าและสามารถแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ได้ชัดเจนมากกว่าเครื่องหมายการค้ากลิ่น เพราะในปัจจุบันถึงจะยังไม่ได้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียง แต่ผู้บริโภคก็รับรู้ได้ว่าเสียงนี้เป็นเครื่องหมายการค้าของสินค้าใด ยี่ห้อใด และคล้ายจะเป็นเครื่องหมายการค้าไปในตัวเสียแล้ว ซึ่งหากมีการอนุญาตให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประเภทนี้อาจได้รับความสนใจในการยื่นขอจดทะเบียนมากกว่าเครื่องหมายการค้ากลิ่น

ข้อมูลทางวิชาการที่สำคัญประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

สนธิสัญญา ข้อตกลง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เสียง กลิ่น และรสชาติ^๖

ในอดีตจนถึงปัจจุบันเครื่องหมายการค้าส่วนใหญ่ถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะเครื่องหมายการค้าประเภทที่มองเห็นได้ด้วยตา (Visible mark) ต่อมาได้มีแนวความคิดว่าเครื่องหมายการค้าไม่ควรถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะเครื่องหมายการค้าประเภทที่มองเห็นได้ด้วยตาเท่านั้น ปัจจุบันมีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าประเภทที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเพียง ๓ ประเภท คือ เครื่องหมายการค้าเสียง (Sound Marks) เครื่องหมายการค้ากลิ่น (Smell Marks) และเครื่องหมายการค้ารสชาติ (Taste Marks)

การรับรองคุ้มครองเครื่องหมายการค้าดังกล่าว มีสนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศหลายฉบับ เช่น สนธิสัญญากรุงปารีส ข้อตกลงกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU) และกฎหมายภายในของประเทศบางฉบับ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งประเทศต่าง ๆ หลายประเทศที่อยู่ใกล้เคียงประเทศสหรัฐอเมริกา สนธิสัญญา อนุสัญญา ข้อตกลง หลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น และรสชาติ มีดังนี้

๑. สนธิสัญญาและข้อตกลงระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่สำคัญมี ๕ ฉบับ ดังนี้

๑.๑ สนธิสัญญากรุงปารีส The Paris Convention (Revised, Stockholm ๑๔ July, ๑๙๖๗) สามารถนำเอาเสียง กลิ่น รสชาติ มาเป็นเครื่องหมายการค้าได้

^๖ ที่มา : อติชวน ธรรมพนิชวัฒน์ . การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ . วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช , ๒๕๔๘.

๑.๒ ข้อตกลงกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU) กลุ่มประเทศสหภาพยุโรปร่วมกันจัดทำข้อตกลง EU Harmonisation Directive First Council Directive of December ๒๑, ๑๙๘๘ (๘๙/๑๐๔/EEC) เพื่อใช้บังคับเฉพาะในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป ในส่วนที่เกี่ยวข้องเครื่องหมายการค้า นั้น บัญญัติว่า เครื่องหมายการค้า คือ เครื่องหมายใด ๆ ที่สามารถแสดงออกมาในรูปกราฟฟิก ภายใต้เงื่อนไขว่า เครื่องหมายนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะที่สามารถแยกแยะสินค้าหรือบริการจากบุคคลหรือบริการอื่นได้ ดังนั้น หากเสียง กลิ่น หรือรสชาติ สามารถแยกแยะสินค้าหรือบริการได้ และผู้ขอจดทะเบียนสามารถแสดงออกมาในรูปของกราฟฟิก ก็สามารถทำการจดทะเบียนเสียง กลิ่น หรือรสชาติ เป็นเครื่องหมายการค้าได้ตามความหมายของข้อตกลงนี้

๑.๓ ข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ : North America Free Trade Agreement (NAFTA) (December ๑๗, ๑๙๙๒, 32 I.L.M.289) มาตรา ๑๗๐๘ (๑) บัญญัติว่า เครื่องหมายการค้า หรือการรวมกันของเครื่องหมาย ซึ่งสามารถจำแนกแยกแยะสินค้าหรือบริการของบุคคลหนึ่งจากอีกบุคคลหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย ชื่อบุคคล การออกแบบ ข้อความ ตัวเลข สี สิ่งที่มีรูปร่าง หรือรูปร่างรูปทรงสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ เครื่องหมายการค้าประกอบด้วย เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายร่วม รวมทั้งเครื่องหมายรับรองด้วย เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการขอจดทะเบียน เครื่องหมายจะต้องเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ด้วยตา อย่างไรก็ตาม การตกลงครั้งหลังนี้ได้มีวัตถุประสงค์ให้เสียงเป็นเครื่องหมายได้ด้วย

๑.๔ ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า Agreement on Trade Related Intellectual Property Rights : (TRIPs) ZApril ๑๕ , ๑๙๙๔)

๑.๕ สนธิสัญญาเครื่องหมายการค้าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้าขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก หรือ WIPO (World Intellectual Property Organization)

กฎหมายภายในประเทศที่ให้การคุ้มครองเครื่องหมายการค้าเสียง กลิ่น รสชาติ

๑. ประเทศสหรัฐอเมริกา กฎหมายสหรัฐอเมริกา ระบุว่า การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการไม่จำเป็นต้องกระทำกับรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา แต่การจดทะเบียนไว้กับรัฐบาลกลางจะเป็นหลักประกัน ถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับนอกเหนือไปจากสิทธิที่ได้มาจากการใช้เครื่องหมายนั้น ๆ สำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าประเทศสหรัฐอเมริกา (United States Patent and Trademark Office) ได้ทำการจดทะเบียนเครื่องหมายเสียง ในฐานะเป็นเครื่องหมายบริการในปี ๑๙๙๖ ในการพิจารณาเครื่องหมายเสียงนี้ไม่ต้องแสดงให้เห็นภาพหรือต้องทำเป็นแบบ เพียงแต่บันทึกเสียงที่ต้องการขอจดทะเบียนใส่เทปคาสเส็ตจำนวน ๓ ตลับ มาใช้ในการประกอบการพิจารณา เช่น เสียงโห่ของทาร์ซาน หมายเลข ๗๕๓๒๖๙๘๙ จดทะเบียนเลขที่ ๒๒๑๐๕๐๖ เจ้าของ คือ Edgar Rice Burroughs, Inc ใช้กับสินค้าหรือบริการ ของเด็กเล่น

๒. ประเทศแคนาดา กฎหมายเครื่องหมายการค้าแห่งประเทศแคนาดา (Canadian Trade Marks Act R.S.A.C.๑๙๘๕) ได้ทำการปรับปรุงความไม่มีลักษณะพิเศษให้รวมถึงเครื่องหมายการค้าเสียงด้วย สำนักงานเครื่องหมายการค้าแห่งประเทศแคนาดา (Canadian Trademark office) ได้กำหนดหลักการพิจารณาการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยทางสำนักงานได้พิจารณาตามกฎหมายโดยได้กำหนดนิยามคำว่า เครื่องหมายการค้า โดย The Federal court of Canada and accordingly มีความต้องการที่ให้คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะต้องเป็นเครื่องหมายที่สามารถมองเห็นได้ ซึ่งในวันที่มาขอจดทะเบียนจะต้องนำตัวโน้ตดนตรีเข้ามา

ด้วยในการขอจดทะเบียน การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเสียงนั้น จะต้องทำให้เป็นสิ่งที่มีมองเห็น โดยเจ้าพนักงานผู้เกี่ยวข้องกับตัวโน้ตดนตรีจะต้องเป็นผู้ทำการเสนอ

๓. สหราชอาณาจักร (United Kingdom) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ๑๙๙๔ ไม่ได้บัญญัติเครื่องหมายการค้าเสียงไว้โดยเฉพาะเจาะจง มาตรา ๑ (๑) ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าเครื่องหมายการค้า ว่า หมายถึง สัญลักษณ์ที่แสดงในลักษณะของกราฟฟิก โดยสามารถจำแนกสินค้าหรือบริการของอันหนึ่งออกจากอีกอันหนึ่งได้ และมาตรา ๑๐๓ (๒) ได้บัญญัติรองรับเรื่องการใช้เครื่องหมายการค้าอาจมีความหมายอีกประการหนึ่ง ซึ่งหมายถึงความชัดเจนของเครื่องหมายที่ได้แสดงออก ความชัดเจนในที่นี้มีได้หมายถึง ความชัดเจนของเครื่องหมายในการแยกแยะสินค้าหรือบริการของบุคคลหนึ่งออกจากสินค้าหรือบริการอีกคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งนั่นหมายความว่าสิ่งใดๆ แม้จะมีรูปร่างหรือไม่รูปร่างแต่สิ่งๆ นั้นสามารถทำการแยกแยะสินค้าหรือบริการออกจากกันได้ สิ่งๆ นั้นก็สามารถเป็นเครื่องหมายการค้าได้ ซึ่งมาตรา ๑๐๓ (๒) นี้เพิ่งได้ทำการบัญญัติเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ๑๙๙๔ นี้เอง

๔. ประเทศเยอรมนี กฎหมายเครื่องหมายการค้าในประเทศเยอรมนีเป็นกฎหมายที่บัญญัติเพื่อตอบสนองการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในกลุ่มประเทศ EU (EU Council Regulation) ซึ่งประเทศเยอรมนีก็เป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในกลุ่ม EU และกฎหมายเครื่องหมายการค้าของประเทศเยอรมนี ซึ่งมีผลใช้บังคับวันที่ ๑ มกราคม ๑๙๙๕ โดยในกฎหมายเครื่องหมายการค้าประเทศเยอรมนี มาตรา ๓ ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเครื่องหมายการค้าเสียง ซึ่งได้เริ่มให้การคุ้มครองในกฎหมายเครื่องหมายการค้าฉบับนี้เป็นครั้งแรก

๕. ประเทศออสเตรเลีย ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าของประเทศออสเตรเลีย ๑๙๕๕ ได้เริ่มเสนอต่อสภานิติบัญญัติและก่อนที่จะถูกบัญญัติเป็นกฎหมาย ร่างกฎหมายดังกล่าวก็ไม่ได้ผ่านสภา จนกระทั่งได้มาบัญญัติกฎหมายเครื่องหมายการค้า ปี ๑๙๙๔ ขึ้นมาใหม่ โดยร่างฉบับนี้ได้เสนอต่อคณะผู้ทำการพิจารณาให้บัญญัติเครื่องหมายการค้าเสียงอยู่ในคำนิยามของคำว่าเครื่องหมายด้วย

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
- : ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- : ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔ กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
พร้อมเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และเอกสารประกอบ
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. อ.พ. ๑๖/๒๕๕๕ สำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ

เครื่องหมายการค้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.

๒๕๓๕”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ

ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้โดย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๑๔๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๗/๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เครื่องหมาย” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

“เครื่องหมายการค้า” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

“เครื่องหมายบริการ” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับบริการ เพื่อแสดงว่าบริการที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายบริการนั้นแตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น

“เครื่องหมายรับรอง” หมายความว่า เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการนั้น

“เครื่องหมายร่วม” หมายความว่า เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกันหรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคลหรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

“ผู้ได้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้จากเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ได้จดทะเบียนแล้ว ให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการนั้น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

” มาตรา ๕ นิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

“ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “อธิบดี” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

๕ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา **หมวด ๑** สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เครื่องหมายการค้า
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา **ส่วนที่ ๑** สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖ เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้ ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- (๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ และ
- (๓) ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว

มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น

เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ

- (๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง
- (๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๓) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ หรือตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(๕) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากภรรยา ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว

(๖) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (๑) หรือ (๒) หากได้มีการจำหน่าย
เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่ามี
ลักษณะบ่งเฉพาะ

มาตรา ๘^๗ เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้รับจดทะเบียน

(๑) ตราแผ่นดิน พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ ตราจักรี
ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราประจำตำแหน่ง ตราประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือตราประจำ
จังหวัด

(๒) ธงชาติของประเทศไทย ธงพระอิสริยยศ หรือธงราชการ

(๓) พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระปรมาภิไธยย่อ พระนามาภิไธยย่อ
หรือนามพระราชวงศ์

(๔) พระบรมฉายาลักษณ์ หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ พระ
ราชินี หรือรัชทายาท

(๕) ชื่อ คำ ข้อความ หรือเครื่องหมายใด อันแสดงถึงพระมหากษัตริย์ พระ
ราชินี รัชทายาท หรือพระราชวงศ์

(๖) ธงชาติหรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ ธงหรือเครื่องหมาย
ขององค์การระหว่างประเทศ ตราประจำประมุขของรัฐต่างประเทศ เครื่องหมายราชการและ
เครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพสินค้าของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
หรือชื่อและชื่อย่อของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่ง
มีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

(๗) เครื่องหมายราชการ เครื่องหมายกาชาด นามกาชาด หรือกาเจนีวา

(๘) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง
ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายอื่นใดอันได้รับเป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวดสินค้าที่
รัฐบาลไทย ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทย รัฐบาล
ต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น เว้นแต่ผู้ขอจดทะเบียนจะได้รับเหรียญ
ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายเช่นว่านั้น เป็นรางวัลสำหรับสินค้านั้น
และใช้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้านั้น แต่ทั้งนี้ต้องระบุปฏิทินที่ได้รับรางวัลด้วย

(๙) เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
หรือรัฐประศาสนโยบาย

(๑๐) เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตาม
หลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือคล้ายกับเครื่องหมายดังกล่าวจนอาจทำให้สาธารณชน

มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

สับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม

(๑๑) เครื่องหมายที่คล้ายกับ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

(๑๒) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๑๓) เครื่องหมายอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จะขอจดทะเบียนสำหรับ

สินค้าเฉพาะอย่างในจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันก็ได้ แต่ต้องระบุนายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดเจน

คำขอจดทะเบียนฉบับหนึ่ง จะขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันมิได้

การกำหนดจำพวกสินค้า ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้นั้น ผู้ขอจดทะเบียนเพื่อ

เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือตัวแทน ต้องมีสำนักงานหรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้ตั้งอยู่ในประเทศไทย

มาตรา ๑๑ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์

และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีในประเทศไทยเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ

เกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า หากคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นไปตามที่กำหนดในอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ถือว่าคำขอตั้งกล่าวเป็นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้นาย

ทะเบียนมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ขอจดทะเบียน มาให้ถ้อยคำ หรือทำคำชี้แจง

เป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใดเกี่ยวกับการขอจดทะเบียน เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(๒) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแปลเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอจด

ทะเบียนที่เป็นภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(๓) เชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น

หากผู้ขอจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตาม (๑) หรือ (๒)

โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๑๑ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอลดทะเบียนนั้น นายทะเบียนเห็นว่า

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า

ก็เป็นการขอลดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามัลักษณะอย่างเดียวกัน ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอลดทะเบียนนั้น จะใช้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามัลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอลดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอลดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๕ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า

(๑) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่ขอลดทะเบียน รายใดไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือ

(๒) การขอลดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบด้วยมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑

ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๖ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอลดทะเบียนรายใดทั้งเครื่องหมายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้า นั้น ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๗ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอลดทะเบียนรายใด หากพิจารณาทั้งเครื่องหมายแล้ว มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ แต่เครื่องหมายการค้ารายนั้นมีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้า

นางอย่างหรือบางจำพวก อันไม่ควรให้ผู้จดทะเบียนหนึ่งรายใดถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวก็ดี หรือมีลักษณะไม่บังเฉพาะก็ดี ให้นายทะเบียนมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสธรว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว ใน

อันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสธรอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็น

ต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจประกาศกำหนดสิ่งที่นายทะเบียนเห็นว่า เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๔ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนรายนั้นต่อไป

มาตรา ๑๙ ถ้าผู้จดทะเบียนมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง และมีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี หรือถ้าผู้จดทะเบียนได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แต่มิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกัน หรือนายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียน

เห็นว่ามียุทธวิธีอย่างเดียวกัน ผู้จดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกย่อมเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๒๑ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าของตนจดทะเบียนนั้นมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าบางรายเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ แต่เครื่องหมายการค้าบางรายมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจดทะเบียนก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่เข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และให้รอการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้และคำขอจดทะเบียนที่ถูกต้องนั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ แล้ว หรือได้ต่อทูลฎีกาตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้น และผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๑๕ ทุกสาย (๑) ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนรายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งหลายราย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า

(๒) ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนรายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งเพียงรายเดียว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๕

มาตรา ๒๓ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นทุกรายเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นปฏิบัติตาม มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และรอการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นไว้ ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า และ ให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นหลายรายได้ปฏิบัติตาม คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้ว หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรค หนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมี คำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียน เหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าปรากฏว่ามีผู้จดทะเบียนเหล่านั้นเพียงรายเดียวที่ได้ปฏิบัติ ตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรค หนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมี คำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๙

มาตรา ๒๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ วรรคสองหรือวรรคสาม (๑) หรือมาตรา ๒๓ วรรคสอง ให้ผู้จดทะเบียนซึ่งได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวตกลงกันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้จดทะเบียน เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแต่ผู้เดียว และให้ผู้จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดมี หนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าวว่าตกลงกันได้หรือไม่

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๔ ว่า ผู้จดทะเบียนตกลงกันได้แล้วว่าจะให้รายใดเป็นผู้จดทะเบียน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนของผู้จดทะเบียนรายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๙

ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕ ว่า ผู้จดทะเบียนตกลงกันไม่ได้ หรือมิได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ เป็นรายแรกหรือเป็นรายแรกในบรรดาผู้จดทะเบียนซึ่งยังมีได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียนแล้วแต่ กรณี ต่อไปตามมาตรา ๒๙

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียน ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ แล้ว ถ้ามีผู้จดทะเบียนรายอื่นยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกับเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนเหล่านั้น หรือนายทะเบียน เห็นว่าคล้ายกับเครื่องหมายการค้าเหล่านั้น จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความ เป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่าง

จำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนนั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๑๓ หรือในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่า เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้ และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๘ บุคคลใดได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้นอกราชอาณาจักร ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก เป็นวันที่ได้ยื่นคำขอในราชอาณาจักรก็ได้ หากบุคคลนั้นมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย
- (๒) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ
- (๓) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้สิทธิในทำนองเดียวกันแก่บุคคลสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย
- (๔) มีภูมิลำเนา หรือประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างจริงจังในประเทศไทย หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

๕ มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นเป็นครั้งแรกนอก
ราชอาณาจักรถูกปฏิเสธ หรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนถอนคืนหรือละทิ้งคำขอ บุคคลดังกล่าวจะขอ
ใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งไม่ได้

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ถูกปฏิเสธ หรือคำขอที่ผู้
ยื่นคำขอจดทะเบียนถอนคืนหรือละทิ้งตามวรรคสองนอกราชอาณาจักรซ้ำอีกภายในระยะเวลาหก
เดือนนับแต่วันที่ที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคล
ซึ่งยื่นคำขอดังกล่าวจะขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งได้ เมื่อ

- (๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่วรรคสามยังมีได้มีการขอใช้สิทธิใน
การกระบวนยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ
- (๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสามไม่อาจดำเนินการใดตาม
กฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ
- (๓) การถูกปฏิเสธ ถอนคืน หรือถูกละทิ้งในครั้งแรกมิได้มีการเปิดเผยต่อ
สาธารณชน

มาตรา ๒๘ ทวิ^๑ ในกรณีที่มีการนำสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าได้ออกแสดง
ในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศที่จัดขึ้นในประเทศไทยหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา
หรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี
อยู่ด้วย โดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทยหรือประเทศที่เป็น
ภาคีดังกล่าวจัดขึ้น หรือรัฐบาลไทยรับรองการจัดงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศนั้น เจ้าของ
เครื่องหมายการค้าดังกล่าวอาจขอใช้สิทธิตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งได้ ถ้าเจ้าของเครื่องหมาย
การค้านั้นยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่นำออกแสดงในงานแสดงสินค้า
ดังกล่าวในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าดังกล่าว
ออกแสดง หรือวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าครั้งแรกนอกราชอาณาจักร แล้วแต่วัน
ใดจะเกิดขึ้นก่อน แต่ทั้งนี้ การยื่นคำขอดังกล่าวต้องไม่เป็นการขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน

มาตรา ๒๘
การจัดงานแสดงสินค้าที่จะถือเป็นงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศและการขอใช้
สิทธิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่ ๒ สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

การรับจดทะเบียนและผลแห่งการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๙ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น

(ยกเลิก)^{๑๑}

การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แล้ว หากปรากฏแก่นายทะเบียนในภายหลังว่า เครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ กิจ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ อันจำเป็นต้องเพิกถอนคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น กิจ ถ้ายังมีได้ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบพร้อมด้วยเหตุผลโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนตามวรรคหนึ่งหลังจากที่ได้มีการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๒๙ แล้ว ให้ประกาศโฆษณาคำสั่งเพิกถอนนั้นด้วยตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑^{๑๒} ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนมิได้อุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนได้อุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่งแล้ว และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนดังกล่าวต่อไปได้

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียน

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๑} มาตรา ๒๙ วรรคสอง ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๕๕๓

^{๑๒} มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๕๕๓

(๑) ดำเนินการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไป
ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ก่อนที่จะมีประกาศโฆษณาคำ
ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๒๙

(๒) ดำเนินการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นใหม่
ในกรณีที่ได้มีการประกาศโฆษณาคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคสองแล้ว
คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองหรือวรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๐ หลังจากที่ได้
มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ แล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนนั้นให้ผู้คัดค้าน
ทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๓^๑ ในกรณีตามมาตรา ๓๒ ถ้านายทะเบียนยังมีคำวินิจฉัยคำ
คัดค้านนั้นให้รอการวินิจฉัยไว้ก่อนจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาการอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ วรรค
หนึ่ง หรือจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๑ วรรคสองหรือวรรค
สาม แล้วแต่กรณี

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตาม
มาตรา ๓๐ ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้
คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า คำสั่งเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตาม
มาตรา ๓๐ ไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนดำเนินการวินิจฉัยคำคัดค้านนั้นต่อไป

มาตรา ๓๔ ในกรณีตามมาตรา ๓๒ ถ้านายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยคำคัดค้านนั้น
แล้ว และมีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ให้นายทะเบียนแจ้งให้
คณะกรรมการทราบ และให้นำมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด
ตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น
หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการ
ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคล
นั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตาม
มาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน

การคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

^๑ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒)

มาตรา ๓๖^๔ ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ ให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้จดทะเบียนโดยไม่ชักช้า

ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนมิได้ดำเนินการตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียน

ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่

มาตรา ๓๗ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ โดยฟ้องคดีต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ การฟ้องคดีตามวรรคสอง จะกระทำได้อีกเมื่อได้ปฏิบัติตามขั้นตอนตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง แล้ว

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มิได้มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือมิได้มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของนายทะเบียนหรือของคณะกรรมการแล้วแต่กรณีเป็นที่สุด

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มี การคัดค้านตามมาตรา ๓๕ กิติ หรือมีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ แต่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียนกิติ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นได้

^๔ มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้คัดค้านตามมาตรา ๓๕ เป็นผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ตนคัดค้านนั้น และมีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดว่าผู้คัดค้านมีสิทธิดีกว่าผู้ถูกคัดค้าน ถ้าเครื่องหมายการค้าที่ผู้คัดค้านขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๒๖ และกริยาขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยไม่ต้องประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้คัดค้านอีก

มาตรา ๔๒^๔ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๘ ทวิ ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร เป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น

มาตรา ๔๓ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ให้นายทะเบียนออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่ผู้จดทะเบียนตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญดังกล่าวต่อนายทะเบียนก็ได้

การออกใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า เป็นผู้ที่มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในอันที่จะใช้เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้

มาตรา ๔๕ เครื่องหมายการค้าอันได้จดทะเบียนไว้โดยมิได้จำกัดสินนั้น ให้ถือว่าได้จดทะเบียนไว้ทุกสิ่ง

^๔ มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๔๖ บุคคลใดจะฟ้องคดี เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียน หรือเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดสิทธิดังกล่าว ไม่ได้ บทบัญญัติมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียน ในอันที่จะฟ้องคดีบุคคลอื่นซึ่งเอาสินค้าของตนไปลงขายว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๔๗ การจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการขัดขวางบุคคลใดในการใช้โดยสุจริตซึ่งชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อสำนักงานการค้าของตนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของตนหรือไม่เป็นการขัดขวางบุคคลใดในการใช้คำบรรยายโดยสุจริตซึ่งลักษณะหรือคุณสมบัติแห่งสินค้าของตน

ส่วนที่ ๓
การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๔๘ สิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้แล้ว ย่อมโอนหรือรับมรดกกันได้
ในกรณีที่มีการโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้โอนหรือผู้รับโอนแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนการจดทะเบียน
ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนตาย ให้ทายาทคนหนึ่งคนใดหรือผู้จัดการมรดกแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนการจดทะเบียน เพื่อดำเนินการรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนนั้นต่อไป การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๙ สิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วย่อมโอนหรือรับมรดกกันได้ ทั้งนี้ จะเป็นการโอนหรือรับมรดกพร้อมกับกิจการที่เกี่ยวกับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๕๐ เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นเครื่องหมายชุดนั้น จะโอนหรือรับมรดกกันได้ ต่อเมื่อเป็นการโอนหรือรับมรดกกันทั้งชุด

มาตรา ๕๑ การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วต้องจดทะเบียนต่อนายทะเบียน
การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๒ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วอาจขอให้นายทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนได้เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกรายการสินค้าบางอย่างที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว

(๒) ชื่อ สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น และของตัวแทน ถ้ามี

(๓) สำนักงานหรือสถานที่ที่นายทะเบียนสามารถติดต่อได้

(๔) รายการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๔

การต่ออายุและการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๕๓ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียนตามมาตรา ๕๒ และอาจต่ออายุได้ตามมาตรา ๕๔

อายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง มิให้นับรวมระยะเวลาในระหว่างการดำเนินคดีทางศาลตามมาตรา ๓๔ ด้วย

มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง และนายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้นอีกสิบปีนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิมหรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แต่นายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นมิได้

ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งขยายกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีใต้นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๕๗ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วอาจร้องขอต่อนายทะเบียนให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตนเองได้ แต่ในกรณีที่มีการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า นั้น การเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ได้รับอนุญาตด้วย เว้นแต่สัญญาอนุญาตดังกล่าวจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การขอเพิกถอนการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วฝ่าฝืนหรือมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่นายทะเบียนกำหนดในการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น

มาตรา ๕๙ ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว หรือตัวแทนเลิกตั้งสำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแล้ว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น

ในกรณีที่นายทะเบียนมีเหตุอันควรเชื่อว่า เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วหรือตัวแทน เลิกตั้งสำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศไทยแล้ว ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นหรือตัวแทน ณ สำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ให้ชี้แจงเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน

ถ้านายทะเบียนไม่ได้รับคำตอบภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ประกาศโฆษณาว่าจะเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้นตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้านายทะเบียนยังไม่ได้รับคำตอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามวรรคสาม ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น

มาตรา ๖๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยมิชักช้า

เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๑^๖ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดได้ หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้านั้นในขณะที่จดทะเบียน

- (๑) มิได้เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗
- (๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘
- (๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ
- (๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน

มาตรา ๖๒ บุคคลใดเห็นว่าเครื่องหมายการค้าขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนโยบาย บุคคลนั้นอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นได้

มาตรา ๖๓ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดได้ หากพิสูจน์ได้ว่าในขณะที่ขอจดทะเบียน เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ตั้งใจโดยสุจริตที่จะใช้เครื่องหมายการค้านั้นสำหรับสินค้าที่จดทะเบียนไว้ และตามความจริงก็ไม่เคยมีการใช้เครื่องหมายการค้านั้นโดยสุจริตสำหรับสินค้าดังกล่าวเลย หรือในระหว่างสามปีก่อนที่จะมีคำร้องขอให้เพิกถอนมิได้มีการใช้เครื่องหมายการค้านั้นโดยสุจริตสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ ทั้งนี้ เว้นแต่เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นจะพิสูจน์ได้ว่า การที่มิได้ใช้เครื่องหมายการค้านั้นมีสาเหตุมาจากเหตุการณ์พิเศษในทางการค้า และมีได้มีสาเหตุมาจากความตั้งใจที่จะไม่ใช้หรือจะละทิ้งเครื่องหมายการค้านั้นสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้

^๖มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

มาตรา ๖๔ เมื่อได้รับคำร้องขอตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาต ถ้ามี ทราบเพื่อยื่นคำชี้แจงของตน คำชี้แจงดังกล่าวให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการ

มาตรา ๖๕ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ หรือมาตรา ๖๓ ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าว พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ร้องขอให้เพิกถอนเจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาต ถ้ามี ทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้ร้องขอให้เพิกถอนเจ้าของเครื่องหมายการค้านี้ หรือผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๖๖ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ หากแสดงได้ว่าในขณะที่ร้องขอนั้นเครื่องหมายการค้าได้กลายเป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก จนกระทั่งในวงการค้าหรือในสายตาของสาธารณชน เครื่องหมายการค้านี้ได้สูญเสียความหมายของการเป็นเครื่องหมายการค้าไปแล้ว

มาตรา ๖๗ ภายในห้าปีนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดตามมาตรา ๔๐ ผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ หากแสดงได้ว่าตนมีสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ตนได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านี้

ถ้าผู้ร้องแสดงได้แต่เพียงว่า ตนมีสิทธิดีกว่าเฉพาะสินค้าบางอย่างในจำพวกของสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ ให้ศาลมีคำสั่งจำกัดสิทธิแห่งการจดทะเบียนให้อยู่เฉพาะสินค้าที่ผู้ร้องไม่ได้แสดงว่าตนมีสิทธิดีกว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๕
การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

มาตรา ๖๘ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วจะทำสัญญาอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตน สำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่ง ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

การขอลดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าวตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่คำขอลดทะเบียนนั้นอย่างน้อยต้องแสดงรายการดังต่อไปนี้

- (๑) เงื่อนไขหรือข้อกำหนดระหว่างเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น และผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาต ที่จะทำให้อาณาเขตของเครื่องหมายการค้า นั้นสามารถควบคุมคุณภาพของสินค้าของผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตได้อย่างแท้จริง
- (๒) สินค้าที่จะได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า นั้น

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ตามมาตรา ๖๘ จะไม่เป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าวโดยจะมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดเพื่อประโยชน์ดังกล่าวก็ได้ แต่นายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตดังกล่าวจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าว

เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตทราบโดยมิชักช้า ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งรับจดทะเบียนโดยมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดหรือมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนให้แจ้งเหตุผลให้บุคคลดังกล่าวทราบด้วย

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๐ การใช้เครื่องหมายการค้าโดยผู้ได้รับอนุญาตสำหรับสินค้าในการประกอบธุรกิจของตนตามที่ได้รับอนุญาตไว้ ให้ถือว่าเป็นการใช้เครื่องหมายการค้าโดยเจ้าของเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๗๑ เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตอาจร่วมกันร้องขอต่อนายทะเบียนให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หรือในส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้กำหนดไว้ในสัญญาอนุญาตดังกล่าวได้ และให้นำมาตรา ๖๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๒ เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตอาจร่วมกันร้องขอต่อนายทะเบียนให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าได้

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาตฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจร้องขอต่อนายทะเบียนให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หากแสดงได้ว่าสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าได้สิ้นสุดลงแล้ว

ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าได้ หากแสดงได้ว่า

(๑) การใช้เครื่องหมายการค้าโดยผู้ได้รับอนุญาตนั้นทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนบาย หรือ

(๒) เจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่อาจควบคุมคุณภาพของสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าได้อย่างแท้จริงอีกต่อไป

การขอเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตตามมาตรา ๗๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๓ เมื่อได้รับคำร้องขอตามมาตรา ๗๒ วรรคสองหรือวรรคสามให้นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี มีหนังสือแจ้งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต แล้วแต่กรณี ทราบเพื่อยื่นคำชี้แจงของตนภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันและไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนหรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี

ในการพิจารณาคำร้องขอตามมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี จะให้บุคคลที่เกี่ยวข้องนำพยานหลักฐานมาแสดงหรือชี้แจงเพิ่มเติมก็ได้

มาตรา ๗๔ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งตามมาตรา ๗๒ วรรคสองแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญาตทราบโดยไม่มีชักช้า คำสั่งดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน

เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด^๑

มาตรา ๗๕ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งตามมาตรา ๗๒ วรรคสามแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าผู้ได้รับอนุญาต ผู้มีส่วนได้เสียซึ่งเป็นผู้ร้องขอและนายทะเบียนทราบโดยไม่มีชักช้า คำสั่งดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการ

ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการ ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่มีการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นย่อมสิ้นผลไปด้วย

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายการค้า นั้นเสียเองหรือจะอนุญาตให้บุคคลอื่นนอกจากผู้ได้รับอนุญาตใช้เครื่องหมายการค้า นั้นอีกก็ได้

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายการค้า นั้นได้ทั่วประเทศสำหรับสินค้าทั้งหมดที่ได้จดทะเบียนไว้ตลอดอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น รวมทั้งในกรณีที่มีการต่ออายุการจดทะเบียนด้วย

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับอนุญาตจะโอนการอนุญาตตามสัญญาดังกล่าวให้แก่บุคคลภายนอกไม่ได้และจะอนุญาตช่วงให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้า นั้นอีกทอดหนึ่งก็ไม่ได้

^๑ มาตรา ๗๔ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องหมายบริการและเครื่องหมายรับรอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๐ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องหมายบริการโดยอนุโลม และให้คำว่า “สินค้า” ในบทบัญญัตินี้ดังกล่าวหมายความถึง “บริการ”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๑ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในหมวดนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายรับรองโดยอนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๒ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอนั้น นอกจากจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติว่าด้วยการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ผู้ขอจดทะเบียนจะต้อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ยืนยันข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอนั้นพร้อมกับคำขอจดทะเบียนด้วย และ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) แสดงได้ว่าตนมีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับตาม (๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อบังคับตาม (๑) ต้องระบุถึงแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้าหรือบริการที่จะรับรอง ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรอนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๓ นายทะเบียนอาจมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนโดยอนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๔ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอนั้น หรือเห็นว่า การรับจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอนั้นจะไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนโดยอนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๕ ในการประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายรับรองให้นายทะเบียนระบุถึงสาระสำคัญของข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอนั้นด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๖ เจ้าของเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้นก็ได้ แต่จะต้องไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อประโยชน์ของสาธารณชน

การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๗ ถ้านายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตามมาตรา ๔๖ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนและมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาสาระสำคัญของข้อบังคับที่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

เมื่อได้มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๔๘ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่ควรรับจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตามมาตรา ๔๖ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๔๙ เจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๔๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๘ แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๕๐ เจ้าของเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะใช้เครื่องหมายนั้นกับสินค้าหรือบริการของตนเองไม่ได้ และจะอนุญาตให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับรองโดยใช้เครื่องหมายนั้นก็ไม่ได้

มาตรา ๕๑ การอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายรับรองกับสินค้าหรือบริการของบุคคลนั้นต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อเจ้าของเครื่องหมายรับรอง

มาตรา ๕๒ การโอนสิทธิในเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนแล้วจะกระทำได้อต่อเมื่อ

(๑) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว โดยผู้รับโอนสามารถแสดงต่อนายทะเบียนได้ว่าตนมีความสามารถเพียงพอที่จะรับรองคุณลักษณะของสินค้าหรือบริการตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองนั้น

(๒) ทำเป็นหนังสือ และ

(๓) จดทะเบียนต่อนายทะเบียน

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตหรือไม่รับจดทะเบียนการโอนสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขออนุญาตโอนสิทธิและการจดทะเบียนการโอนสิทธิตามวรรคหนึ่งให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๓ สิทธิในเครื่องหมายรับรองสินค้าลดลง เมื่อเจ้าของเครื่องหมายรับรอง นั้นตายหรือสิ้นสภาพบุคคล

หมวด ๓ เครื่องหมายร่วม

มาตรา ๘๔ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่ เครื่องหมายร่วมโดยอนุโลม เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๑ ส่วนที่ ๕

หมวด ๔ คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๘๕^๑ ให้มีคณะกรรมการเรียกว่า "คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า" ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการ กฤษฎีกาหรือผู้แทน อัยการสูงสุดหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความสามารถด้าน กฎหมายหรือการพาณิชย์ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาหรือเครื่องหมายการค้า

ไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกินสิบสองคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจาก ผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๘๖ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) พิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม หรือสัญญาอนุญาต

ให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๘๖ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

(๓) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๕๗ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี
ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระ
อยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อมให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่ง
เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๕๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๕๗ กรรมการซึ่ง
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ
ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือก
กรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็น
เสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาตามมาตรา ๕๖ (๑) หรือ (๒) ห้าม
มิให้กรรมการผู้นั้นเข้าร่วมประชุมในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๕๙ ทวิ^๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๖ (๑) และ (๒)
คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องชั้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ

^๑ มาตรา ๕๙ วรรคสี่ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

มาตรา ๕๙ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อดำเนินการแล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อไป

ให้นำมาตรา ๙๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๐ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำมาตรา ๙๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๑ การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนด

วิธีพิจารณาอุทธรณ์และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐๒ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจมีหนังสือสอบถามหรือเรียกนายทะเบียน ผู้อุทธรณ์ หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย หรือความเห็น หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาก็ได้

หมวด ๕
เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๑๐๓ ในระหว่างเวลาทำการ บุคคลใด ๆ มีสิทธิมาตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองและเครื่องหมายร่วม สารบบเครื่องหมายดังกล่าว ขอคัดสำเนาหรือขอให้รับรองสำเนาเอกสาร หรือขอคำรับรองจากนายทะเบียนเกี่ยวกับรายการจดทะเบียนโดยเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๔ หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้จดทะเบียน ผู้คัดค้าน เจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมที่ได้จดทะเบียนแล้ว ผู้ได้รับอนุญาตหรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานหรือสถานที่ที่ระบุไว้ในคำขอจดทะเบียนหรือที่ได้จดทะเบียนไว้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้ จะให้เจ้าพนักงานนำหนังสือนั้นไปส่ง หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ในกรณีที่ให้เจ้าพนักงานนำหนังสือไปส่ง ถ้าไม่พบผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในสำนักงานหรือสถานที่ดังกล่าว หรือจะปิดหนังสือไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานหรือสถานที่ดังกล่าวของผู้รับนั้นก็ได้

เมื่อได้ส่งตามวิธีการดังกล่าวในวรรคสองและเวลาได้ล่วงพ้นไปเจ็ดวันแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือแล้ว

มาตรา ๑๐๕ เพื่อประโยชน์ในการฟ้องและดำเนินคดีเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย ให้ถือว่าสำนักงานหรือสถานที่ของบุคคลดังกล่าว หรือตัวแทน ตามที่ระบุไว้ในคำขอจดทะเบียนหรือที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นภูมิลำเนาของบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๑๐๖ ในกรณีที่นายทะเบียนร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมหรือให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ให้นายทะเบียนได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมที่จะต้องเสียตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๖ ทวิ^๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเข้าไปในยานพาหนะของบุคคลใด หรือสั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดหรือจอด เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดพยานหลักฐานหรือทรัพย์สินที่อาจจับได้ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องมีหมายค้นในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในสถานที่หรือยานพาหนะ

(ข) บุคคลซึ่งได้กระทำความผิดซึ่งหน้าขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้ซุกซ่อนอยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะ

(ค) เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าพยานหลักฐานหรือทรัพย์สินที่อาจจับได้ตามพระราชบัญญัตินี้ อยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะ ประกอบทั้งมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเนื่องจากการ

มาตรา ๑๐๖ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

เป็นชักว่าจะเอาหมายค้นมาได้พยานหลักฐานหรือทรัพย์สินจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของสถานที่หรือยานพาหนะ และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมาย

ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจ เจ้าของ หรือผู้ควบคุมยานพาหนะ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะนั้นปฏิบัติตามหน้าที่จำเป็น

(ข) ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่าเป็นที่เชื่อถือได้ว่ามีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจอายัดหรือยึดสินค้า ยานพาหนะ เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดไปก่อนได้แต่ต้องรายงานต่ออธิบดีเพื่อความเห็นชอบภายในสามวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐๖ ตรี^{๕๔} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๖ ทวิ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๖ จัตวา^{๕๕} ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๐๗ บุคคลใดยื่นคำขอ คำคัดค้าน หรือเอกสารอื่นใดเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียน การต่ออายุการจดทะเบียน หรือการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายบริการ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๖ ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๑๐๖ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๑๐๘ บุคคลใดปลอมเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ
เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๙ บุคคลใดเลียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ
เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร
เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือ
เครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๐ บุคคลใด

(๑) นำเข้ามาในราชอาณาจักร จำหน่าย เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่ง
สินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมปลอมตามมาตรา ๑๐๘
หรือที่เลียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่น ตาม

มาตรา ๑๐๙ หรือ
(๒) ให้บริการหรือเสนอให้บริการที่ใช้เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
หรือเครื่องหมายร่วมปลอมตามมาตรา ๑๐๘ หรือที่เลียนเครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง
หรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นตามมาตรา ๑๐๙

ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้

มาตรา ๑๑๑ บุคคลใด

(๑) แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือ
เครื่องหมายร่วมที่มีได้จดทะเบียนในราชอาณาจักรว่าเป็นเครื่องหมายดังกล่าวที่ได้จดทะเบียนใน
ราชอาณาจักรแล้ว

(๒) จำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย
รับรองหรือเครื่องหมายร่วมตาม (๑) ที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นเท็จ หรือ

(๓) ให้บริการหรือเสนอให้บริการโดยแสดงเครื่องหมายบริการ เครื่องหมาย
รับรอง หรือเครื่องหมายร่วมตาม (๑) ที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นเท็จ

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง
ปรับ

มาตรา ๑๑๒ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่น

บาท

มาตรา ๑๑๒ ทวิ^{๖๖} ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๖ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๒ ตริ^{๖๗} ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๖ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่
เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๓ บุคคลใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ
พ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปีกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีก ให้วางโทษทวีคูณ

มาตรา ๑๑๔^{๖๘} ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิด
ของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ การกระทำ หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่
ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น
ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๑๑๕ บรรดาสินค้าที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายหรือมิไว้
เพื่อจำหน่ายอันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ใหริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูก
ลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่มิหลักฐานโดยชัดแจ้งว่ามีผู้กระทำการหรือกำลังกระทำ
การอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๙ หรือมาตรา ๑๑๐ เจ้าของเครื่องหมายการค้า
เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม อาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคล
ดังกล่าวระงับหรือละเว้นการกระทำดังกล่าวนั้นได้

^{๖๖} มาตรา ๑๑๒ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๗} มาตรา ๑๑๒ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๖๘} มาตรา ๑๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทเฉพาะกาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑๗ เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๗๔ และยังคงจดทะเบียนอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับ ให้ถือว่าเป็นเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑๘ ให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๗๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวัน
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑๙ บรรดาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คำขอแก้ไข
เปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน คำขอจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงข้อความที่ได้จดทะเบียนแล้ว คำ
ขอจดทะเบียนโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า และคำขอต่ออายุเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้แล้ว
ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๗๔ ถ้าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) นายทะเบียนยังมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้ถือว่าเป็น
เป็นคำขอที่ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตาม
พระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) นายทะเบียนได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้วการ
ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พุทธศักราช ๒๕๗๔ ต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๐ การขอต่ออายุเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๗๔ ซึ่งเจ้าของได้ขอจดทะเบียนไว้สำหรับ
สินค้าจำพวกใดจำพวกหนึ่งทั้งจำพวก ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าระบุนายการค้าที่ประสงค์
จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดแจ้ง ในกรณีดังกล่าวนี้ให้นำมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๑ การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนและการคัดค้าน
การจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๗๔ ที่ค้างพิจารณาอยู่
ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๗๔ จนกว่าจะถึงที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๒ กำหนดเวลาในการอุทธรณ์ กำหนดเวลาในการคัดค้านการจด
ทะเบียนกำหนดเวลาให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งที่อาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียน และ

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กำหนดเวลาการแจ้งให้นายทะเบียนทราบว่าผู้จดทะเบียนได้ตกลงกันแล้วหรือได้นำคดีไปสู่ศาลแล้วตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๗๔ ถ้ายังมีได้สิ้นสุดลงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เริ่มนับกำหนดเวลาดังกล่าวใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๓ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๗๔ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราค่าธรรมเนียม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง

หรือเครื่องหมายร่วม

สินค้าหรือบริการอย่างละ

๕๐๐ บาท

(๒)^{๒๔} (ยกเลิก)

(๓) แม่พิมพ์รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วม

ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร

ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน

เซนติเมตรละ

๑๐๐ บาท

เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนติเมตร

(๔) ค่าคัดค้านการจดทะเบียนตาม (๑)

ฉบับละ

๑,๐๐๐ บาท

(๕) ค่าขอโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง

หรือเครื่องหมายร่วม

คำขอละ

๑,๐๐๐ บาท

(๖) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือ

เครื่องหมายร่วมสินค้าหรือบริการ

อย่างละ

๓๐๐ บาท

(๗) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน

ฉบับละ

๑๐๐ บาท

(๘) ค่าขอจดทะเบียนการโอนหรือรับมรดกสิทธิใน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ

เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม

คำขอละ

๑,๐๐๐ บาท

(๙) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตาม (๖)

คำขอละ

๒๐๐ บาท

(๑๐) ค่าขอต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๖)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สินค้าหรือบริการ

อย่างละ

๑,๐๐๐ บาท

(๑๑) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การจดทะเบียนตาม (๖)

ฉบับละ

๕๐๐ บาท

(๑๒) ค่าขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การค้าหรือเครื่องหมายบริการ

คำขอละ

๕๐๐ บาท

(๑๓) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๕}อัตราค่าธรรมเนียม (๒) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	การคำหรือเครื่องหมายบริการ	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สัญญาละ	๑,๐๐๐	บาท
	(๑๔) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน				
	ตาม (๑๓)	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	คำขอละ	๒๐๐	บาท
	(๑๕) คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๓)		คำขอละ	๒๐๐	บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
	ตาม (๑) (๘) หรือ (๑๒)	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	คำขอละ	๑๐๐	บาท
	(๑๗) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการ				
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ใช้เครื่องหมายรับรอง	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
	(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง		คำขอละ	๑๐๐	บาท
	(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	คำขอละ	๒๐๐	บาท
	(๑๘) อุตสาหกรรม				
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(ก) อุตสาหกรรมคำสั่งของนายทะเบียนตาม	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
	มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
	หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตาม				
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	มาตรา ๓๗	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
	(ข) อุตสาหกรรมตามมาตราอื่น		ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
	(๑๙) การขอตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า				
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
	หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบเครื่องหมาย				
	ดังกล่าว	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ชั่วโมงละ	๑๐๐	บาท
	เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง				
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(๒๐) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
	เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
	หรือเครื่องหมายร่วม เป็นชุดพร้อมคำรับรอง		ฉบับละ	๒๐๐	บาท
สำนักงาน	(๒๑) การขอคัดสำเนาเอกสาร	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	หน้าละ	๑๐	บาท
	(๒๒) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน				
	(ก) เอกสารไม่เกิน ๑๐ หน้า	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	หน้าละ	๑๐	บาท
	(ข) เอกสารเกิน ๑๐ หน้า	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
	(๒๓) การขอคำรับรองจากนายทะเบียนเกี่ยวกับ				
	รายการการจดทะเบียน	สำนักงาน	ฉบับละ	๕๐	บาท
	(๒๔) คำขออื่น ๆ		คำขอละ	๑๐๐	บาท
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา		สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
		สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา		สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			
		สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา			

ร่าง
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๓๗)

(สำเนา)

เลขรับ ๓/๒๕๕๕ วันที่ ๕ ม.ค. ๒๕๕๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๗/๕๖

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๔ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

วิทยากรเชี่ยวชาญ

กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักการประชุม

อรรถัย พิมพ์
ทาน
๒๕๕๕ ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึง
กลิ่นและเสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้น
ค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่ง
ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า
จนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

(๕) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกัน
ในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอน
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว
และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอ
จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจน
ในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓
มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

(๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของ
นายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน
และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗
วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑
วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง
มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๔ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียน
หลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

(๙) ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

(๑๐) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุ ตามคำสั่งของนายทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๒) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยาย ขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครอง เครื่องหมายการค้า และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียน ให้เกิดความชัดเจนและรวดเร็ว รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๔๐)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ กลิ่น เสียง หรือสิ่งเหล่านี้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามิได้มีลักษณะบ่งเฉพาะ

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน โดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ

(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว

(๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๙) ภาพอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๑๑) กลิ่นอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือกลิ่นที่ไม่เป็นกลิ่นโดยธรรมชาติของสินค้านั้น

(๑๒) เสียงอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๒) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามียุทธศาสตร์”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณีที่จะเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน มีลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกัน จนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่า จำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้ เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด ในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้ เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนจดทะเบียนมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้านั้น เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุนัยคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ

(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองไม่อาจดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด
ตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น
หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้น
จะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตาม
มาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดง
เหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนา
คำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียน
และผู้คัดค้านมาให้อัยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้ขอจดทะเบียน
หรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง
ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ขอจดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียน
ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน
ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียน
มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในหกสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น

หากผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในการยื่นคำขอต่ออายุตามวรรคหนึ่ง หากเจ้าของเครื่องหมายการค้าประสงค์จะขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ให้ยื่นหนังสือขอผ่อนผันพร้อมคำขอต่ออายุ ทั้งนี้ ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสองร้อยสิบวันนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน และต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุ

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นอีกสิบปี นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุตาม
มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง หรือได้ยื่นคำขอต่ออายุและได้ขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ
แต่มิได้ชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอน
การจดทะเบียนแล้ว”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง
ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์
ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้
จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน
หรือ

(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้
จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า
หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะ
อย่างเดียวกัน”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์
คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
แจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียน
เป็นที่สุด”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของ
นายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจาก
นายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๙/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๗๙/๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๙ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๓๒ คำขอจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายรวม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียนหรือผู้ขอจดทะเบียนละทิ้งคำขอ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นดังกล่าว อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

มาตรา ๓๔ คำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน สำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจะได้รับการต่ออายุ หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาต คำขอจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต และคำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต สำหรับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๖ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่นายทะเบียนสั่งตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้สั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการที่เกี่ยวกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๗ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๘ บรรดาบทกฎหมายหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๑,๐๐๐ บาท
(๒) รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนติเมตร	เซนติเมตรละ	๒๐๐ บาท
(๓) คำคัดค้านการจดทะเบียนตาม (๑)	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) คำขอโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๖๐๐ บาท
(๖) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๗) คำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๘) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๕)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕)	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๐) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนตาม (๕)	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๑) คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	คำขอละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	สัญญาละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๓) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๔) คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๕) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน ตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑)	คำขอละ	๒๐๐ บาท

(๑๖) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วย การใช้เครื่องหมายรับรอง		
(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	ค่าขอละ	๒๐๐ บาท
(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	ค่าขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๗) ค่าอุทธรณ์		
(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตาม มาตรา ๓๗	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๘) การตรวจค้นข้อมูลทะเบียนเครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมาย รับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบ เครื่องหมายดังกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ	๒๐๐ บาท
(๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม พร้อมคำรับรอง	ฉบับละ	๔๐๐ บาท
(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๒๐ บาท
(๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน		
(ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า	หน้าละ	๒๐ บาท
(ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า	ฉบับละ	๘๐๐ บาท
(๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการ การจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒๓) ค่าขออื่น ๆ	ค่าขอละ	๒๐๐ บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล ได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าดังกล่าว และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการพิจารณาการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีความชัดเจนและรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” โดยเพิ่มเติม “กลิ่น” และ “เสียง” ไว้ในบทนิยาม เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทกลิ่นและเสียง สามารถนำมาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ โดยเพิ่มเติมอำนาจในการลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานสามารถมาจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพิ่มขึ้น

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า

(๑) เพิ่มเติมลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง เพื่อให้มีความชัดเจนว่าลักษณะอย่างไรจึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ และเพื่อให้สอดคล้องกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

๒.๔ ยกเลิกทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

๒.๖ ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนสามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

๒.๘ ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

๒.๙ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และกำหนดผลในกรณีที่ไม่มี การแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวละเลยการแก้ไข และเพื่อเป็นการเร่งรัดให้มีการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุ ตามคำสั่งของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของ เครื่องหมายการค้า และสอดคล้องกับ Article 5 bis ของ Paris Convention (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

๒.๑๑ กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

๒.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ โดยยกเลิกอัตรา ค่าธรรมเนียมเดิมทั้งหมด และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๒.๑๓ กำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๘) เพื่อรองรับ คำขอและการดำเนินการต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งรองรับ กฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ได้ศึกษาหลักกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๑ ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPs))

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า หรือ TRIPs เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่กำหนดหลักการพื้นฐานในการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ในเรื่องต่างๆ ของประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก โดยในส่วนของเครื่องหมายการค้า นั้น Article ๑๕^๑ ของ TRIPs ได้กำหนดการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า การจดทะเบียน

^๑ Article 15 Protectable Subject Matter

1. Any sign, or any combination of signs, capable of distinguishing the goods or services of one undertaking from those of other undertakings, shall be capable of constituting a trademark. Such signs, in particular words including personal names, letters, numerals, figurative elements and combinations of colours as well as any combination of such signs, shall be eligible for registration as trademarks. Where signs are not inherently capable of distinguishing the relevant goods or services, Members may make registrability depend on distinctiveness acquired through use. Members may require, as a condition of registration, that signs be visually perceptible.

etc.

etc.

เครื่องหมายการค้า อายุการคุ้มครอง ข้อกำหนดการใช้เครื่องหมายการค้า รวมทั้งการอนุญาตให้ใช้สิทธิ และการโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า

๓.๒ อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม
(Paris Convention for the Protection of Industrial Property)

อนุสัญญากรุงปารีสฯ เป็นอนุสัญญาที่กำหนดมาตรฐานในการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ซึ่งครอบคลุมถึงกรณีการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าด้วย โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษาอนุสัญญากรุงปารีสในประเด็นการขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียน ซึ่ง Article 5 bis^๖ ของอนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

๓.๓ กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(๑) ประเทศอังกฤษ

ประเทศอังกฤษมีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ได้แก่ Trade Mark Act 1994 โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษา Trade Mark Act 1994 ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดลักษณะของรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่ต้องห้ามไม่ให้รับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าตาม (2) ของ Section 3 Absolute grounds for refusal of registration^๗

^๖ Article 5 bis All Industrial Property Rights: Period of Grace for the Payment of Fees for the Maintenance of Rights; Patents: Restoration

(1) A period of grace of not less than six months shall be allowed for the payment of the fees prescribed for the maintenance of industrial property rights, subject, if the domestic legislation so provides, to the payment of a surcharge.

(2) The countries of the Union shall have the right to provide for the restoration of patents which have lapsed by reason of non-payment of fees.

^๗ Section 3 Absolute grounds for refusal of registration.

(1) The following shall not be registered

etc.

etc.

(2) A sign shall not be registered as a trade mark if it consists exclusively of-

(a) the shape which results from the nature of the goods themselves,

(b) the shape of goods which is necessary to obtain a technical result, or

(c) the shape which gives substantial value to the goods.

(ข) หลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม Section 5 Relative grounds for refusal of registration^๔

(ค) การขอขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนตาม Section 43 Renewal of registration^๕ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

^๔ Section 5 Relative grounds for refusal of registration.

(1) A trade mark shall not be registered if it is identical with an earlier trade mark and the goods or services for which the trade mark is applied for are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected.

(2) A trade mark shall not be registered if because –

(a) it is identical with an earlier trade mark and is to be registered for goods or services similar to those for which the earlier trade mark is protected, or

(b) it is similar to an earlier trade mark and is to be registered for goods or services identical with or similar to those for which the earlier trade mark is protected, there exists a likelihood of confusion on the part of the public, which includes the likelihood of association with the earlier trade mark.

etc.

etc.

^๕ Section 43 Renewal of registration

(1) The registration of a trade mark may be renewed at the request of the proprietor, subject to payment of a renewal fee.

(2) Provision shall be made by rules for the registrar to inform the proprietor of a registered trade mark, before the expiry of the registration, of the date of expiry and the manner in which the registration may be renewed.

(3) A request for renewal must be made, and the renewal fee paid, before the expiry of the registration.

Failing this, the request may be made and the fee paid within such further period (of not less than six months) as may be prescribed, in which case an additional renewal fee must also be paid within that period.

(4) Renewal shall take effect from the expiry of the previous registration.

etc.

etc.

(๒) ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ได้แก่ Trade Mark Act 1998 โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษา Trade Mark Act 1998 ในประเด็นดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดลักษณะของรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่ต้องห้ามไม่ให้รับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าตาม (3) ของ Section 7 Absolute grounds for refusal of registration^๖

(ข) หลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม (3) ของ Section 8 Relative grounds for refusal of registration^๗

^๖ Section 7 Absolute grounds for refusal of registration

(1) The following shall not be registered:

etc.

etc.

(3) A sign shall not be registered as a trade mark if it consists exclusively of-

(a) the shape which results from the nature of the goods themselves;

(b) the shape of goods which is necessary to obtain a technical result; or

(c) the shape which gives substantial value to the goods.

etc.

etc.

^๗ Section 8 Relative grounds for refusal of registration

(1) A trade mark shall not be registered if it is identical with an earlier trade mark and the goods or services for which the trade mark is sought to be registered are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected.

etc.

etc.

(3) Where an application for registration of a trade mark is made before 1st July 2004, if trade mark -

(a) is identical with or similar to an earlier trade mark; and

(b) is to be registered for goods or services which are not similar to those for which the earlier trade mark is protected, the later trade mark shall not be registered if-

(i) the earlier trade mark is well known in Singapore;

(ii) use of the later trade mark in relation to the goods or services for which the later trade mark is sought to be registered would indicate a connection between those goods or services and the proprietor of the earlier trade mark;

(iii) there exists a likelihood of confusion on the part of the public because of such use; and

(iv) the interests of the proprietor of the earlier trade mark are likely to be damaged by such use.

(ค) การขอขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนตาม Section 19 Renewal of registration^๘ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๓) Guidelines for Trademark Examination ของสมาคมเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ (International Trademark Association) ซึ่งมีการกำหนดแนวทางการตรวจสอบเครื่องหมายการค้าประเภทต่างๆ ซึ่งรวมถึงเสียงและกลิ่นด้วย โดยในส่วนของเครื่องหมายเสียงจะพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจากการแสดงกราฟเสียงหรือตัวโน้ตหรือการบรรยายเสียงด้วยถ้อยคำ และสำหรับเครื่องหมายกลิ่นจะพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจากการบรรยายเสียงด้วยถ้อยคำและการนำเสนอตัวอย่างของกลิ่นและองค์ประกอบทางเคมีของกลิ่นนั้น

^๘ section 19. Renewal of registration

(1) The registration of a trade mark may be renewed at the request of the proprietor, subject to payment of the fee referred to in subsection (4) or the fees referred to in subsection (5), as the case may be.

(2) The Minister may make rules for the Registrar to inform the proprietor of a registered trade mark, before the expiry of the registration, of the date of expiry and the manner in which the registration may be renewed.

(3) A request for renewal shall be made not later than 6 months after the date of expiry of the registration.

etc.

etc.

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๖๒๖๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ อนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีคณะที่ ๑ ที่เห็นควรอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยให้ตัดร่างมาตรา ๕ (เพิ่มเติมมาตรา ๕/๑) ซึ่งกำหนดให้เงินค่าธรรมเนียมที่ได้จากการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้นำเข้ากรมทรัพย์สินทางปัญญา ร้อยละห้าสิบ ไปใช้จ่ายเป็นทุนช่วยเหลืออุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในด้านต่าง ๆ ออก และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยรับความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาตรวจร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมทรัพย์สินทางปัญญาและกรมการค้าภายใน) และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑.๑ ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อให้เกิดความชัดเจน และรองรับสิ่งอื่น ๆ ที่ต้องการให้ได้รับความคุ้มครองในอนาคต และคำว่า “อธิบดี” เพื่อให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน (ร่างมาตรา ๓)

๑.๒ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมโดยกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมได้ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้เจ้าของเครื่องหมายการค้ามาจดทะเบียนเพื่อขอรับความคุ้มครองเพิ่มขึ้น (ร่างมาตรา ๔)

๑.๓ เพิ่มบทบัญญัติให้มีการนำเงินค่าธรรมเนียมมาเป็นทุนใช้จ่ายในการช่วยเหลืออุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนา การวิจัย การคุ้มครอง การบริหาร และการดำเนินงานด้านเครื่องหมายการค้า เพื่อเป็นการส่งเสริมการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ร่างมาตรา ๕)

๑.๔ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนและขั้นตอนการจดทะเบียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอจดทะเบียนในการขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า เช่น เพิ่มเติมลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า เพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามรับจดทะเบียน

ของเครื่องหมายการค้า ปรับปรุงหลักเกณฑ์การพิจารณาสินค้าที่จดทะเบียนให้ครอบคลุมถึงสินค้าที่มีลักษณะอย่างเดียวกันและเกี่ยวข้องกัน (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๕ ร่างมาตรา ๑๖ ร่างมาตรา ๒๐ ถึงร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๔๓)

๑.๕ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้คำขอจดทะเบียนหนึ่งฉบับ สามารถขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกได้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน และสอดคล้องกับอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ เช่น Madrid Agreement และ Madrid Protocol เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๒)

๑.๖ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เพื่อให้ขั้นตอนการพิจารณาคำขอจดทะเบียนกระชับและรวดเร็วขึ้น (ร่างมาตรา ๑๗ ถึงร่างมาตรา ๑๙ ร่างมาตรา ๒๔ ร่างมาตรา ๒๖ ถึงร่างมาตรา ๒๘ ร่างมาตรา ๓๐ ร่างมาตรา ๓๒ ร่างมาตรา ๓๘ ร่างมาตรา ๔๒ และร่างมาตรา ๕๐)

๑.๗ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟ้องคดีต่อศาล โดยกำหนดเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล ให้ผู้ฟ้องคดีส่งหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ เพื่อแก้ปัญหากรณีที่มีการแจ้งฟ้องคดีต่อศาลเกินกำหนดเวลา และนายทะเบียนได้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนนั้นไปแล้ว ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ (ร่างมาตรา ๓๑)

๑.๘ ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า จากระบบการจดทะเบียนเป็นระบบการแจ้งต่อนายทะเบียน เพื่อให้เกิดความสะดวกและไม่เป็นการจำกัดสิทธิของคู่สัญญา (ร่างมาตรา ๔๖ และร่างมาตรา ๔๗)

๑.๙ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับรายละเอียดในเรื่องการลงขายสินค้าที่จะถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๕๑)

๑.๑๐ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับ โดยกำหนดว่า ในคดีที่ผู้กระทำผิดยินยอมชำระค่าปรับตามที่คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับกำหนด ให้ถือว่าคดีเล็กน้อยเพื่อเป็นการลดปริมาณคดีความผิดเล็กน้อยที่จะไปสู่ศาล (ร่างมาตรา ๕๒)

๑.๑๑ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับโทษปรับเป็นรายวัน เพื่อกำหนดโทษแก่ผู้ที่ไม่แจ้งให้นายทะเบียนทราบ เมื่อมีกรณีการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การโอนการอนุญาตตามสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า การยกเลิกการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า และการอนุญาตช่วงให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้า (ร่างมาตรา ๕๔)

๑.๑๒ ปรับปรุงบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ เพื่อให้เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนบทบัญญัติบางมาตรา เช่น การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า เปลี่ยนเป็นการแจ้งการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ซึ่งไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียม

๒. ความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงการคลัง เห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ยกเว้นกรณีการนำเงินค่าธรรมเนียมที่ได้จากการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเข้ากรมทรัพย์สินทางปัญญาในอัตราร้อยละห้าสิบ ไปใช้จ่ายเป็นทุนช่วยเหลือ อดหนุนกิจการ และการดำเนินงานของ

กรมทรัพย์สินทางปัญญาในด้านการส่งเสริม การพัฒนา การวิจัย การคุ้มครอง การบริหาร และการดำเนินงานด้านเครื่องหมายการค้าได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ประกาศกำหนด ตามร่างมาตรา ๕ (เพิ่มมาตรา ๕/๑) เนื่องจากในหลักการการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน เงินรายได้ที่ส่วนราชการได้รับต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ส่วนรายจ่ายในการดำเนินงานต้อง ใช้จ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา โดยรายจ่ายนั้น เป็นไปตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลและหน่วยงาน และสถานการณ์การเงินการคลัง ของประเทศ ดังนั้น การเพิ่มมาตรา ๕/๑ จึงไม่เป็นไปตามหลักการใช้จ่ายเงินแผ่นดินข้างต้น จึงเห็นควรให้ตัดร่างมาตรา ๕ ออก

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฯ แต่มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการลดระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้จดทะเบียน ผู้ขอคัดค้าน และเจ้าของ เครื่องหมายการค้า หรือบุคคลที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหาย จากภายในเก้าสิบวัน เป็นภายใน หกสิบวันว่า น่าจะเป็นการจำกัดสิทธิลงจากเดิมและจะเป็นการสะดวกเฉพาะแต่เจ้าหน้าที่มากกว่า เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินการของประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย

๒.๓ กระทรวงยุติธรรม เห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ

๒.๔ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ

๒.๕ สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นชอบกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ แต่มีข้อสังเกตโดยสรุปดังนี้

(๑) ร่างมาตรา ๓๑ ที่กำหนดให้ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า โดยฟ้องคดีต่อศาล และให้มีหนังสือแจ้งให้ นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า เมื่อผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้าน ได้ฟ้องคดีต่อศาลแล้วจะต้องมีการส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยหรือผู้ถูกฟ้อง (กรมทรัพย์สินทางปัญญา) ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญา และนายทะเบียนอยู่ในหน่วยงานเดียวกัน จึงน่าจะกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นผู้แจ้งให้นายทะเบียนทราบจะเหมาะสมกว่า โดยไม่ควรเป็นภาระให้ผู้ฟ้องคดีต้องแจ้งให้ นายทะเบียนทราบอีก เพราะถือว่าเป็นเรื่องภายในของกรมทรัพย์สินทางปัญญาเองที่จะต้องให้ นายทะเบียนทราบ

(๒) ร่างมาตรา ๕๒ (เพิ่มมาตรา ๑๑๖/๑) ที่กำหนดให้คณะกรรมการ เปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนสามคน และคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น เห็นว่า

(ก) การเปรียบเทียบตามร่างพระราชบัญญัติฯ เป็นการเปรียบเทียบ ที่ทำให้อาญาเล็กน้อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๗ จึงควรมีพนักงาน อัยการร่วมเป็นคณะกรรมการเปรียบเทียบด้วย เพื่อจะได้ตรวจดูข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ให้เป็นที่ยุติก่อนการเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นการลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาลอีกด้วย

(ข) จำนวนคณะกรรมการเปรียบเทียบที่กำหนดไว้สามคน นั้น เป็นจำนวนที่น้อยเกินไป อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ กรณีคนใดคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ จึงควรเพิ่มจำนวนกรรมการให้มีห้าคน และเพิ่มคณะกรรมการให้มีหลายคณะเพื่อให้สอดคล้องกับ ปริมาณคดีประเภทนี้

(ค) ร่างมาตรา ๕๔ (เพิ่มมาตรา ๑๑๖/๓) ที่กำหนดให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๖๘ วรรคสองและวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับอีกวันละ ไม่เกินสองพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามนั้น เห็นว่า ไม่ควรกำหนดให้มีค่าปรับรายวันอีก เพราะความเสียหายไม่ได้เกิดขึ้นกับบุคคลภายนอก

๒.๖ คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ มีประเด็นอภิปรายสรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างมาตรา ๕ (เพิ่มมาตรา ๕/๑) ซึ่งกำหนดให้เงินค่าธรรมเนียมที่ได้จากการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้นำเข้ากรมทรัพย์สินทางปัญญาร้อยละห้าสิบ ไปใช้จ่ายเป็นทุนช่วยเหลืออุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมทรัพย์สินทางปัญญาในด้านต่าง ๆ นั้น มีลักษณะเป็นการเฉพาะเจาะจงและไม่เป็นไปตามหลักการใช้จ่ายเงินแผ่นดินที่ส่วนราชการต้องนำเงินรายได้ที่ได้รับนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน จึงเห็นควรตัดร่างมาตรา ๕ ออก อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่กรมทรัพย์สินทางปัญญามีความจำเป็นต้องจ่ายเงินเพื่อวัตถุประสงค์ในการเร่งรัดการปฏิบัติงานที่มีอยู่จำนวนมากในขณะที่มีบุคลากรจำกัด เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ กระทรวงพาณิชย์ควรดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังโดยขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังต่อไป

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยได้นำความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้ว มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๓.๑ แก้ไขการอ้างบทจำกัดสิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๓.๒ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓)

(๑) แก้ไขบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” (ร่างเดิมมาตรา ๓) จากเดิมที่กำหนดให้ “เครื่องหมาย” หมายความว่ารวมถึง “สิ่งอื่นใดที่กำหนดในกฎกระทรวง” เป็นการระบุเครื่องหมาย “กลิ่น” และ “เสียง” ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่จะให้ความคุ้มครองเพิ่มเติมไว้ในบทนิยาม “เครื่องหมาย” ให้ชัดเจน เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นว่า ควรกำหนดเครื่องหมายที่จะให้ความคุ้มครองไว้ให้ชัดเจนในบทนิยามดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) มีข้อสังเกตว่า โดยที่กลิ่นและเสียงมีลักษณะเป็น “non-visual marks” ซึ่งแตกต่างจากเครื่องหมายอื่น ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในบทนิยามของกฎหมายปัจจุบัน ดังนั้น หน่วยงานของรัฐจะต้องมีความพร้อมในเรื่องการตรวจสอบลักษณะบ่งเฉพาะและความเหมือนหรือคล้ายของกลิ่นและเสียงด้วย เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการใช้บังคับกฎหมาย ซึ่งผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ยืนยันว่ากรมทรัพย์สินทางปัญญามีความพร้อมในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

นอกจากนี้ ได้ตัดการแก้ไขบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในส่วนของ “ภาพ” ออก เนื่องจากบทนิยามดังกล่าวที่กำหนดไว้ในกฎหมายปัจจุบัน ไม่ได้ทำให้เกิดปัญหาในการใช้บังคับ จึงไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม

(๒) ตัดการเพิ่มบทนิยามคำว่า “อธิบดี” ออก เนื่องจากอธิบดีสามารถมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้อยู่แล้ว ประกอบกับ

อำนาจต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า นั้น ส่วนใหญ่เป็นอำนาจของนายทะเบียนกรณีจึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มเติมบทนิยามดังกล่าว

๓.๓ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕ ออก (เพิ่มมาตรา ๕/๑ กำหนดให้นำเงินค่าธรรมเนียมการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเข้ากรมทรัพย์สินทางปัญญาร้อยละห้าสิบไปใช้จ่ายเป็นทุนช่วยเหลือ อุดหนุนกิจการและการดำเนินงานของกรมฯ) ตามมติคณะรัฐมนตรี

๓.๔ การกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า (ร่างมาตรา ๕)

(๑) แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสอง (๒) และ (๓) ของมาตรา ๗ ลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ ตัวหนังสือและตัวเลข) โดยแยกการเพิ่มลักษณะบ่งเฉพาะของภาพเป็นอนุมาตราต่างหากเพื่อความชัดเจน และตัดการแก้ไขลักษณะบ่งเฉพาะของตัวหนังสือหรือตัวเลขออก เนื่องจากลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายดังกล่าวตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายปัจจุบันไม่ได้ทำให้เกิดปัญหาในการใช้บังคับ จึงไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม

(๒) แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๗ (เพิ่มวรรคสอง (๗) ของมาตรา ๗ ลักษณะบ่งเฉพาะของรูปร่างหรือรูปทรง) โดยแก้ไขจาก “รูปร่าง รูปทรงของวัตถุที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ” เป็น “รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น” เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของรูปร่างหรือรูปทรงตามกฎหมายของประเทศอังกฤษ ซึ่งได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของรูปร่างหรือรูปทรงในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ ตามที่ผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ชี้แจง

(๓) เพิ่มลักษณะบ่งเฉพาะของกลิ่นและเสียง (เพิ่มวรรคสอง (๑๑) และ (๑๒) ของมาตรา ๗) เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มกลิ่นและเสียงไว้ในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย”

๓.๕ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๗ การได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย) โดยแก้ไขจาก “เครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง” เป็น “เครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๒)” โดยระบุนุมาตราของวรรคสองของมาตรา ๗ เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๖)

๓.๖ ตัดร่างเดิมมาตรา ๙ ร่างเดิมมาตรา ๑๐ และร่างเดิมมาตรา ๑๑ ออก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ เครื่องหมายการค้าที่ห้ามจดทะเบียน) เนื่องจากเครื่องหมายประจำชาติและเครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพของสินค้าของประเทศไทยที่กำหนดเพิ่มเติมให้เป็นเครื่องหมายที่ห้ามจดทะเบียนนั้น มีกฎหมายเฉพาะรองรับอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

๓.๗ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๑๒ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๙ การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน) โดยได้ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๙ ออก เนื่องจากถ้อยคำตามกฎหมายปัจจุบันมีความชัดเจนอยู่แล้ว ในส่วนของการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๙ นั้น ได้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๙

เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอหนึ่งฉบับได้ (ร่างมาตรา ๗)

๓.๘ ตัดร่างเดิมมาตรา ๑๓ ออก (เพิ่มวรรคสามของมาตรา ๑๑ อำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ภายใต้อนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี) เนื่องจากมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้อำนาจในการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้อนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าได้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มวรรคสามของมาตรา ๑๑

๓.๙ ตัดร่างเดิมมาตรา ๑๔ ออก (เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ การขอให้หน่วยงานอื่นดำเนินการตรวจสอบความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายการค้า) เนื่องจากในการพิจารณาความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายการค้า นั้น กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจของนายทะเบียน ประกอบกับกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นหน่วยงานที่เก็บรักษาหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ดังนั้น การขอให้หน่วยงานอื่นเป็นผู้ตรวจสอบความเหมือนหรือคล้ายของเครื่องหมายการค้าแทนโดยให้ถือว่าเป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่กรมทรัพย์สินทางปัญญานั้น อาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ จึงเห็นควรตัดร่างมาตรานี้ออก

๓.๑๐ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๑๕ ร่างเดิมมาตรา ๑๖ ร่างเดิมมาตรา ๒๐ ร่างเดิมมาตรา ๒๔ และร่างเดิมมาตรา ๔๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔) หลักเกณฑ์ในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า) โดยตัดถ้อยคำ “หรือเกี่ยวข้องกัน” ออก และแก้ไขถ้อยคำในส่วนของ การพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้าเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๑๓ ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๒๖)

๓.๑๑ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๑๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ การอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียน) โดยตัดการเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๑๘ ซึ่งกำหนดให้ผู้จดทะเบียนสามารถอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา ๕๕/๑ ออก เนื่องจากไม่มีการเพิ่มมาตรา ๕๕/๑

๓.๑๒ เพิ่มการแก้ไขในเรื่องการลดระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๖๙ และแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๗๔ การอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียน และการอุทธรณ์คำสั่งให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า) เพื่อให้สอดคล้องกับการลดระยะเวลาในขั้นตอนอื่น ๆ ที่ได้แก้ไขปรับปรุง (ร่างมาตรา ๒๗ และร่างมาตรา ๒๘)

ทั้งนี้ ในประเด็นการลดระยะเวลานั้น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการลดระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์ว่าน่าจะเป็นการจำกัดสิทธิลงจากเดิม และจะเป็นการสะดวกเฉพาะแต่เจ้าหน้าที่มากกว่าเพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินการของประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาจาก

ผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายแล้วเห็นว่า การลดระยะเวลาอุทธรณ์จะทำให้ขั้นตอนจดทะเบียนสามารถดำเนินการได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกสามารถใช้สิทธิในการยื่นขอจดทะเบียนได้รวดเร็วขึ้นเช่นกัน

๓.๑๓ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๒๐ ร่างเดิมมาตรา ๒๑ และร่างเดิมมาตรา ๒๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และเพิ่มมาตรา ๒๑/๑ มาตรา ๒๑/๒ และมาตรา ๒๑/๓ หลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้จดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน) โดยได้แก้ไขและปรับปรุงถ้อยคำให้กระชับและชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ยังคงหลักการของการกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน และได้เพิ่มขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนไว้ด้วย (ร่างมาตรา ๑๓)

๓.๑๔ ตัดร่างเดิมมาตรา ๒๙ ออก (เพิ่มมาตรา ๓๖/๑ ขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียนหลังจากการพิจารณาคำคัดค้านคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า) เนื่องจากนายทะเบียนสามารถดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้โดยอาศัยบทบัญญัติมาตรา ๓๖ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มมาตรานี้

๓.๑๕ ตัดร่างเดิมมาตรา ๓๑ ออก (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๓๘ การฟ้องคดีต่อศาลของผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้าน) เนื่องจากเมื่อผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านได้ฟ้องคดีต่อศาลแล้ว จะต้องมีการส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยหรือผู้ถูกฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังนั้น หากกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีก็สามารถแจ้งต่อนายทะเบียนซึ่งอยู่ภายในหน่วยงานเดียวกันได้อยู่แล้ว จึงไม่ควรสร้างภาระแก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่จำเป็น

๓.๑๖ ตัดร่างเดิมมาตรา ๓๓ ออก (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๒ กำหนดให้วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนตามอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร) เนื่องจากมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดว่า หากคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นไปตามที่กำหนดในอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ ก็ให้ถือว่าคำขอดังกล่าวเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น เมื่อคำขอนั้นได้รับการจดทะเบียน ผลของการจดทะเบียนย่อมเป็นไปตามมาตรา ๔๒ กล่าวคือถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๒

๓.๑๗ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๓๔ (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๘ การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า) โดยนำความในร่างเดิมไปกำหนดไว้เป็นมาตรา ๗๘/๑ เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า จึงควรกำหนดไว้ในส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า

๓.๑๘ ตัดร่างเดิมมาตรา ๓๕ ออก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายชุด) เนื่องจากเจตนารมณ์ของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายชุดตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า นั้น เป็นไปเพื่อคุ้มครองสาธารณชนไม่ให้สับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิด

ของสินค้า ดังนั้น การที่จะแก้ไขให้เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายชุดสามารถโอนหรือรับมรดกแยกชุดได้ จะไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ดังกล่าว จึงเห็นควรให้ตัดร่างมาตรานี้ออก

๓.๑๙ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๓๖ (เพิ่มวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา ๕๒ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าหรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง) โดยนำความที่เพิ่มเติมในร่างเดิมไปกำหนดเป็นมาตรา ๕๒/๑ เพื่อให้เนื้อหามีความชัดเจนขึ้น (ร่างมาตรา ๒๓)

๓.๒๐ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๓๗ ร่างเดิมมาตรา ๓๘ และร่างเดิมมาตรา ๔๐ (เพิ่มวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๕๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า) โดยในร่างเดิมมาตรา ๓๗ ได้แก้ไขระยะเวลาในการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจากร่างเดิมที่กำหนดไว้หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับจากวันสิ้นอายุการจดทะเบียนเป็นสองร้อยสิบวันนับจากวันสิ้นอายุการจดทะเบียน เพื่อให้สอดคล้องกับ Article 5 bis ของ Paris Convention และได้แก้ไขในส่วนของ การชำระค่าธรรมเนียม จากร่างเดิมที่กำหนดให้ชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง เป็นการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระให้ชัดเจนในกฎหมายแม่บท และตัดวรรคสามของมาตรา ๕๕ ที่ให้อำนาจนายทะเบียนสั่งขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งออก เนื่องจากได้มีการแก้ไขวรรคสองของมาตรา ๕๕ โดยขยายระยะเวลาการดำเนินการตามคำสั่งของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวันแล้ว รวมทั้งได้นำการแก้ไขในส่วนของมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ ซึ่งอยู่ในร่างเดิมมาตรา ๓๘ และร่างเดิมมาตรา ๔๐ มาเขียนรวมไว้ในร่างมาตราเดียวกัน (ร่างมาตรา ๒๔)

๓.๒๑ ตัดร่างเดิมมาตรา ๓๙ ออก (เพิ่มมาตรา ๕๕/๑ การขอขยายระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน) เนื่องจากการขอขยายระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนจะไม่สอดคล้องกับหลักการในเรื่องการลดระยะเวลาเพื่อให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวดเร็วขึ้น จึงเห็นควรตัดร่างมาตรานี้ออก

๓.๒๒ ตัดร่างเดิมมาตรา ๔๑ ออก (เพิ่มมาตรา ๕๘/๑ อำนาจของนายทะเบียนในการสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอนการจดทะเบียน) เนื่องจากนายทะเบียนสามารถใช้กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอนการจดทะเบียนได้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มมาตรา ๕๘/๑

๓.๒๓ แก้ไขร่างเดิมมาตรา ๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า) โดยยกเลิกการแก้ไขวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๐ เนื่องจากได้ตัดการเพิ่มมาตรา ๕๘/๑ ออกแล้ว (ร่างมาตรา ๒๕)

๓.๒๔ ตัดร่างเดิมมาตรา ๔๔ ออก (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๗ ระยะเวลาในการร้องขอต่อศาลให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า) เนื่องจากผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญาชี้แจงว่า เหตุที่เสนอแก้ไขมาตรา ๖๗ เพราะต้องการให้เกิดความชัดเจนว่า “วันที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า” หมายถึงวันใด แต่ต่อมา

ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาฎีกาที่ ๙๙๕/๒๕๕๐ วินิจฉัยแล้วว่า กรณีนี้หมายถึงวันที่มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยสมบูรณ์ คือ จะต้องมีการชำระค่าธรรมเนียมและนายทะเบียนได้ออกทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้แล้ว ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าได้มีแนวคำพิพากษาที่ชัดเจนแล้ว ผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงขอถอนหลักการในการแก้ไขมาตรานี้

๓.๒๕ ตัดร่างเดิมมาตรา ๔๕ ออก (เพิ่มวรรคสามของมาตรา ๖๗ กำหนดมิให้ใช้บังคับระยะเวลาการขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากับกรณีการจดทะเบียนโดยไม่สุจริต) เนื่องจากการกำหนดอายุความในการขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นเป็นเรื่องของความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐาน ดังนั้น การกำหนดยกเว้นให้ขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อใดก็ได้นั้น อาจทำให้เกิดปัญหาในการพิสูจน์พยานหลักฐานขณะเดียวกันอาจเป็นการเปิดช่องให้มีการร้องขอเพิกถอนโดยไม่สุจริตได้ จึงเห็นควรตัดร่างมาตรานี้ออก

๓.๒๖ ตัดร่างเดิมมาตรา ๔๖ ร่างเดิมมาตรา ๔๗ ร่างเดิมมาตรา ๔๘ และร่างเดิมมาตรา ๔๙ ออก (ยกเลิกความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๖๘ เพิ่มวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๖๘ ยกเลิกมาตรา ๖๙ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า) เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นว่า การทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า แม้จะเป็นเรื่องระหว่างเอกชนก็ตาม แต่โดยที่เจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้ามุ่งประสงค์ที่จะคุ้มครองประชาชนไม่ให้สับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า โดยกฎหมายปัจจุบันกำหนดให้การทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าต้องจดทะเบียน เนื่องจากต้องการให้อยู่ภายใต้การตรวจสอบของรัฐ ขณะเดียวกันก็จะทำให้บุคคลภายนอกสามารถสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าได้ ดังนั้น จึงเห็นควรให้คงระบบการจดทะเบียนดังกล่าวไว้เพื่อมิให้กระทบต่อประโยชน์ของประชาชน

๓.๒๗ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕๑ (เพิ่มมาตรา ๑๑๐/๑ กำหนดโทษเกี่ยวกับการลงขายสินค้าที่จะถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า) เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นว่า การกระทำความผิดเกี่ยวกับการลงขายสินค้านั้น สามารถใช้มาตรา ๒๗๒ (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา บังคับกับการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวได้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มมาตรา ๑๑๐/๑ ในร่างพระราชบัญญัตินี้

๓.๒๘ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕๒ ออก (เพิ่มมาตรา ๑๑๖/๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบในความผิดบางฐาน) เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) เห็นว่า บทกำหนดโทษตามมาตราต่าง ๆ ที่กำหนดให้สามารถเปรียบเทียบปรับได้ตามร่างที่เสนอมานั้นเป็นความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกและเป็นความผิดที่ไม่สามารถยอมความได้ ประกอบกับบางมาตราเป็นความผิดต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งถือว่าเป็นความผิดร้ายแรง จึงไม่ควรที่จะให้มีการเปรียบเทียบได้

๓.๒๙ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕๓ ออก (เพิ่มมาตรา ๑๑๖/๒ ห้ามศาลสั่งให้คณะกรรมการ อธิบดี หรือนายทะเบียนชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนฝ่ายอื่น) เนื่องจากการสั่งให้ผู้ชำระค่าฤชาธรรมเนียมนั้นเป็นการใช้ดุลพินิจของศาลโดยคำนึงถึงเหตุอันสมควร การกำหนดห้ามศาลตามร่างมาตรานี้จะเป็นการจำกัดอำนาจของศาลในเรื่องดังกล่าว

๓.๓๐ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕๔ ออก (เพิ่มมาตรา ๑๑๖/๓ กำหนดโทษปรับรายวัน ในกรณีที่ไม่มี การแจ้งต่อนายทะเบียนเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามวรรคสอง และวรรคสามของมาตรา ๖๘) เนื่องจากไม่มีการแก้ไขบทบัญญัติในวรรคสองและวรรคสามของ มาตรา ๖๘ ในเรื่องของการแจ้งต่อนายทะเบียนเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า จึงไม่มี ความจำเป็นต้องบัญญัติเรื่องโทษปรับไว้

๓.๓๑ ตัดร่างเดิมมาตรา ๕๕ ออก (แก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๑๗ ถึงมาตรา ๑๒๓) โดยได้นำบทเฉพาะกาลที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๘ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักการร่างกฎหมายในส่วน ของบทเฉพาะกาล ทั้งนี้ ได้กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อรองรับคำขอและการดำเนินการต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้ง รองรับกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไข เพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๔

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
กับ
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
พร้อมเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
และเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (อ.พ. ๑๖/๒๕๕๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>_____</p> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมาย การค้า</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้</p> <p>“๑๓</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>_____</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมาย การค้า</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้อย่างอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

*ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้หรืออย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน</p> <p>๓๑๖</p> <p>๓๑๖</p> <p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่จ่ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ ฟิล์มเสียง หรือสิ่งเหล่านี้หรืออย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่จ่ายพระราชบัญญัตินี้ อดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทฟิล์มเสียงและเสียงสามารถนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้</p> <p>เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐบาลบางหน่วยงานสามารถจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพิ่มขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น</p> <p>เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามิได้มีลักษณะบ่งเฉพาะ</p> <p>(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง</p> <p>(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ หรือตัวหนังสือตัวเลข หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๔) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิม</p> <p>ของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว</p> <p>(๕) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามิได้มีลักษณะบ่งเฉพาะ</p> <p>(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง</p> <p>(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ</p> <p>(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p> <p>เพื่อให้มีความชัดเจนว่าเครื่องหมายลักษณะอย่างใดก็ตามที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ และเพื่อให้สอดคล้องกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล</p>
--	--	--

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>อนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีบุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว</p> <p>(๒) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (๑) หรือ (๒) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ</p>	<p>(๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว</p> <p>(๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๙) ภาพอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่ปรากฏแผนหรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้ามันเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้ามัน หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้ามันมีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>(๑๑) กลิ่นอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้ามันโดยตรง หรือกลิ่นที่ไม่เป็นกลิ่นโดยธรรมชาติของสินค้ามัน</p> <p>(๑๒) เสียงอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้ามันโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้ามัน หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้ามัน”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๒) หากได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ”</p>	<p>เพื่อให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนจนแพร่หลาย</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>มาตรา ๙ การของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น จะจดทะเบียนสำหรับสินค้าเฉพาะอย่างในจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันก็ได้ แต่ต้องระบุนายการค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดแจ้ง</p> <p>ค่าของจดทะเบียนฉบับหนึ่ง จะของจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันมิได้</p> <p>การกำหนดจำพวกสินค้า ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณีเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ของจดทะเบียนนั้น (๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามัลักษณะอย่างเดียวกัน</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามัลักษณะอย่างเดียวกัน</p>	<p>เพื่อให้คำของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับสามารถจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันได้ ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว</p>
<p>มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในกรณีเครื่องหมายการค้าที่ของจดทะเบียนนั้น นายทะเบียนเห็นว่า</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือ</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า</p>		

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>ถ้าเป็นการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้า จำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่าง เดียวกัน ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>มาตรา ๑๔ ในกรณีเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนั้น จะใช้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียน เห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีก เครื่องหมายหนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอ จดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมาย การค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่น จะ เป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำ ให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือ แล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียน เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า</p>	<p>มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้า ที่จดทะเบียนนั้น ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน มีลักษณะอย่างเดียวกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมาย หนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการจดทะเบียนของ เจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้น เหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้ เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้ สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือ แล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียน เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณา จำพวกของสินค้าและลักษณะอย่าง เดียวกันของ สินค้า</p>
<p>มาตรา ๑๕ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า</p> <p>(๑) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายการค้า ที่จดทะเบียนรายใดไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือ</p> <p>(๒) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบด้วย มาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือไม่เป็นที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑</p>	<p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่ง พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า รายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ คำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๑๗ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน เป็นรายใด หากพิจารณาทั้งเครื่องหมายแล้ว มีลักษณะอันพึงรับ จดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ แต่เครื่องหมายการค้ารายนั้นมีส่วนหนึ่ง ส่วนใดหรือหลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้า บางอย่างหรือบางจำพวก อันไม่ควรให้ผู้จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดถือ เป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวก็ดี หรือมีลักษณะไม่เบ่งเฉพาะกิติ ให้นาย ทะเบียนมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิ ของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสธอย่างอื่นตามที่ นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากกรจดทะเบียน ของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>๑๓๖ ๑๓๖</p>	<p>“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า รายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ คำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้อยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็น สิทธิของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้า รายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่ นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากกรจดทะเบียนของ เจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วัน ที่ได้รับคำสั่งนั้น”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้อยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>มาตรา ๑๘ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของ นายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของ นายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด</p> <p>๑๓๖</p> <p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของ นายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ</p> <p>๑๓๖</p>	<p>“มาตรา ๑๘ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของ นายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของ นายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของ นายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่น คำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียน เห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่เดิมนับว่าเป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ ผู้จดทะเบียนรายหลังระงับการพิจารณาว่าเป็นการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าต่อไปก่อน</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้า</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วขึ้น</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็น เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกัน หรือที่ นายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือ หลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มี ลักษณะอย่างเดียวกัน ผู้จดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกย่อม</p>	<p>มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่น คำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียน เห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่เดิมนับว่าเป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ ผู้จดทะเบียนรายหลังระงับการพิจารณาว่าเป็นการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าต่อไปก่อน</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้า</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณา รับ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้จดทะเบียนเป็น หลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของ เครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน หรือคล้ายกัน และ เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนในกรณีที่มีผู้ขอ จดทะเบียนหลายรายดังกล่าว สามารถกระทำ ได้ รวดเร็วขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>เป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า</p>	<p>มาตรา ๒๑ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า</p> <p>ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าของตนขอจดทะเบียนนั้นมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>จำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความลักษณะอย่างเดียวกัน</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความลักษณะอย่างเดียวกัน</p> <p>ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาว่าเป็นกรณีเกี่ยวกับความชัดเจนเขียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่มีชักช้า</p> <p>มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าของตนขอจดทะเบียนมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p> <p>เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน สามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น</p>
---	--	---	---

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๒๒ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าบางรายเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ แต่เครื่องหมายการค้าบางรายมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจดทะเบียนก็ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่เข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และให้รอการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้และคำขอจดทะเบียนที่ถูกต้องนั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ แล้ว หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้น และผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนให้รอการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่มีชักช้า</p> <p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๑๘ ทุกราย</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p> <p>เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน สามารถกระทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
---	---	---

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๕</p> <p>มาตรา ๒๕ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ วรรคสอง หรือวรรคสาม (๑) หรือมาตรา ๒๓ วรรคสอง ให้ผู้จดทะเบียนซึ่งได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวตกลงกันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแต่ผู้เดียว และให้ผู้ขอจดทะเบียนรายหนึ่งรายใดมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตกลงกันได้หรือไม่</p> <p>มาตรา ๒๕ ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตามมาตรา ๒๕ ว่า ผู้จดทะเบียนตกลงกันได้แล้วว่าจะให้รายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาการค้าของจดทะเบียนของผู้จดทะเบียนรายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๕</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตามมาตรา ๒๕ ว่า ผู้จดทะเบียนตกลงกันไม่ได้ หรือมิได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาการค้าของจดทะเบียนแรกหรือเป็นรายแรกในบรรดาผู้จดทะเบียนซึ่งยังมีได้ละทิ้งค้าของจดทะเบียน แล้วแต่กรณี ต่อไปตามมาตรา ๒๕</p> <p>มาตรา ๒๖ ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ แล้ว ถ้ามีผู้จดทะเบียนรายอื่นยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกับเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนเหล่านั้น หรือที่นายทะเบียน</p>		

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้านั้นเป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้เข้ามาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้าที่นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะของสินค้า และเพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้านั้นเป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้เข้ามาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้าที่นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า</p>	<p>ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการ</p>
<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๑๓ หรือในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่าลักษณะอย่างเดียวกันถ้านายทะเบียนเห็นว่าเป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้เข้ามาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้าที่นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า</p>	<p>ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการ</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>ภายในกักสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๒๘ บุคคลใดได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้นอกราชอาณาจักร ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้นในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็น ครั้งแรก เป็นวันที่ยื่นคำขอในราชอาณาจักรก็ได้ หากบุคคลนั้นมี คุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑๑๖</p> <p>ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ถูกต้อง ปกติแล้ว หรือคำขอที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนนอกดินหรือลงทะเบียนตามวรรค สองนอกราชอาณาจักรซ้ำอีกภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่น คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลที่ยื่นคำขอดังกล่าวจะขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งได้ เมื่อ</p> <p>(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสามยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุวันยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ</p> <p>(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสามไม่อาจ ดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการ ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสาม ของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ (๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสอง ยังมีได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุวันยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ</p> <p>(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสอง ไม่อาจดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศ ที่มีกำยยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ”</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>เปิดเผยต่อสาธารณชน</p> <p>(๓) การอุปปฏิเสธ ถอนคืน หรือถูกละทิ้งในครั้งแรกมิได้มีการ</p> <p>มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน</p> <p>๑๓๖ ๑๓๖</p> <p>มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาการค้าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน</p> <p>๑๓๖ ๑๓๖</p>	<p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน”</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาการค้าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>มาตรา ๓๗ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัย พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านทราบ โดยไม่ชักช้า</p> <p>ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ กี่ตี หรือมีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ แต่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษา หรือคำสั่งถึงที่สุดให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียนก็ได้ ให้ นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นได้</p> <p>เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายใน กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งค่าจดทะเบียน</p> <p>การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>“ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า”</p> <p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายใน กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งค่าจดทะเบียน”</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่มีการจดทะเบียนเครื่องหมายหรือ การรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าไม่ไปตามมาตรา ๕๑ บรรดาสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนไม่เป็นไปตาม มาตรา ๕๒ ให้นำทะเบียนที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของ เครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น หากผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้ง คำขอจดทะเบียนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และ มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่อ อายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อ นายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในเก้าสิบวัน ก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียน จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>ในกรณียื่นคำขอต่ออายุตามวรรคหนึ่ง หากเจ้าของ เครื่องหมายการค้าประสงค์จะขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการ ต่ออายุ ให้ยื่นหนังสือขอผ่อนผันพร้อมคำขอต่ออายุ ทั้งนี้ ให้เจ้าของ เครื่องหมายการค้าชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสองร้อยสิบวัน นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน และต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละ ละยี่สิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p> <p>กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของ นายทะเบียน ในกรณีที่มีการจดทะเบียนโอนหรือ รับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไข เปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน ไม่เป็นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดผลในกรณีที่ไม่มีการแก้ไขภายใน ระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้ผู้จดทะเบียนหรือ เจ้าของเครื่องหมายการค้าสะดวกแก่ใจ และ เพื่อเร่งรัดให้มีการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลา ที่กำหนด</p> <p>กำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้า สามารถขอขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียม การต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระ ค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการ ดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุตามคำสั่ง ของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของ เครื่องหมายการค้า</p>
---	--	---

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดำเนินการตาม มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง และนายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุของเครื่องหมายการค้าเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตาม มาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในวันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิมหรือวันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ขอไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดำเนินการตาม มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แต่นายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุตาม มาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าในวันนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอต่ออายุการจดทะเบียนนั้น การแก้ไขให้ถูกต้องของเครื่องหมายการค้าในวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งนั้น ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งขยายกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p> <p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมครบถ้วนภายในกำหนดเวลาดำเนินการตาม มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตาม มาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในวันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิมหรือวันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ขอไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมครบถ้วนภายในกำหนดเวลาดำเนินการตาม มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แต่นายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตาม มาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าในวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น การแก้ไขให้ถูกต้องของเครื่องหมายการค้าในวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า</p>
--	--

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว</p>	<p>มาตรา ๖๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่มีข้อจำกัดของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในกําสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุดท้าย</p> <p>มาตรา ๖๑ ผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้านั้นในขณะที่จะจดทะเบียน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง หรือได้ยื่นคำขอต่ออายุและได้ขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุแต่มีได้ชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว</p> <p>มาตรา ๖๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p> <p>เพื่อให้การค้าเป็นการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
		<p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหมดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุดท้าย”</p>	
		<p>มาตรา ๖๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๖๔</p> <p>(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ</p> <p>(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>“(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ</p> <p>(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน”</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้แล้ว</p>
<p>มาตรา ๖๕ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๔ จะไม่เป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าวโดยจะมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดเพื่อประโยชน์ดังกล่าวก็ได้ แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตดังกล่าวจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๖๕</p> <p>มาตรา ๖๕</p>		

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญัตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p> <p>๓๑๖ ๓๑๖</p> <p>มาตรา ๓๔ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งตามมาตรา ๓๒ วรรคสองแล้วให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญัตทราบโดยไม่ชักช้า คำสั่งดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน</p> <p>เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญัต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p> <p>๓๑๖ ๓๑๖</p>	<p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญัต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหมกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญัต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหมกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญัตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>“มาตรา ๓๘/๑ ในกรณีนี้ที่สัญญาอนุญัตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญัตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิใน</p>	<p>เพื่อให้การค้าเป็นการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วขึ้น</p> <p>เพื่อให้การค้าเป็นการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วขึ้น</p> <p>กำหนดผลทางกฎหมายในการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญัตให้ใช้เครื่องหมายการค้าเพื่อให้</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๘๕ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนนั้นหรือบุคคลอื่นใดที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี</p> <p>“ลา” “ลา”</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>เครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น”</p> <p>มาตรา ๓๐ ใหยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๘๕ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนนั้นหรือบุคคลอื่นใดที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๓๑ ใหยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน</p> <p>มาตรา ๓๒ ค่าของจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการให้การดำเนินการเกี่ยวกับค่าขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าค่าขอจดทะเบียนจะได้รับจดทะเบียน หรือไม่ได้รับจดทะเบียน หรือค่าขอจดทะเบียนหรือผู้ขอจดทะเบียนทิ้งค่าขอ แล้วแต่กรณี</p>	<p>เกิดความชัดเจน</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อรองรับการดำเนินการเกี่ยวกับค่าขอจดทะเบียนที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>
---	---	---

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นมิได้ขณะอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นดังกล่าว อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามิได้ขณะอย่างเดียวกัน</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามิได้ขณะอย่างเดียวกัน</p>	<p>เพื่อกำหนดให้นำบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>เพื่อรองรับคำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนคำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน ที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงอยู่ระหว่างการดำเนินการ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๔... คำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน สำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>มาตรา ๓๔... คำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน สำหรับ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือ เครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>เพื่อรองรับคำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนคำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน ที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงอยู่ระหว่างการดำเนินการ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>โดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอตั้งกล่าวจะได้รับการจด ทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจะได้รับการต่ออายุ หรือ จนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๓๕ คำขอจดทะเบียนสัญลักษณ์การค้า ค่าของจด ทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนสัญลักษณ์การค้า คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญลักษณ์การค้าสำหรับเครื่องหมาย การค้าหรือเครื่องหมายบริการ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีใช้ บังคับและยังอยู่ในระหว่างการค้าเป็นการ ให้การค้าเป็นการเกี่ยวกับคำ ขอลและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอตั้งกล่าวจะได้รับการจด ทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอน หรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p>	<p>มาตรา ๓๖ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนส่วนรับ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือ เครื่องหมายรวม ที่นายทะเบียนส่งจดหมายเหตุ ๕๕ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้ตั้งก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการค้าเป็นการ ให้การ ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ใน บังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p>	<p>เพื่อรองรับการค้าเป็นการเกี่ยวกับคำขอ จดทะเบียนสัญลักษณ์การค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า คำขอจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนสัญลักษณ์การค้าให้ใช้เครื่องหมาย การค้า และคำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญลักษณ์ การค้า เพื่อให้เครื่องหมายการค้า ที่ยื่นไว้ก่อนวันที่ พระราชบัญญัติมีใช้บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่าง การดำเนินการ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อรองรับการค้าเป็นการที่เกี่ยวกับคำสั่ง เพิกถอนที่นายทะเบียนส่งก่อนวันที่พระราชบัญญัติมี ใช้บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่างการค้าเป็นการ ให้ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไข เพิ่มเติม</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>เหตุผลการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายความการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๓๗ ค่าของแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจัดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๓๘ บรรดากฎกระทรวง หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับไปทั่วที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อรองรับการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามมาตรา ๘๖ ที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อรองรับกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
(๗) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน ฉบับละ ๑๐๐ บาท	(๖) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน ฉบับละ ๒๐๐ บาท	
(๘) ค่าของจดทะเบียนการโอนหรือรับมรดกสิทธิใน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ค่าของละ ๑,๐๐๐ บาท	(๗) ค่าของจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ค่าของละ ๒,๐๐๐ บาท	
(๙) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนตาม (๖)	(๘) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนตาม (๕)	
(๑๐) ค่าขอต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๖)	(๙) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕)	
(๑๑) ค่าร้องขอต่อคณะกรรมการ ให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๖)	(๑๐) ค่าร้องขอต่อคณะกรรมการ ให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๕)	
(๑๒) ค่าของจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	(๑๑) ค่าของจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	
(๑๓) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	
(๑๔) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๓)	(๑๓) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๒)	
(๑๕) ค่าขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๓)	(๑๔) ค่าขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒)	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>(๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียนตาม (๑) (๘) หรือ (๑๒) คำขอละ ๑๐๐ บาท</p>	<p>(๑๕) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียนตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑) คำขอละ ๒๐๐ บาท</p>	
<p>(๑๗) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง (ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง คำขอละ ๑๐๐ บาท</p>	<p>(๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง (ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง คำขอละ ๒๐๐ บาท</p>	
<p>(๑๘) อุทธรณ์ (ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือ คำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p>	<p>(๑๗) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง คำขอละ ๒๐๐ บาท</p> <p>(๑๘) อุทธรณ์ (ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือ คำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๗ ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท</p>	
<p>(๑๙) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p>	<p>(๑๘) การขอตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบเครื่องหมาย ดังกล่าว ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p>	
<p>(๒๐) การขอวินิจฉัยให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง</p>	<p>(๑๙) การขอวินิจฉัยให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง</p>	
<p>หรือเครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม เป็นชุดพร้อมคำรับรอง ฉบับละ ๒๐๐ บาท</p>	<p>หรือเครื่องหมายรับรอง เป็นชุดพร้อมคำรับรอง ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>(๒๑) การขอคัดสำเนาเอกสาร</p> <p>(๒๒) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน (ก) เอกสารไม่เกิน ๑๐ หน้า (ข) เอกสารเกิน ๑๐ หน้า</p> <p>(๒๓) การขอคำรับรองจากนายทะเบียนเกี่ยวกับ รายการการจดทะเบียน (๒๔) คำขออื่น ๆ</p>	<p>(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร</p> <p>(๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน (ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า (ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า</p> <p>(๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการการจดทะเบียน (๒๓) คำขออื่น ๆ</p>	
<p>หน้าละ ๑๐ บาท</p> <p>หน้าละ ๑๐ บาท</p> <p>ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p> <p>ฉบับละ ๕๐ บาท</p> <p>คำขอละ ๑๐๐ บาท</p>	<p>หน้าละ ๒๐ บาท</p> <p>หน้าละ ๒๐ บาท</p> <p>ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p> <p>ฉบับละ ๕๐ บาท</p> <p>คำขอละ ๒๐๐ บาท</p>	

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(สำเนา)

ด่วนที่สุด

ที่ ๑๐๒๒๖ / ๒๕๕๕

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกมล บันไดเพชร	๒. นางสาวกรชนก ศรีสังข์
๓. นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	๔. นายเกียรติ สิทธิอมร
๕. นายโกศล ปัทมะ	๖. นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง
๗. นายณรงค์ คูดึง	๘. นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์
๙. ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	๑๐. นายบุญดำรง ประเสริฐโสภ
๑๑. นายบุญมา เตชะวณิช	๑๒. นางปัจฉิมา ธนสันติ
๑๓. นายปิยวัฒน์ พันธุ์สายเชื้อ	๑๔. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี พิศาล มุขแจ้ง
๑๕. นายมานะ โลหะวณิช	๑๖. นายมารุต มัสยวานิช
๑๗. นายยุทธนา เลี้ยวสมบุรณ์	๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดีเรก
๑๙. นายรุจิระ บุนนาค	๒๐. นายเรวัต สิริบุญกุล
๒๑. นายเรืองเดช สุพรรณฝ้าย	๒๒. นางสาววันดี สุชาติกุลวิทย์
๒๓. นายสมศักดิ์ พณิชยกุล	๒๔. นายสากล ศรีวันทา
๒๕. พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	๒๖. นายสุชาติ ชมกลิ่น
๒๗. นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	๒๘. นายองอาจ วัชรพงศ์
๒๙. นายอธิป อัครวานันท์	๓๐. นายอภิวัฒน์ ทองคำ
๓๑. นายอลงกรณ์ พลบุตร	

(๑๐๓)

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา เพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

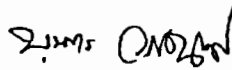
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เรื่องเดช สุพรรณฝ้าย

(นายเรื่องเดช สุพรรณฝ้าย)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นางบุษกร วรรณะภูติ)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมาธิการ ๑

นายองอาจ กุทธิพลเดช/ร่าง
นางสาวกาญจนา เทียนถาวร/พิมพ์
นางวิไลลักษณ์ มณีโรจน์/ตรวจ

ตรวจทาน

- ครั้งที่ ๑ - นางสาวฉัตรยาภรณ์ คำผุย
- นางสาวมัทรี น้อยบุญแก้ว
- นายต่อศักดิ์ คุ้มปลั่ง
- นางสาวฉัตรรัตน์ ไชยจันทร์สม
- นางสาวนันทวดี คาคคะเน

ครั้งที่ ๒ นางวิไลลักษณ์ มณีโรจน์

ครั้งที่ ๓ นางบุษกร วรรณะภูติ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมาธิการ ๑

โทร. ๐๒ ๒๔๔๒๖๗๕

โทรสาร. ๐๒ ๒๔๔๒๖๘๒

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายเรืองเดช สุพรรณฉาย	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายเกียรติ สิทธิอมร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายบุญดำรง ประเสริฐโสภา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดีเรก	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายอลงกรณ์ พลบุตร	เป็นกรรมาธิการที่ปรึกษา
(๗) นายเรวัต สิริกุล	เป็นกรรมาธิการที่ปรึกษา
(๘) นางปัจฉิมา ธนสันติ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๙) นายสมศักดิ์ พณิชยกุล	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
(๑๐) ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นายองอาจ ฤทธิพลเดช นิติกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานคณะกรรมการพาณิชย์และทรัพย์สินทางปัญญา สำนักกรรมาธิการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ กระทรวงพาณิชย์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

(๑) นายวิชัย สุขลิ้ม	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย
(๒) นายวรวิทย์ โปษากานนท์	ผู้อำนวยการสำนักเครื่องหมายการค้า
(๓) นายวิษระ เปี้ยแก้ว	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ
(๔) นางแววดาว ดำรงผล	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๕) นายธีระศักดิ์ สีนา	นิติกรปฏิบัติการ
(๖) นายอุดมสิทธิ ภัทรทวีลักษณ์	นิติกรปฏิบัติการ

๓.๒ กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

(๑) นางสาวสุภาภรณ์ โรจนรุ่งทวี	นิติกรชำนาญการ

(๒) นางสาวรัชชีวรรณ แสงสาคร นิติกรปฏิบัติการ

๓.๓ สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๑) นางสาวทรงศิริ จุ่มพล นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการพิเศษ

(๒) นายเอกรัษฎ์ สอนประภา นักสืบสวนสอบสวนปฏิบัติการ

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

นายเจษฎา ควรดำรงธรรม กรรมการด้านกฎหมาย

๔.๒ สำนักงานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.)

(๑) นายพันธ์ พะเนียงเวทย์ คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย
สำนักงานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

(๒) นางสาวรณิ สิริเวชชะพันธ์ คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย
สำนักงานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๓) นายธวัชชัย อนันตวาระ เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการร่วม
ภาคเอกชน ๓ สถาบัน

(๔) นางสาวเพชรวรรณ ชัชวาลกิจกุล นิติกร สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

(๕) นายเกรียงไกร ลาวพวน นิติกร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๓ แก้ไขบทนิยาม “เครื่องหมาย” มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๕ บรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๗ บรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๗ บรรคสาม	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗	ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	แก้ไขมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	แก้ไขมาตรา ๑๕ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	แก้ไขมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	แก้ไขมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	แก้ไขมาตรา ๑๘ วรรคสาม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	แก้ไขมาตรา ๒๐ และ มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และ มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	แก้ไขมาตรา ๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	แก้ไขมาตรา ๒๘ วรรคสาม (๑) และ (๒)	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	แก้ไขมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	แก้ไขมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	แก้ไขมาตรา ๓๖ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	แก้ไขมาตรา ๓๖ วรรคสี่	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	แก้ไขมาตรา ๓๗ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒	แก้ไขมาตรา ๔๐ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	เพิ่มมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๔	แก้ไขมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕	แก้ไขมาตรา ๖๐ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	แก้ไขมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔)	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	แก้ไขมาตรา ๖๙ วรรคสาม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๘	แก้ไขมาตรา ๗๔ วรรคสอง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙	เพิ่มมาตรา ๗๙/๑ ของส่วนที่ ๕	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐	แก้ไขมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒		ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓		ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๔		ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๕		ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๖		ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๗		ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๘		ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๙		ไม่มีการแก้ไข
	อัตราค่าธรรมเนียม	ไม่มีการแก้ไข

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ และพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างพระราชบัญญัติ และเห็นควรเสนอเป็นข้อสังเกตไว้ท้าย รายงานฉบับนี้ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาดังนี้

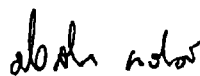
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร มีข้อสังเกตว่า การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยขยาย ขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายการค้าที่เป็นกลิ่น และเครื่องหมายการค้าที่เป็นเสียง เป็นเรื่องใหม่ สำหรับผู้ประกอบการไทย จึงสมควรที่หน่วยงานของรัฐจะต้องเร่งทำการประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ให้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนในเรื่องดังกล่าวอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ เพื่อให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เป็น กลิ่นและเสียงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและประชาชนมากที่สุด รวมทั้ง สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวางกลยุทธ์ทางการตลาดให้สามารถแข่งขันทางการค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ลงทุนทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับระบบการให้ความคุ้มครอง เครื่องหมายการค้าของไทย

นอกจากนี้ ในปัจจุบัน ผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะผู้ส่งออกได้มีการขยายตลาดสินค้าไปยัง ต่างประเทศแต่ต้องประสบปัญหาความยุ่งยากในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศต่างๆ เนื่องจาก จะต้องยื่นขอจดทะเบียนในแต่ละประเทศที่จะขอรับความคุ้มครอง ซึ่งแต่ละประเทศก็จะมีหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่แตกต่างกันไป ตลอดจนต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ประกอบกับไม่สามารถที่จะยื่นขอจดทะเบียนในที่แห่งเดียวเพื่อขอรับ ความคุ้มครองในหลายๆ ประเทศได้ เนื่องจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในแต่ละประเทศถือหลักดินแดน กล่าวคือ จดทะเบียนขอรับความคุ้มครองที่ประเทศใด ก็ได้รับความคุ้มครองเฉพาะในประเทศนั้นๆ ซึ่งคณะกรรมการ วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร เห็นว่า นอกจากจะ

(๑๐๘)

แก้ไขพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าโดยการลดระยะเวลาและขั้นตอนการจดทะเบียนให้รวดเร็วขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขนี้แล้ว หน่วยงานของรัฐจะต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร่งด่วน โดยการเข้าเป็นภาคีพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับความตกลงมาดริดเรื่องการจดทะเบียนเครื่องหมายระหว่างประเทศ (Protocol Relating to the Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks) ทั้งนี้ การเข้าเป็นภาคีพิธีสารดังกล่าวจะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการไทยในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในต่างประเทศ โดยสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนเพียงคำขอเดียว ใช้ภาษาเดียว ผ่านกรมทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งเป็นสำนักงานต้นกำเนิด (Office of Origin) (ในกรณีประเทศไทยเข้าเป็นภาคี) แล้วระบุขอรับความคุ้มครองในประเทศภาคีสมาชิกซึ่งปัจจุบันมีอยู่ ๘๗ ประเทศได้ โดยไม่ต้องยื่นคำขอตรงไปยังแต่ละประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทยที่จะได้รับความสะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายด้วย

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางปงจิมมา ธนสันติ)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึง
กลิ่นและเสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้น
ค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่ง
ลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า
จนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

(๕) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามของจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกัน
ในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอน
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการ
พิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอ
จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจน
ในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔
มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑ (๓) และ (๔))

(๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของ
นายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน
และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗
วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑
วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง
มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียน
หลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

(๑๑๐)

(๙) ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

(๑๐) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่มีการขอจดทะเบียนการโอน
หรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ
การจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า
ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอม้วนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้
โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุ
ตามคำสั่งของนายทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๒) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ
ในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยาย
ขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครอง
เครื่องหมายการค้า และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียน
ให้เกิดความชัดเจนและรวดเร็ว รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๑๑๑)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกลืนให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ กลิ่น เสียง หรือ สิ่งเหล่านี้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจน ออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามิใช่ลักษณะบ่งเฉพาะ

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน โดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยพานิช หรือชื่อในทางการค้าที่แสดง โดยลักษณะพิเศษและไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ

(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว

(๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๙) ภาพอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๑๑) กลิ่นอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือกลิ่นที่ไม่เป็นกลิ่นโดยธรรมชาติของสินค้านั้น

(๑๒) เสียงอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๒) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามัลักษณะบ่งเฉพาะ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณี que เห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน มีลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกัน จนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่า จำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕
หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็น
เจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่ง
อย่างใดดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้
เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาดำเนินการจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าไว้ก่อน

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือ
ต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่าลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด
ในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือ
ต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่าลักษณะอย่างเดียวกัน

ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียน
ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้
เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนขอจดทะเบียนมิได้
เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง
ของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ
หนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และ
มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้า นั้น เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าว ให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้ เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุวันยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ

(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองไม่อาจดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด
ตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น
หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอ
จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้น
จะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตาม
มาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดง
เหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนา
คำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียน
และผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้ขอจดทะเบียน
หรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง
ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ขอจดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียน
ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน
ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียน
มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในหกสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไข
เปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ
ในเครื่องหมายการค้าไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ
การจดทะเบียนไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนหรือ
เจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
แจ้งนั้น

หากผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้ง
ของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ
ในเครื่องหมายการค้า หรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖
แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียน
เครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม
การต่ออายุภายในเก้าสิบวันสามเดือนก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในหกสิบวัน
ตั้งแต่วันแล้ว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ
เป็นอันสิ้น

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุการจดทะเบียน
ตามวรรคหนึ่ง หากเจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะขอต่ออายุการจดทะเบียน
ต่ออายุการจดทะเบียน ให้ยื่นหนังสือขอต่ออายุพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม
ทั้งนี้ ให้
เจ้าของเครื่องหมายการค้าพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุและค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละ
ยี่สิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสองร้อยสี่สิบวันระยะเวลาผ่อนผันหกเดือนนับแต่วันสิ้นอายุ
การจดทะเบียน และตั้งแต่วันตั้งแต่วันเพิ่มร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุ

ในระหว่างระยะเวลาผ่อนผันการต่ออายุการจดทะเบียนตามวรรคสอง หรือเมื่อ
เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลา
ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่
จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระ
ค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และ
นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
ตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นอีกสิบปี
นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย
แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียม
การต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่า
การขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔
วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน
หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบ
โดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนด
เวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุต่อ
มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง หรือได้ยื่นคำขอต่ออายุและได้ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่า
เครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง
ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์
ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๓๙/๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๙ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๓๒ คำขอจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียนหรือผู้ขอจดทะเบียนละทิ้งคำขอ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นดังกล่าว อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

มาตรา ๓๔ คำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน สำหรับ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับ คำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับ การจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจะได้รับการต่ออายุ หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอน หรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาต คำขอจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลง รายการการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต และคำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต สำหรับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับ การจดทะเบียน หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๖ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย บริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่นายทะเบียนสั่งตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้สั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการที่เกี่ยวกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียม ในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอน การจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๗ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตาม มาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียม ในเรื่องนั้น อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับ การจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

(๑๒๓)

มาตรา ๓๘ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๑,๐๐๐ บาท
(๒) รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนติเมตร	เซนติเมตรละ	๒๐๐ บาท
(๓) ค่าคัดค้านการจดทะเบียนตาม (๑)	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าขอโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๖๐๐ บาท
(๖) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๗) ค่าขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๘) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๕)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕)	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๐) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนตาม (๕)	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๑) ค่าขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	คำขอละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	สัญญาละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๓) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๔) ค่าขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท

(๑๒๕)

(๑๕) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน ตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑)	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วย การใช้เครื่องหมายรับรอง		
(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๗) คำอุทธรณ์		
(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตาม มาตรา ๓๗	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๘) การตรวจค้นข้อมูลทะเบียนเครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมาย รับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบ เครื่องหมายดังกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ	๒๐๐ บาท
(๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม พร้อมคำรับรอง	ฉบับละ	๔๐๐ บาท
(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๒๐ บาท
(๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน		
(ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า	หน้าละ	๒๐ บาท
(ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า	ฉบับละ	๘๐๐ บาท
(๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการ การจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒๓) คำขออื่น ๆ	คำขอละ	๒๐๐ บาท

ร่าง
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน (๑๒๗)
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๗๖๖๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่..... 6
วันที่..... 2 ม.ค. 2556
เวลา..... 10.35

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๓ / ๕๖ วันที่ ๒ ม.ค. ๕๖
เวลา ๑๑.๐๔ น. ส่ง พรบ.
สำนักงานประชุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายเจริญ จรรย์โกมล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่..... ๒ / ๒๕๕๖
วันที่..... ๒ / ม.ค. / ๕๖
เวลา..... ๑๑.๑๕ น.

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๒๙

(๑๒๘)

สารบบ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕
และครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๖

(นางพรรณนิภา เสริมศรี)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึงกลิ่นและเสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

(๕) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

(๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

(๙) ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

(๑๓๐)

(๑๐) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การจดทะเบียนการโอน หรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุตามคำสั่งของนายทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๒) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนให้เกิดความชัดเจนและรวดเร็ว รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑๓๑)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม ตรา ชื่อ คำ ข้อความ
ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ กลิ่น เสียง หรือสิ่งเหล่านี้อย่างหนึ่งหรือ
หลายอย่างรวมกัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ

- (๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน โดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง
- (๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น
- (๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น
- (๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ
- (๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว
- (๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว
- (๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น
- (๙) ภาพอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
- (๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- (๑๑) กลิ่นอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือกลิ่นที่ไม่เป็นกลิ่นโดยธรรมชาติของสินค้านั้น
- (๑๒) เสียงอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๒) หากได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามีความบ่งเฉพาะ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณี que เห็นว่า เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้ แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกัน หรือ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้ กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีความคล้ายคลึงกัน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น ไม่ว่าจะใช้กับ สินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน มีความคล้ายคลึงกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมาย หนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่า เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้า ที่ขอจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือ แหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลง ให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบ โดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในอันที่
จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อ
การกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับคำสั่งนั้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๔
มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่ง
ของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือ
มาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของ
เครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้
ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายแรก และมีหนังสือ
แจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน
ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็น
เจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน
ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียน ให้นายทะเบียน
พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้ง
ให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนจดทะเบียนมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้านั้น เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุวันยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ

(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองไม่อาจดำเนินการใดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด ตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิคิดว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่า เครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อ นายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดง เหตุแห่งการคัดค้าน”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัย เป็นหลักในการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน และให้ นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้อัยการ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัย คำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือ แจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับ หนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอ จดทะเบียน”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่การจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น

หากผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าหรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสามเดือนก่อนวันสิ้นอายุ

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียน พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุและค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในระยะเวลาผ่อนผันหกเดือนนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน

ในระหว่างระยะเวลาผ่อนผันการต่ออายุการจดทะเบียนตามวรรคสอง หรือเมื่อเจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นอีกสิบปีนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่าการขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสี่ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๙/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๗๙/๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการณโอนหรือการรับมรดกสิทธิใน เครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๙ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ คณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตรา ค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๓๒ คำขอจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียนหรือผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อพระราชบัญญัติ นี้มีผลใช้บังคับ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นดังกล่าว อยู่ในบังคับของ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้ และยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามียุทธศาสตร์อย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้ และยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามียุทธศาสตร์อย่างเดียวกัน

มาตรา ๓๔ คำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน สำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจะได้รับการต่ออายุ หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาต คำขอจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต และคำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต สำหรับเครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายบริการ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าว จะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๖ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่นายทะเบียนสั่งตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้สั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๗ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตาม มาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

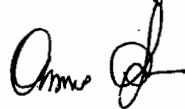
(๑๔๑)

มาตรา ๓๘ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพันธ์ สุชนันท์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๑,๐๐๐ บาท
(๒) รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนติเมตร	เซนติเมตรละ	๒๐๐ บาท
(๓) คำคัดค้านการจดทะเบียนตาม (๑)	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) คำขอโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๖๐๐ บาท
(๖) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๗) คำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๘) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๕)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕)	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๐) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนตาม (๕)	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๑) คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	คำขอละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	สัญญาละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๓) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๔) คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๕) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน ตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑)	คำขอละ	๒๐๐ บาท

(๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วย การใช้เครื่องหมายรับรอง		
(ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๗) คำอุทธรณ์		
(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตาม มาตรา ๓๗	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๘) การตรวจค้นข้อมูลทะเบียนเครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมาย รับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบ เครื่องหมายดังกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ	๒๐๐ บาท
(๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม พร้อมคำรับรอง	ฉบับละ	๔๐๐ บาท
(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๒๐ บาท
(๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน		
(ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า	หน้าละ	๒๐ บาท
(ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า	ฉบับละ	๘๐๐ บาท
(๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการ การจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒๓) คำขออื่น ๆ	คำขอละ	๒๐๐ บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล ได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าดังกล่าว และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการพิจารณาการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีความชัดเจนและรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” โดยเพิ่มเติม “กลิ่น” และ “เสียง” ไว้ในบทนิยาม เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทกลิ่นและเสียง สามารถนำมาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ โดยเพิ่มเติมอำนาจในการลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานสามารถมาจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพิ่มขึ้น

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า

(๑) เพิ่มเติมลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง เพื่อให้มีความชัดเจนว่าลักษณะอย่างไรจึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ และเพื่อให้สอดคล้องกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

๒.๔ ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามของจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

๒.๖ ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนสามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

๒.๘ ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

๒.๙ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และกำหนดผลในกรณีที่ไม่มี การแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวละเลยการแก้ไข และเพื่อเป็นการเร่งรัดให้มีการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุ ตามคำสั่งของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของ เครื่องหมายการค้า และสอดคล้องกับ Article 5 bis ของ Paris Convention (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

๒.๑๑ กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๘/๑)

๒.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ โดยยกเลิกอัตรา ค่าธรรมเนียมเดิมทั้งหมด และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๒.๑๓ กำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๘) เพื่อรองรับ คำขอและการดำเนินการต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งรองรับ กฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ศึกษาหลักกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๑ ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPs))

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า หรือ TRIPs เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่กำหนดหลักการพื้นฐานในการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ในเรื่องต่างๆ ของประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก โดยในส่วนของเครื่องหมายการค้า นั้น Article ๑๕^๑ ของ TRIPs ได้กำหนดการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า การจดทะเบียน

^๑ Article 15 Protectable Subject Matter

1. Any sign, or any combination of signs, capable of distinguishing the goods or services of one undertaking from those of other undertakings, shall be capable of constituting a trademark. Such signs, in particular words including personal names, letters, numerals, figurative elements and combinations of colours as well as any combination of such signs, shall be eligible for registration as trademarks. Where signs are not inherently capable of distinguishing the relevant goods or services, Members may make registrability depend on distinctiveness acquired through use. Members may require, as a condition of registration, that signs be visually perceptible.

เครื่องหมายการค้า อายุการคุ้มครอง ข้อกำหนดการใช้เครื่องหมายการค้า รวมทั้งการอนุญาตให้ใช้สิทธิ และการโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า

๓.๒ อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม
(Paris Convention for the Protection of Industrial Property)

อนุสัญญากรุงปารีสฯ เป็นอนุสัญญาที่กำหนดมาตรฐานในการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ซึ่งครอบคลุมถึงกรณีการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าด้วย โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษาอนุสัญญากรุงปารีสในประเด็นการขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียน ซึ่ง Article 5 bis^๖ ของอนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

๓.๓ กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(๑) ประเทศอังกฤษ

ประเทศอังกฤษมีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ได้แก่ Trade Mark Act 1994 โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษา Trade Mark Act 1994 ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดลักษณะของรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่ต้องห้ามไม่ให้รับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าตาม (2) ของ Section 3 Absolute grounds for refusal of registration^๗

^๖ Article 5 bis All Industrial Property Rights: Period of Grace for the Payment of Fees for the Maintenance of Rights; Patents: Restoration

(1) A period of grace of not less than six months shall be allowed for the payment of the fees prescribed for the maintenance of industrial property rights, subject, if the domestic legislation so provides, to the payment of a surcharge.

(2) The countries of the Union shall have the right to provide for the restoration of patents which have lapsed by reason of non-payment of fees.

^๗ Section 3 Absolute grounds for refusal of registration.

(1) The following shall not be registered

etc.

etc.

(2) A sign shall not be registered as a trade mark if it consists exclusively of-

(a) the shape which results from the nature of the goods themselves,

(b) the shape of goods which is necessary to obtain a technical result, or

(c) the shape which gives substantial value to the goods.

(ข) หลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม Section 5 Relative grounds for refusal of registration^๔

(ค) การขอขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนตาม Section 43 Renewal of registration^๕ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอม้วนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

^๔ Section 5 Relative grounds for refusal of registration.

(1) A trade mark shall not be registered if it is identical with an earlier trade mark and the goods or services for which the trade mark is applied for are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected.

(2) A trade mark shall not be registered if because –

(a) it is identical with an earlier trade mark and is to be registered for goods or services similar to those for which the earlier trade mark is protected, or

(b) it is similar to an earlier trade mark and is to be registered for goods or services identical with or similar to those for which the earlier trade mark is protected, there exists a likelihood of confusion on the part of the public, which includes the likelihood of association with the earlier trade mark.

etc.

etc.

^๕ Section 43 Renewal of registration

(1) The registration of a trade mark may be renewed at the request of the proprietor, subject to payment of a renewal fee.

(2) Provision shall be made by rules for the registrar to inform the proprietor of a registered trade mark, before the expiry of the registration, of the date of expiry and the manner in which the registration may be renewed.

(3) A request for renewal must be made, and the renewal fee paid, before the expiry of the registration.

Failing this, the request may be made and the fee paid within such further period (of not less than six months) as may be prescribed, in which case an additional renewal fee must also be paid within that period.

(4) Renewal shall take effect from the expiry of the previous registration.

etc.

etc.

(๒) ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ได้แก่ Trade Mark Act 1998 โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นั้น ได้มีการศึกษา Trade Mark Act 1998 ในประเด็นดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดลักษณะของรูปร่างหรือรูปร่างของวัตถุที่ต้องห้ามไม่ให้รับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าตาม (3) ของ Section 7 Absolute grounds for refusal of registration^๖

(ข) หลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม (3) ของ Section 8 Relative grounds for refusal of registration^๗

^๖ Section 7 Absolute grounds for refusal of registration

(1) The following shall not be registered:

etc.

etc.

(3) A sign shall not be registered as a trade mark if it consists exclusively of-

(a) the shape which results from the nature of the goods themselves;

(b) the shape of goods which is necessary to obtain a technical result; or

(c) the shape which gives substantial value to the goods.

etc.

etc.

^๗ Section 8 Relative grounds for refusal of registration

(1) A trade mark shall not be registered if it is identical with an earlier trade mark and the goods or services for which the trade mark is sought to be registered are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected.

etc.

etc.

(3) Where an application for registration of a trade mark is made before 1st July 2004, if trade mark -

(a) is identical with or similar to an earlier trade mark; and

(b) is to be registered for goods or services which are not similar to those for which the earlier trade mark is protected, the later trade mark shall not be registered if-

(i) the earlier trade mark is well known in Singapore;

(ii) use of the later trade mark in relation to the goods or services for which the later trade mark is sought to be registered would indicate a connection between those goods or services and the proprietor of the earlier trade mark;

(iii) there exists a likelihood of confusion on the part of the public because of such use; and

(iv) the interests of the proprietor of the earlier trade mark are likely to be damaged by such use.

(ค) การขอขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนตาม Section 19 Renewal of registration^๕ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๓) Guidelines for Trademark Examination ของสมาคมเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ (International Trademark Association) ซึ่งมีการกำหนดแนวทางการตรวจสอบเครื่องหมายการค้าประเภทต่างๆ ซึ่งรวมถึงเสียงและกลิ่นด้วย โดยในส่วนของเครื่องหมายเสียงจะพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจากการแสดงกราฟเสียงหรือตัวโน้ตหรือการบรรยายเสียงด้วยถ้อยคำ และสำหรับเครื่องหมายกลิ่นจะพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจากการบรรยายเสียงด้วยถ้อยคำและการนำเสนอตัวอย่างของกลิ่นและองค์ประกอบทางเคมีของกลิ่นนั้น

^๕ section 19. Renewal of registration

(1) The registration of a trade mark may be renewed at the request of the proprietor, subject to payment of the fee referred to in subsection (4) or the fees referred to in subsection (5), as the case may be.

(2) The Minister may make rules for the Registrar to inform the proprietor of a registered trade mark, before the expiry of the registration, of the date of expiry and the manner in which the registration may be renewed.

(3) A request for renewal shall be made not later than 6 months after the date of expiry of the registration.

etc.

etc.